Ἀγαπητὲ κύριε **Δήμαρχε**, ἐπειδὴ χρόνια τώρα ἐπικρατεῖ ἡ **Ἔρις** μεταξύ τῶν Κεφαλλήνων, Ἰθακησίων καὶ Λευκαδίων περί τῆς **ὁμηρικῆς Ἰθάκης**, πατρίδος γαίης τοῦ **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου** ἢ **Ὁμήρου**, ἀποστέλλω ἐκ τοῦ βιβλίου μου: **« Ὁ ἐν τῇ λέξει λανθάνων ὁμηρικὸς λόγος. »** ἀποκωδικοποιημένας ἑρμηνείας τῶν **ὀνομάτων**: **Ὅμηρος, Homerus, Ἰθάκη, Λευκάς, Χθαμαλὸς, Χθαμαλὴ, Δουλίχιον, Δουκᾶτον, Λευκάτας, Βασιλικὴ, Ῥεῖθρον, Νήϊον, Πόντι.**

Ἡ ἐπιστήμη τῆς **γλωσσολογίας ἀδυνατεῖ** νά **ἑρμηνεύση ὀνόματα** ἐκ τῆς **ἑλληνικῆς γλώσσης** ἅτινα στεροῦνται ἐτύμου καὶ **κατατάσσει** ἐκεῖνα εἰς τὴν **ἰαπετικὴν** ἢ τὴν **ἰνδοευρωπαϊκὴν ὁμάδα γλωσσῶν**.

Ἕτερα ὀνόματα, μή ἔχοντα σχέσιν μέ τὴν ἀνωτέρω ὁμάδα, τὰ χαρακτηρίζει ὡς: **μικρασιατικὰ**, **μεσογειακὰ**, **προελληνικὰ**, τῶν **Αἰγαίων**, **ξενικά**, **δάνεια**, **σημιτικὰ**, **ἀδήλου** ἢ **σκοτεινοῦ ἐτύμου**.

Ἄνευ ἐτύμου ὀνόματα εἶνε **κώδικες** φέροντες **ΜΝΗΜΗΝ** διότι ἐντός ἐκείνων **λανθάνει** [κεκρυμμένος, ἀθέατος] ὁ **Ἕλλην Λόγος** καὶ δὴ ὁ **ὁμηρικὸς**.

Κύριε **Δήμαρχε**, παρουσίασε τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς κ.κ. **Ἀντιδημάρχους** τῆς **νήσου Λευκάδος** (**Ἰθάκης**), καθώς καὶ εἰς τὸν **τοπικὸν τύπον**, οὕτως ὥστε ἵνα λάβῃ ἔκτασιν τὸ θέμα, περί **ὁμηρικῆς Ἰθάκης**, ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τῶν **Δημοτῶν** τῆς νήσου. Ὁ **Δῆμος Λευκαδίων** ἄς ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν διεθνῶς, μέ συνέδρια, ὁμιλίας καὶ ἀποστολάς βιβλίου: **« Ὁ ἐν τῇ λέξει λανθάνων ὁμηρικὸς λόγος. »** καθ᾽ ὅτι ἡ τιμή πωλήσεως βιβλίου πρός τὸν Δῆμον θά εἶνε ἐκπτωτικὴ κατά 25%. Προσωπικῶς θά εἶμαι παρὼν εἰς κάθε δραστηριότητα, ὁμιλίαν καὶ ἐκδήλωσιν πού ὁ Δῆμος πραγματοποιήσει.

Ἀρ. πρωτοκόλλου: **18** **18/01/2012**.

Μετά τιμῆς

Ἀριστοτέλης Ἀπ. Ντοβόρης.
Ε.Τ.Π. ἠλεκτρονικὸς **Τ.Ε.Ι.** Πειραιῶς.
Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ 8 Πεύκη Ἀττικῆς 151 21.
Τηλέφωνον, τηλε/πον: 2108020874, κινητὸν: 6980344838.
aristotelis.n@gmail.com www.aristonpress.wordpress.com

Ὅμηρος. Ὁ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης.

Ὅμηρος		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Ὁ	Ὀδυσσεὺς	455	
μ	μαρτυρίας	406	
η	ἠδὲ	281	
ρ	ῥήσεις	575	
ο	ὁμαρτησάντων	465	1 - 2
ς	συνέλεξεν	601	

" Ὁ Ὀδυσσεὺς μαρτυρίας καὶ λόγους συνέλεξε τῶν συμπολεμιστῶν. "

Ὅμηρος καὶ **Ὀδυσσεὺς** μετά βεβαιότητος ἦτο **τὸ αὐτὸν πρόσωπον**. Αὐτὸς ἔγραψε τὸ **ἔπος** τῆς **Ἰλιάδος** ἀφ᾽ οὗ πρῶτα **συνήθροισε** τὰς **μαρτυρίας**, ἀλλά καὶ τοὺς **λόγους** τῶν **Ἀχαιῶν** καὶ **Τρώων** περιγράψας ἐπ᾽ ἀκριβῶς τὰ γεγονότα τοῦ **πρώτου καταγεγραμμένου ἑλληνικοῦ ἐμφυλίου πολέμου**, τοῦ **τρωικοῦ**.

Διά τὸ **ἔπος** τῆς **Ὀδυσσείας** δὲν ἐχρειάσθη νά πράξῃ τὸ αὐτὸν, ὅπως εἰς τὴν **Ἰλιάδα**, ἀλλά μέ κάθε λεπτομέρειαν περιγράφει τὰ ὅσα ὁ ἴδιος ἔπαθε κατά τὴν **10ετῆ** περιπλάνησίν του εἰς διαφόρους **χώρας** τῆς **Μεσογείου θαλάσσης** καὶ τοῦ **Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ**.

Τὸ ὄνομα **Ὅμηρος** δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ **ὁμηρικὰ ἔπη**, εἶνε **κωδικοποιημένον** ψευδώνυμον τοῦ **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου** ἐκ τῶν γραμματικῶν μελετητῶν τῶν ὁμηρικῶν ἐπέων τῆς συντακτικῆς **ὁμάδος Ὀνομακρίτου** ἐπί ἐποχῆς τυράννου Ἀθηναίων **Πεισιστράτου (538 - 527 π.Χ.**)

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἔλαβε μέρος εἰς τὸν τρωικὸν πόλεμον μέ **12 νῆας**.

ΙΛ. Β 631 - 637

« *Αὐτάρ* ***Ὀδυσσεὺς*** *ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,*
οἵ ῥ᾽ ***Ἰθάκην*** *εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,*
καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφινέμοντο,
οἵ τ᾽ ἤπειρον ἔχον ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο·
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δ᾽ ἅμα ***νῆες ἕποντο δυώδεκα*** *μιλτοπάρῃοι.* »

(Ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ ἦγε τοὺς μεγαθύμους Κεφαλλῆνας,
ἐκεῖνοι λοιπόν εἶχον τὴν Ἰθάκην καὶ τὸ πυκνόφυλλον Νήριτον,
καὶ τὴν Κροκύλειαν ἐνέμοντο καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα,
καὶ ἐκεῖνοι τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ ἐκεῖνοι τὴν Σάμον περιοίκεον,
καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἤπειρον εἶχον καὶ τ᾽ ἀντιπέραια ἐνέμοντο·
εἰς ἐκείνων μάλιστα ὁ Ὀδυσσεὺς ἦρχε μέ τὴν φρόνησιν τοῦ Διὸς ἴσος·
καὶ μ᾽ ἐκεῖνον συνάμα ἕποντο δώδεκα ἐρυθροπάρειοι νῆες.)

Ὁ **Τρωικὸς πόλεμος** διεξήχθη τὰ **ἔτη 3087 - 3078 π.Χ.** ὅπως ἤδη ἀπέδειξε, τὸ ἔτος **1999**, ὁ μέγας ὁμηριστής **Κωνσταντῖνος Κουτρουβέλης** εἰς τὸ βιβλίον του: « **Ἡ ἀναχρονολόγηση τῆς προϊστορίας** » ἐκδόσεις **Δαυλός**. Ὁ **Κωνσταντῖνος Κουτρουβέλης**, ταξίαρχος ἐ.ἀ. τῆς **Γ. Υ. Σ.**, μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας, γράφει τὰ ἑπόμενα συνταρακτικὰ εἰς τὴν **6**ην παράγραφον τοῦ **12**ου κεφαλαίου τῆς **269** ης σελίδος, ὡς **συμπεράσματα**.

« *Στὸ **Α' Διεθνὲς Συνέδριον** τοῦ **Ὄλσταντ** τοῦ **Μονάχου** τῆς **Γερμανίας** μέ θέμα "**Ἑλληνικὴ Μυθολογία καὶ Προϊστορία**" διεξαχθὲν ἀπό **9**ης μέχρι **12**ης **Δεκεμβρίου 1994** προσκληθείς ἀνακοίνωσα στοὺς συνέδρους, στηριζόμενος στὰ **ἀστρονομικὰ** καὶ στὰ **τοπογραφικὰ στοιχεῖα** τῆς **Ἰλιάδος** τοῦ **Ὁμήρου** καὶ σέ ἀνάλογα στοιχεῖα ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἀπέδειξα μέ σχετικὰ ἀστρονομικὰ καὶ τοπογραφικὰ διαγράμματα, ὅτι **Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος διεξήχθη ἀπό τὸ ἔτος 3087 μέχρι τὸ ἔτος 3078 πρό Χριστοῦ μέ ἀστρονομικὴν ἀπόδειξη, ἢ τὸ ἔτος 3100 π.Χ. μέ τοπογραφικὴν ἀπόδειξην**.* »

Ἡ **χρονολόγησις 3087 - 3078 π.Χ.**, τοῦ **τρωικοῦ πολέμου** ἀποτελῇ τὸ **σημεῖον ἀναφορᾶς** διά τὸ ἔργον μου. Ἡ δὲ **ἀπόδοσις** τῶν ὁμηρικῶν κειμένων **ἐμή ἐστι**.

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) **ἐγεννήθη** περί τὸ **ἔτος 3110 π.Χ.**, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν **Σχερίην**, τὸ **ἔτος 3070 π.Χ.**, ἦτο ἀρκετά δυνατὸς μέ ἁδρὰ χαρακτηριστικὰ, δυνατὰ μπράτσα καὶ μηρούς καὶ δὲν τοῦ ἔλειπεν ἡ νεότης του. Ἐκεῖνος, τότε **40 ἐτῶν**, λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μέ τοὺς νεωτέρους τῶν **Φαιήκων**. Οἱ γέροι, ὅπως ὁ **βασιλεύς Ἀλκίνοος**, δὲν λαμβάνουν μέρος. Τοῦτο δὲ καταμαρτυρεῖται διά στόματος τοῦ **Λαοδάμαντος** υἱοῦ τοῦ **βασιλέως Ἀλκινόου**, ὅστις καὶ προέτρεπε τοὺς φίλους του: τὸν ξένον νά ἐρωτήσωμεν ἄν κάποιον ἆθλον γνωρίζει καὶ ἐδιδάχθη ἐπίσης.

ὀδ. θ 133 - 139

« " *Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν᾽ ἄεθλον*
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλά κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
οὐ γάρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη. " »

(" Ἐλᾶτε, φίλοι, τὸν ξένον νά ἐρωτήσωμεν ἄν κἄποιον ἆθλον
γνωρίζει καὶ ἐδιδάχθη ἐπίσης· εἰς μὲν τὸ ἀνάστημα ἀληθῶς δὲν εἶνε κακὸς,
καὶ εἰς τοὺς μηρούς καὶ τὰς κνήμας καὶ εἰς ἀμφωτέρας τὰς χεῖρας ὕπερθεν
καὶ εἰς τὸν στιβαρὸν αὐχένα μέγα ἐπίσης σθένος· οὐδέ κάτι τῆς ἥβης
στερεῖται, ἀλλά ὑπό τῶν πολλῶν κακῶν εἶνε καταβεβλημένος.
Διότι ἐγώ μάλιστα λέγω ὄχι κακώτερον κἄποιο ἄλλο τῆς θαλάσσης
τὸν ἄνδρα μάλιστα νά καταβάλῃ, ἄν καὶ πολύ δυνατὸς εἶνε. ")

Πρίν τὴν μνηστηροφονίαν τῆς **ζ' Θαργηλιῶνος** τοῦ **3068 π.Χ.** εἰς τὸ μέγαρον ἡ **γραῖα** ὑπηρέτρια **Εὐρύκλεια ἀναγνωρίζει**, ἐκ τῆς **οὐλῆς τοῦ ποδὸς** του, τὸν εἰς **ἐπαίτην** μεταμφιεσμένον **Ὀδυσσέα**. Τότε **πληροφορούμεθα** πῶς καὶ διά τί ἐκεῖνος ἔλαβε τὸ ὄνομα **Ὀδυσσεὺς**.

ὀδ. τ 386 - 398

« *Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, γρηῢς δὲ λέβηθ᾽ ἕλε παμφανόωντα,*
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ᾽ ἐνεχεύατο πουλὺ
ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτάρ Ὀδυσσεὺς
ἷζεν ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν, ποτί δὲ σκότον ἐτράπετ᾽ αἶψα·
αὐτίκα γάρ κατά θυμόν ὀϊσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ᾽ ἄρ᾽ ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ᾽ ἑόν· αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ᾽ ἐλθόντα μετ᾽ Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἑῆς πατέρ᾽ ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ᾽ ὅρκῳ τε· θεός δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γάρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ᾽ ὀπήδει. »

(Οὕτω λοιπόν εἶπε, καὶ ἡ γραῖα ἔλαβε λέβητα ἐξαστράπτοντα,
ἐξ οὗ πόδας ἔπλενε, καὶ ὕδωρ ἐντός ἔχυσε πολὺ
ψυχρὸν, ἔπειτα ὅμως θερμὸν ἐπάνω ἔχυσεν. Ὅμως ὁ Ὀδυσσεὺς
κάθισε πλησίον τῆς ἑστίας, καὶ πρός τὸ σκότος ἐστράφη αἴφνης·
διότι εὐθύς κατά θυμόν ἐφοβήθη, μή ἐκεῖνον λαβοῦσα
τὴν οὐλήν παρατηρίσῃ καὶ φανερὰ τὰ ἔργα γένοντο.
Καὶ ἔνιπτε λοιπόν πλησίον ἐλθοῦσα τὸν κύριόν της· καὶ ἀμέσως ἐγνώρισε
τὴν οὐλήν, αὐτὴν κἄποτε εἰς ἐκεῖνον ὁ λευκοδόντης χοῖρος ἐπροξένησεν
εἰς τὸν Παρνασόν ἐλθόντα πρός τὸν Αὐτόλυκον ἀλλά καὶ τοὺς υἱούς,
τῆς μητρὸς του τὸν ἐσθλόν πατέρα, ὅστις εἰς τοὺς ἀνθρώπους διεκρίνετο
μέ τὴν κλοπήν καὶ μέ τοὺς ὅρκους ἐπίσης· ὁ Θεός ὅμως ὁ ἴδιος τοῦ τὰ ἔδωκεν
ὁ Ἑρμῆς· διά τοῦτο βεβαίως ἔκαιε μετά χαρᾶς τὰ μηρία
τῶν ἀρνιῶν καὶ τῶν ἐριφίων· καὶ πρόθυμος ἐκεῖνος ἐξ ἴσου τὸν ἐβοήθει.)

Ὅταν ἐγεννήθη ὁ υἱός τοῦ **Λαέρτου Ἀρκεισιάδου**, τὸ **ἔτος 3110 π.Χ.**, εἰς τὴν **Ἰθάκην**, ἐλθών ἐκεῖ ὁ **πάππος** του **Αὐτόλυκος**, ὁ κατοικῶν ἐν τῷ **Παρνασσῷ**, ἔδωκε ὁ ἴδιος τὸ ὄνομα **Ὀδυσσεὺς** εἰς τὸν ἔγγονόν του ὑποσχεθείς καὶ δῶρα εἰς ἐκεῖνον νὰ δώσῃ ὁπόταν ἡβήσῃ: **ὀδ. τ 399 - 412**.

Ὁ **Αὐτόλυκος**, ὁ υἱός τοῦ **Ἑρμοῦ** καὶ τῆς **Χιόνης** ἢ **Φιλωνίδος**, ἦτο ὁ πατήρ τῆς **Ἀντικλείας** τῆς γυναικὸς τοῦ **Λαέρτου**, μητρὸς **Ὀδυσσέως** καὶ **Κτιμένης**. Ὁ **πάππος** τοῦ **Ὀδυσσέως**, ὁ **Αὐτόλυκος**, ἦτο περιβόητος διά τοὺς δόλους καὶ διά τὰς πανουργίας: **ὀδ. τ 394 - 398**. Ἔκλεψε τὴν περίφημον περικεφαλαίαν τοῦ **Ἀμύντορος Ὀρμενίδου** τῆς πόλεως **Ἐλεῶνος**: **πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας**, ἤτοι: στερεὸν οἰκοδόμημα διατρυπήσας: **ΙΛ. Κ 260 - 271**.

Ὁ **Αὐτόλυκος** ἔδωκε τὸ ὄνομα **Ὀδυσσεὺς** εἰς τὸν ἔγγονόν του διότι ἐμισήθη καὶ κατεδιώχθη ὑπό τινων Θεῶν καὶ ἀνθρώπων: **πολλοῖσιν.... ὀδυσσάμενος**.

ὀδ. τ 407 - 409
« " ***πολλοῖσιν γάρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος*** *τόδ᾽ ἱκάνω,*
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνά χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ᾽ ***Ὀδυσεὺς*** *ὄνομ᾽ ἔστω ἐπώνυμον.*" »

(" διότι ἐγώ βεβαίως ἀπό πολλοὺς μισούμενος ἐδῶ δὰ φθάνω,
ἀπό ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐπάνω εἰς τὴν πολυτρόφαν γῆν·
καὶ εἰς ἐκεῖνον Ὀδυσεὺς νά εἶνε τὸ ἐπώνυμον ὄνομα. ")

Εἰς ἐφηβικὴν ἡλικίαν, τῷ **3095 π.Χ.**, ἐρχόμενος ὁ **Ὀδυσσεὺς** εἰς τὸ μητρικὸν μέγα δῶμα τοῦ **Παρνασοῦ**, ἡ **γιαγιά** του ἡ **Ἀμφιθέα** τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν ἐφίλησεν εἰς τὴν κεφαλήν καὶ εἰς τὰ ὡραῖα του ᾽μμάτια. Ὁ δὲ **πάππος** του, ὁ **Αὐτόλυκος**, ἐπρόσταξε τοὺς ξακουστοὺς υἱούς του δεῖπνον νά ἑτοιμάσουν· καὶ εὐθύς βόδι ἀρσενικὸν πεντάχρονον ἔσφαξαν. Τὸ ἔγδαραν καὶ τὸ ἑτοίμαζον, τὸ διαμελισμένον κρέας ὕστερα ἐπισταμένως τεμάχισαν καὶ εἰς ὀβελούς πέρασαν καὶ ἀφ᾽ οὗ τὸ ἔψησαν, μέ προσοχή τὸ ἐμοίρασαν. Οὕτως ὁλημερίς ἔτρωγον καὶ ἀπό κανένα δὲν ἔλλειψε μερίδα ἴση καὶ ὅταν ὁ Ἥλιος ἔδυσε καὶ ἦλθε σκότος, τότε ἐκοιμήθησαν καὶ ἔλαβον τοῦ ὕπνου τὸ δῶρον.

Ὅμως ὅταν **ἐφάνη** ἡ πρωϊγενής ῥοδοδάκτυλος **Αὐγή** ἐκινήθησαν εὐθύς διά **κυνήγιον**, οἱ κύνες καὶ οἱ **υἱοί** τοῦ **Αὐτολύκου·** καὶ μαζί ἐπορεύετο ὁ θεϊκὸς **Ὀδυσσεὺς**. Ἐκεῖνοι εἰς κρημνῶδες ὄρος κατάφυτον τοῦ **Παρνασσοῦ** ἔφθασαν, βαδίζοντες εἰς ἀνεμοδαρμένα φαράγγια. Ἔπειτα ἀνέτηλεν ὁ Ἥλιος καὶ ἦλθον εἰς φαράγγι κυνηγῶντες καὶ πρό αὐτῶν οἱ κύνες ἐπορεύοντο ἴχνη ἐρευνῶντες.

Ὁ Ὀδυσσεὺς πλησίον τῶν κυνῶν ἐκράδαινε τὸ μακρόσκιον ἔγχος. Ἐκεῖ εἰς λόχμην πυκνὴν κατέκοιτο μέγας χοῖρος. Τὴν λόχμην ἐκείνην δὲν τὴν διεπέρα τὸ ὑγρὸν μένος τῶν ἀνέμων, καθὼς ἔπνεον, οὔτε τὴν προσέβαλλον αἱ ἀκτῖνες τοῦ φαέθοντος Ἡλίου, οὔτε ἡ βροχὴ τὴν διεπέρα διαμπερῶς· τόσον πυκνὴ ἦτο, ἀλλά καὶ φύλλα ἐχύθησαν σχηματίζοντα μέγαν σωρόν.

Καὶ εἰς τὸν ἀγριόχοιρον, ἔφθασε τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν κυνῶν ὁ κτύπος τῶν ποδῶν, καθὼς ἐκεῖνοι ἐναντίον ἐκινοῦντο· ἐκεῖνος ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπό τὴν φωλεάν, φρίξας, μέ πῦρ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, φοβερῶς προσβλέπων ἐστάθη πλησίον των. Ὁ Ὀδυσσεὺς πρώτιστος ὥρμησεν ἀνασχόμενος τὸ μακρὺ δόρυ μέ τὴν χεῖρα του διά νά τὸν πλήξῃ προτιθέμενος· αὐτὸν δὲ προφθάνων ἐκτύπησεν ὁ χοῖρος ἐπάνω ἀπό τὸ γόνατον καὶ πολλὴν σάρκα ἀπέσπασεν μέ τὸν ὀδόντα πλαγίως πηδῶν χωρίς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὀστοῦν τοῦ ἀνδρὸς. Ὅμως ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκεῖνον ἔπληξε, πετυχαίνων κατά τὸν δεξιὸν ὦμον καὶ τοῦ φαεινοῦ δόρατος ἡ αἰχμὴ ἀντικρύ διῆλθεν· ἐκεῖνος δὲ κατέπεσεν εἰς τὴν σκόνην μυκώμενος καὶ ἡ ψυχή του μακριά ἐπέταξεν.

Τοῦ **Αὐτολύκου** οἱ φίλοι **παῖδες** εὐθύς περιποιήθησαν τὸν **Ὀδυσσέα**, τὴν δὲ πληγήν μέ φροντίδα ἔδεσαν καὶ μέ **ᾠδήν** τὸ κελαινὸν αἷμα σταμάτησαν καὶ εἰς τὰ δώματα τοῦ πατρὸς ταχέως ἀφίκοντο. Τὸν **Ὀδυσσέα** καλῶς ἐνοσήλευσαν ὁ **Αὐτόλυκος** καὶ οἱ υἱοί του. Δίδοντες ἀγλαὰ δῶρα, χαρούμενον εἰς **Ἰθάκην** τὸν ἔπεμψαν ταχέως, ὅπου οἱ γονεῖς τὸν ὑπεδέχθησαν καὶ ἠρώτων τὰ καθέκαστα.

Homerus. Ὁ Ὅμηρος (εἰς τὴν λατινικὴν).

Χόμερως		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
H	χείρ	686	1
o	Ὀδυσσῆος	455	
m	μαχητῶν	407	
e	ἔγραψε	143	
r	ῥήσεις	575	
u	ὥς	703	II 1
s	συνέλεξεν	601	

" Χείρ Ὀδυσσέως ἔγραψε τοὺς λόγους τῶν μαχητῶν ἀφ᾽ οὗ τοὺς συνέλεξεν. "

Καὶ ὅπως προαναφέρομεν **Ὅμηρος** καὶ **Ὀδυσσεὺς** μετά βεβαιότητος ἦτο τὸ αὐτὸν πρόσωπον. **Ἔγραψε** τὸ **ἔπος** τῆς **Ἰλιάδος** ἀφ᾽ οὗ πρῶτα **συνήθροισε** τὰς **μαρτυρίας** καὶ τοὺς **λόγους** τῶν **Ἀχαιῶν** καὶ **Τρώων**, περιγράψας ἐπ᾽ ἀκριβῶς τὰ γεγονότα τοῦ **πρώτου καταγεγραμμένου ἑλληνικοῦ ἐμφυλίου πολέμου**, τοῦ **τρωικοῦ πολέμου**.

Διά τὸ **ἔπος** τῆς **Ὀδυσσείας** δὲν χρειάσθη νά πράξῃ τὸ αὐτὸν, ὅπως εἰς τὴν **Ἰλιάδα**, ἀλλά μέ κάθε λεπτομέρειαν περιγράφει τὰ ὅσα ὁ ἴδιος ἔπαθε κατά τὴν **10ετῆ** περιπλάνησίν του, εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς **Μεσογείου θαλάσσης**, ἀλλά καὶ τοῦ **Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ**. Τὸ ὄνομα **Ὅμηρος** δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰ ὁμηρικὰ ἔπεα, εἶνε **κῶδιξ**, ψευδώνυμον τοῦ **Ὀδυσσέως**, ἐκ τῶν γραμματικῶν μελετητῶν τῶν **ὁμηρικῶν ἐπέων** τῆς συντακτικῆς **ὁμάδος** τοῦ **Ὀνομακρίτου** ἐπί ἐποχῆς τοῦ **τυράννου** Ἀθηναίων **Πεισιστράτου** κατά τὰ **ἔτη 538 - 527 π.Χ.**

Οἱ γραμματικοὶ κωδικοποίησαν: **Homerus**, τὸ ἤδη κωδικοποιηθὲν ὄνομα τοῦ **Ὁμήρου** (**Ὀδυσσέως**), ὅταν κατασκεύαζον ἐκ τῶν **ἐπέων** τῆς **Ἰλιάδος** καὶ τῆς **Ὀδυσσείας** τὴν λεγομένην λατινικὴν γλῶσσαν τῷ **528 π.Χ.** Μάλιστα δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα **Homerus** ἀποδεικνύηται ἐκ τῆς ἀποκωδικοποιήσεως τοῦ **ἑλληνικοῦ** ὀνόματος **Ὅμηρος**, ταυτιζόμενον μέ τὸ ὄνομα **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης**.

Ὅταν ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης** ἀφίχθη, τό εἰκοστὸν ἔτος, εἰς τὴν **Ἰθάκην**, **γ΄ Θαργηλιῶνος** (Ἀπρίλιος) τῷ **3068 π.Χ.**, ἦτο ἤδη **42 ἐτῶν**. Ἡ δὲ καταγραφή τῆς **Ἰλιάδος** καὶ τῆς **Ὀδυσσείας** ἴσως ἐγένετο τῷ **3060 π.Χ.**, ἔπειτα ἀπό **8 ἔτη**.

Τότε δὲν ἦτο εὔκολη ὑπόθεσις ἡ **καταγραφή 10 ἐτοῦς πολέμου**, μέ πλῆθος γεγονότων καὶ ἀναλυτικῶν πληροφοριῶν, ὅπως εἶνε **καταγεγραμμένα** εἰς τὸ **ἔπος Ἰλιάς**. Εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἐταξίδευσεν εἰς διάφορα μέρη τῆς **Ἑλλάδος**, ἀλλά καὶ τῆς **Μικρᾶς Ἀσίας**, διά νά συλλέξῃ πληροφορίας καὶ ἱστορικὰς μαρτυρίας. Οὕτω λοιπόν ἐκεῖνος συλλέξας **ῥήσεις** (λόγους) καὶ **μαρτυρίας** τῶν **συμπολεμιστῶν**, κατέγραψε τὸ **ἔπος Ἰλιάς**.

Ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης** (**Ὅμηρος**) δὲν ἔγραψε **ποιήματα** καὶ **στίχους**, ἀλλά μέ συντεταγμένον λόγον ἔγραψε **πήματα**, ἤτοι: **παθήματα** καὶ **ἱστορία**. Τὰ ὀνόματα **ποιητής** καὶ **ποίημα** δὲν εὑρίσκονται εἰς τὰ ὁμηρικὰ ἔπεα, ἀντί αὐτῶν ὑπάρχουν τὰ: **δημιοεργὸς** καὶ **ἔπος** ἀντιστοίχως. Εὑρίσκεται ὅμως τὸ ῥῆμα **ποιέω - ῶ**, μάλιστα πολλάκις εἰς τὰς δύω φωνάς, εἰς ὅλας τὰς ἐγκλίσεις καὶ τοὺς χρόνους. Τὰ **ὁμηρικὰ κείμενα**, εἰς τὴν μορφήν πού ὑπάρχουν σήμερα, ἀποτελοῦν **ποιήματα** διότι εἶνε **ἔμμετρα**. Αὐτὰ ὅμως μετέπειτα ἐγένετο **ἔπεα δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου**, ἐκ τῆς μεταγραφικῆς ὁμάδος τοῦ **Ὀνομακρίτου**.

Ἡ **ἐπικὴ ἑλληνικὴ ποίησις** ἀντιπροσωπεύεται ὑπό τῶν ἀριστουργημάτων: **Ἰλιάς (15690 στίχοι)** καὶ **Ὀδύσσεια (11780 στίχοι)**, **δακτυλικοὶ ἑξάμετροι**. Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἦτο χαρισματικὸς ῥήτωρ, μάλιστα οἱ λόγοι του ὁμοίαζον, κατά ποιητικὴν ἔκφρασιν, μέ **χειμερινὰς νιφάδας**. Ἡ μορφή του **παράδοξη**, τὸ **παρουσιαστικὸν** του **ζάκοτον** (ὠργισμένον). Ὁ **Ὅμηρος**, εἰς τὴν **ΙΛ. Γ 204 - 24**. περιγράφει σαφῶς τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ παρουσιαστικὸν τοῦ **Ὀδυσσέως**, δηλαδή **αὐτοπαρουσιάζεται**. Κατά μοναδικὸν τρόπον ψυχογραφεῖ ἑαυτὸν καὶ ἀναδεικνύει τὸ **χάρισμα** τοῦ **λόγου**. Ὅταν δὲ **ὡμίλει** ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**), ἕτερος βροτὸς δὲν ἐσυγκρίνετο μ᾽ ἐκεῖνον, ἐπειδή: **ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν**, ἤτοι: οἱ λόγοι του ὅμοιοι μέ χειμερινὰς νιφάδας.

Κατά καιρούς, διάφοροι ἑρμηνευταί, παρερμηνευταί, ἐρευνηταί, φιλόλογοι, συγγραφεῖς καὶ μεταφρασταί τῶν ὁμηρικῶν ἐπέων, **θεωροῦν ἐπιφανειακῶς** τὴν ἀνωτέρω μαρτυρίαν **Ὁμήρου**, περί **ῥητορικῆς δεινότητος** τοῦ **Ὀδυσσέως**. Μή ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ταυτοπροσωπίαν **Ὁμήρου - Ὀδυσσέως**, θεωροῦν τὰ πάντα **φανταστικὰ**. Ὅμως ἐκεῖνοι εἶνε φαντασιόπληκτοι διότι ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν τὰ **γραφόμενα** τοῦ **Ὁμήρου** ἀπεδείξαντο **ἀληθῆ**, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ, ὁ **Ὅμηρος** δὲν ἦτο **ποιητής** καὶ δὲν ἔγραψε ποιητικοὺς στίχους μέ φαντασίαν, ἀλλ᾽ ὅπως καὶ πρίν ἀναφέρομεν, μέ **συντεταγμένον λόγον ἔγραψε πήματα**, ἤτοι: παθήματα δηλαδή πρωτίστως ἐκεῖνος **ἔγραψεν Ἱστορίαν**. Ἀλλά μή μᾶς εἴπουν ὅτι τότε δὲν ὑπῆρχον τὰ **γράμματα**!!!....

Ἰθάκη. Ἡ ὁμηρικὴ Ἰθάκη.

Ἰθάκη		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Ἰ	ἴθμα	314	
θ	θαλάσσης	294	α
ά	ἀντιπέραιον	75	
κ	Κεφαλλήνων	355	
η	Ἠπείροιο	289	α

" Πέρασμα θαλάσσης ἀντίπερα τῶν Κεφαλλήνων τῆς Ἠπείρου. "

Τὸ **βασίλειον** τοῦ **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου** εἶχε **ἕδραν** τὴν **Ἰθάκην**, δηλαδὴ τὴν νῦν **νῆσον Λευκάδα**. Ἐπί ὁμηρικῆς ἐποχῆς, ἡ **νῆσος Ἰθάκη** (Λευκάς) δὲν ἦτο νῆσος, ἀλλά **χερσόνησος**, κειμένη ἔναντι τῶν **Κεφαλίνων Ἠπείρου**, ἤτοι: **Ἀκαρνάνων**. Ἐπ᾽ αὐτῆς τὸ κατάφυτον **ὄρος Νήριτον** (Ἐλάτη) ὕψους **1182 μ**.

ΙΛ. Β 631 - 637

« *Αὐτάρ Ὀδυσσεὺς ἦγε* ***Κεφαλλῆνας*** *μεγαθύμους,*
οἵ ῥ᾽ ***Ἰθάκην*** *εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,*
καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφινέμοντο,
οἵ τ᾽ ***ἤπειρον*** *ἔχον ἠδ᾽* ***ἀντιπέραι᾽*** *ἐνέμοντο·*
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι. »

(Ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ ἦγε τοὺς μεγαθύμους Κεφαλλῆνας,
ἐκεῖνοι λοιπόν εἶχον τὴν Ἰθάκην καὶ τὸ πυκνόφυλλον Νήριτον,
καὶ τὴν Κροκύλειαν ἐνέμοντο καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα,
καὶ ἐκεῖνοι τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ ἐκεῖνοι τὴν Σάμον περιοίκεον,
καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἤπειρον εἶχον καὶ τ᾽ ἀντιπέραια ἐνέμοντο·
εἰς ἐκείνων μάλιστα ὁ Ὀδυσσεὺς ἦρχε μέ τὴν φρόνησιν τοῦ Διὸς ἴσος·
καὶ μ᾽ αὐτὸν συνάμα ἕποντο δώδεκα ἐρυθροπάρειοι νῆες.)

Ὁ **χοιροβοσκός Εὔμαιος** καταλέγει τὸν πλοῦτον καὶ τὰ κοπάδια τῶν ζώων τοῦ **Ὀδυσσέως** εἰς τὸν ἀκόμη ἄγνωστον φιλοξενούμενον **ἐπαίτην Ὀδυσσέα**, τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν **Ἰθάκην**, ἀλλά καὶ ἔναντι, εἰς τὴν **μελαίνην ἤπειρον**.

ὀδ. ξ 96 - 99
« " *ἦ γάρ οἱ ζωή γ᾽ ἦν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση*
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ᾽ ***ἠπείροιο μελαίνης***
οὔτ᾽ αὐτῆς ***Ἰθάκης****· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν*
ἔστ᾽ ἄφενος τοσσοῦτον· καὶ ἐγώ κέ τοι καταλέξω. " »

(" Διότι ἀλήθεια ἡ περιουσία του ἦτο ἀπειροπληθής· ὄχι κἄποιου τόση
ἐκ τῶν ἡρώων ἀνδρῶν, οὔτε ἐπί τῆς μελανῆς στεριᾶς
οὔτε εἰς αὐτὴν τὴν Ἰθάκην· οὐδὲ εἴκοσι ἀνδρῶν μαζί
ὑπάρχει τόσος πλοῦτος· καὶ ἐγώ θά σοῦ τὸν παρουσιάσω. ")

Καὶ εἰς ἕτερον στίχον, ὁ αὐτὸς συνδυασμός.

ὀδ. φ 109
« " *οὔτ᾽ αὐτῆς* ***Ἰθάκης*** *οὔτ᾽* ***ἠπείροιο μελαίνης****.* " »

(" Οὔτε εἰς αὐτὴν τὴν Ἰθάκην οὔτε εἰς τὴν μελανὴν ἤπειρον. ")

Ἀκολούθως πληροφορούμεθα διά τὴν πόλιν **Νήρικον** τῶν **Κεφαλλήνων** εἰς τὴν δυτικὴν **ἀκτήν** τῆς **Ἀκαρνανίας** κειμένη. Τὴν περιοχήν ἐκείνην τῆς **ἀκτῆς ἠπείροιο** ὑπέταξεν ὁ **Λαέρτης**, ὁ πατὴρ τοῦ **Ὀδυσσέως**, κατά τὴν νεότητά του.

ὀδ. ω 375 - 378
« *Τὸν δ᾽ αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα·*
" *αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,*
οἷος ***Νήρικον εἷλον****, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,*
ἀκτὴν ἠπείροιο Κεφαλλήνεσσιν *ἀνάσσων.* " »

(Εἰς ἐκεῖνον πάλιν ὁ φρόνιμος Λαέρτης ἀνταπάντησεν·
" ἄς ἦτο, Ζεῦ καὶ πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλων,
ὅπως τὴν Νήρικον ἐκυρίευσα, τὴν καλοκτισμένην πόλιν
εἰς τὴν ἀκτήν τῆς ἠπείρου κυβερνῶν τοὺς Κεφαλλῆνας. ")

Οἱ **Κεφαλλῆνες** ἦσαν λαός ὑποτελής τοῦ **ἥρωως Λαέρτου**, κατοίκεον τὴν **ἔναντι** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) περιοχήν τῆς **Ἀκαρνανίας**. Ἐκδιωχθέντες ἀπ᾽ ἐκεῖ μετανάστευσαν ἄλλοι μὲν εἰς τὴν **Πάλαιρον** ὅπου καὶ ἤκμασαν, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ **Δουλίχιον** (Κεφαλληνίαν). Κατά τὴν περίοδον τοῦ **τρωικοῦ πολέμου** οἱ **Κεφαλλῆνες** ἐπολέμησαν ὑπό τὰς διαταγάς τοῦ Ὀδυσσέως, ὅπως ὁ λαός τῶν Μυρμιδόνων τοῦ Πηλέως, ἐπολέμησεν ὑπό τὰς διαταγάς τοῦ Ἀχιλλέως.

Ἀκολούθως θά παρουσιάσω καὶ ἄλλας **θέσεις** περί τῆς **ὁμηρικῆς Ἰθάκης**, αἱ ὁποίαι βεβαίως εἶνε **ἐνάντιαι**, ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν μέ τὰς περιγραφάς τοῦ **Ὁμήρου**, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ μέ τὴν **γεωγραφίαν** καὶ τὴν **λογικὴν**.

Πανταζίδης Ἰωάννης. Ὁμηρικὸν Λεξικόν. **Ἰθάκη**, σελίς 314.

« ***Μικρὰ νῆσος*** *τοῦ* ***Ἰονίου πελάγους, 3 τετ. μιλίων*** *μέγεθος ἔχουσα, κειμένη μεταξύ τῆς* ***Ἀκαρνανικῆς παραλίας*** *καὶ τῆς* ***νήσου Κεφαλληνίας,*** *πατρίς τοῦ* ***Ὀδυσσέως,*** *τὰ νῦν* ***Θιάκη, ΙΛ. Β 632.***

Ἐκτείνεται ἀπό τῶν νοτιοανατολικῶν πρός τὰ βορειοδυτικὰ καὶ σύγκειται ἐκ δύω μερῶν διά στενοῦ ἰσθμοῦ συνδεομένων. Ἐν ***ὀδ. ι 25*** *καλεῖται* ***πανυπερτάτη πρός ζόφον*** *τουτέστι δυτικωτάτη πασῶν, καὶ τοῦτο δὲν συμφωνεῖ μὲν πρός τὴν θέσιν τῆς* ***σημερινῆς Ἰθάκης,*** *ἀλλά τοιαύτην* ***ἐφαντάσθη αὐτὴν ὁ ποιητής.***

Εἶνε λίαν ὀρεινὴ (ὁ ***Ὅμηρος*** *μνημονεύει αὐτῆς ὄρη τὸ* ***Νήρικον*** *καὶ* ***Νήιον******......****) καὶ διά τοῦτο εἰς ἱπποτροφίαν ἥκιστα ἐπιτηδεία, ἐξ ἐναντίας δὲ καλὴ εἰς νομήν αἰγῶν καὶ βοῶν (****αἰγίβοτος, ἀγαθὴ*** *καὶ* ***βούβοτος), ὀδ. ν 242,*** *παράγει δὲ σῖτον ἄφθονον καὶ οἶνον. Πλήν τοῦ λιμένος* ***Ῥείθρου*** *μνημονεύει ὁ* ***Ὅμηρος*** *καὶ τὴν πόλιν* ***Ἰθάκην*** *κειμένην ὑπό τὸ* ***Νήιον, ὀδ. γ 81.***

Μετ᾽ αὐτῆς συνδέετο ἡ ***ἀκρόπολις,*** *ἐν ᾗ κατῴκει ὁ Ὀδυσσεὺς. Ἔκειτο δὲ κατά τοὺς πλείστους ἑρμηνευτάς ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου καὶ ἐπί τῆς δυτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς ὑπό τὸ* ***Νήιον ὄρος,*** *ὑφ᾽ οὗ ὁ λιμήν τὸ* ***Ῥεῖθρον*** *ἐσχηματίζετο,* ***ὀδ. α 185.*** *Πλήν δὲ τούτου ὑπῆρχε παρά τὴν πόλιν λιμήν ὡς ἐξάγεται (ὄχι ἀναντιρρήτως) ἐκ τοῦ* ***ὀδ. π 322.***

Ὁ ***Οὐοίλκερος*** *ὁ συγγράψας* ***ὁμηρικὴν γεωγραφίαν,*** *θέλει νά ἀποδείξῃ ὅτι ἡ* ***πόλις ἔκειτο*** *ἐπί τῆς* ***ἀνατολικῆς πλευρᾶς*** *τῆς* ***νήσου****....................* »

Λευκάς εἶνε ἡ **Ἰθάκη** τοῦ **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου** διότι αὕτη **ἀντιπέραια κεῖται** ἐκ τῆς **ἀκαρνανικῆς ἀκτῆς**. Τὸ ὄνομα **Ἰθάκη** εἶνε **προομηρικὸς κῶδιξ**, κωδικοποιηθείς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχήν ἐκ τῶν συνεστωσῶν λέξεων αὐτοῦ μέ **ἀρχικὰ γράμματα** ἐκ τοῦ **θεϊκοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου**.

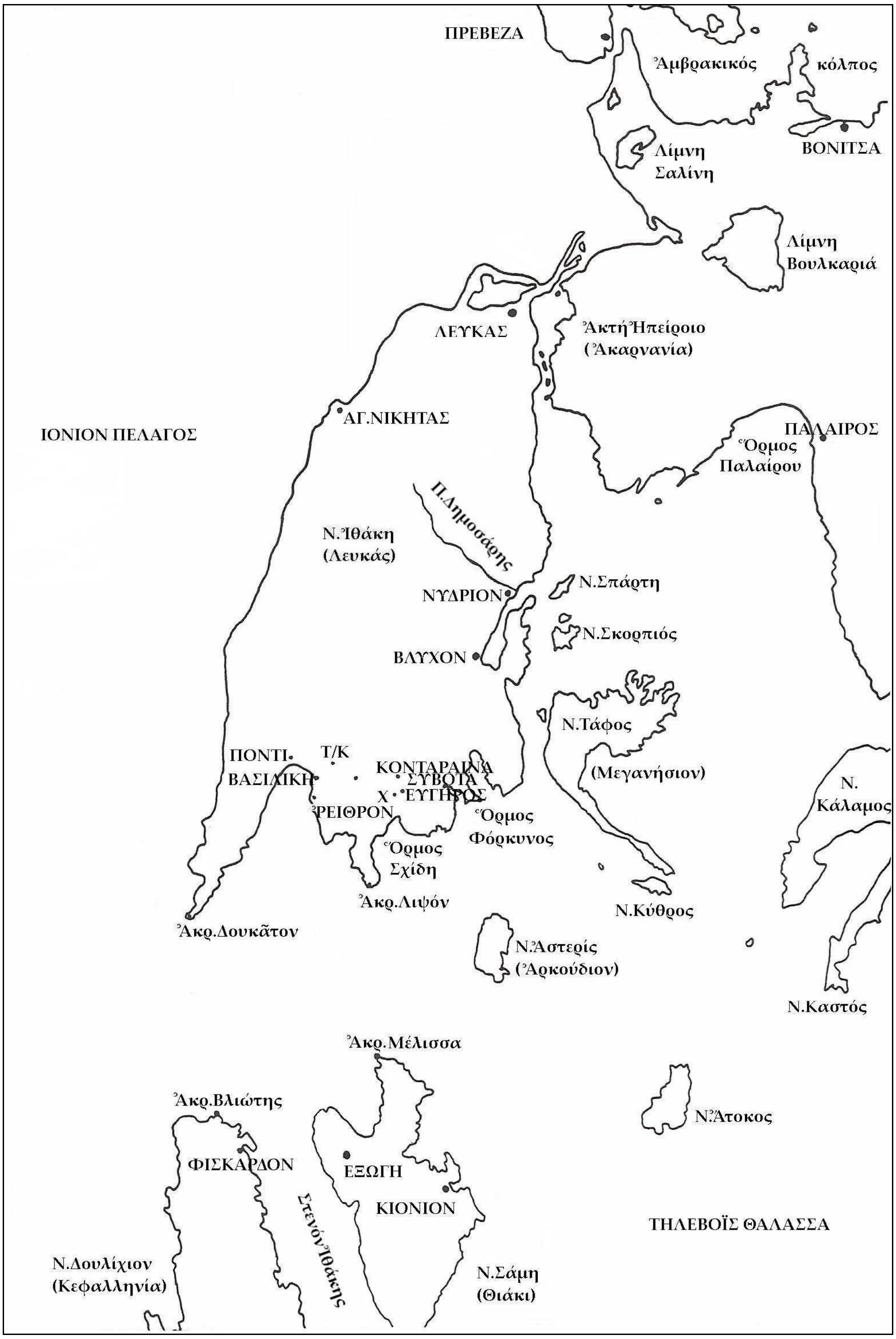

ΠΡΕΒΕΖΑ
Ἀμβρακικός
κόλπος
ΒΟΝΙΤΣΑ
Λίμνη
Σαλίνη
Λίμνη
Βουλκαριά
ΛΕΥΚΑΣ
Ἀκτὴ Ἠπείροιο
(Ἀκαρνανία)
ΑΓ.ΝΙΚΗΤΑΣ
ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ
ΠΑΛΑΙΡΟΣ
Ὅρμος
Παλαίρου
Π.Δημοσάρης
Ν.Ἰθάκη
(Λευκάς)
ΝΥΔΡΙΟΝ
Ν.Σπάρτη
Ν.Σκορπιός
ΒΛΥΧΟΝ
Ν.Τάφος
ΠΟΝΤΙ.
ΒΑΣΙΛΙΚΗ
Τ/Κ
ΚΟΝΤΑΡΑΙΝΑ
ΣΥΒΟΤΑ
Χ
ΕΥΓΗΡΟΣ
(Μεγανήσιον)
Ν.
Κάλαμος
ΡΕΙΘΡΟΝ
Ὅρμος
Φόρκυνος
Ὅρμος
Σχίδη
Ἀκρ.Λιψόν
Ν.Κύθρος
Ἀκρ.Δουκᾶτον
Ν.Ἀστερίς
(Ἀρκούδιον)
Ν.Καστός
Ἀκρ.Μέλισσα
Ἀκρ.Βλιώτης
Ν.Ἄτοκος
ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ
ΕΞΩΓΗ
ΚΙΟΝΙΟΝ
ΤΗΛΕΒΟΪΣ ΘΑΛΑΣΣΑ
Στενὸν Ἰθάκης
Ν.Δουλίχιον
(Κεφαλληνία)
Ν.Σάμη
(Θιάκι)

Λευκάς. Νῆσος Ἰονίου πελάγους.

Λευκάς *σελίς* Ο. Λ. Πανταζίδου §

Λ	**Λαερτιάδεω**	384	
ε	ἕδος	181	3
υ	**ὑπέρτατον**	649	1
κ	**κεῖται**	351	2α
ά	**ἁλὶ**	44	Β
ς	σκαιὸν	586	2 - 1

" *Ἡ χώρα τοῦ Λαερτιάδου κεῖται πανυπερτάτη δυτικῶς εἰς τὴν θάλασσαν.* "

Ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης** ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν τοῦ βασιλέως τῶν Φαιήκων τῆς Σχερίης **Ἀλκινόου**, περί καταγωγῆς καὶ τοῦ **ὀνόματός** του, ἀποκαλύπτει αὐτὸ καθὼς καὶ τὴν **πατρίδα** του.

Οἱ ἑπόμενοι στίχοι ἀπετέλεσαν ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν **ἀπάντησιν** πρός τὸν **βασιλέα Ἀλκίνοον**, ὅστις σαφῶς ἐνόησε τὴν **πατρίδα γαῖα** τοῦ **Ὀδυσσέως**, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ ἀποτελοῦν καὶ **διαχρονικὴν ἀπάντησιν** πρός ἅπαντας τοὺς **τυραννίσκους** (δεσποτικοὺς Ἰθακηστάς), πού δὲν δύνανται νά ἐνοήσουν ἀκόμη τὴν ταύτησιν τῆς ὁμηρικῆς **Ἰθάκης** μετά τῆς **Λευκάδος**.

ὀδ. ι 19 - 28

« " *Εἴμ᾽ Ὀδυσσεὺς* ***Λαερτιάδης****, ὃς πᾶσι δόλοισιν*
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανόν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπὲς· ἀμφί δὲ νῆσοι
πολλαί ναιετάουσι μάλα σχεδόν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ἡλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ ***πανυπερτάτη*** *εἰν* ***ἁλὶ κεῖται***
πρός ζόφον, αἱ δὲ τ᾽ ἄνευθε πρός ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι. " »

(" Εἶμαι ὁ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὅστις μέ τὰ τεχνάσματα ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους μελετῶ, καὶ τὸ κλέος μου εἰς τὸν οὐρανόν φθάνει.
Κατοικῶ δὲ εἰς τὴν εὐδειλινὴν Ἰθάκην· ἐντός αὐτῆς τὸ ὄρος
Νήριτον τὸ πυκνόφυλλον μεγαλοπρεπὲς· καὶ πέριξ νῆσοι
πολλαί ὑπάρχουν πολύ πλησίον μεταξύ των,
τὸ Δουλίχιον καὶ ἡ Σάμη καὶ ἡ δασώδης Ζάκυνθος·
αὐτὴ χθαμαλὴ κεῖται καὶ πανυπερτάτη εἰς τὴν θάλασσαν
πρός δυσμάς, αἱ δὲ ἄλλαι χωριστά πρός τὴν αὐγήν καὶ τὸν Ἥλιον,
τραχεῖα, ἀλλά παλληκαροτρόφος· ἐγώ βεβαίως
ἀπό τὴν γῆ μου δὲν δύναμαι νά ἴδω κἄτι ἄλλο γλυκερώτερον. ")

Ἡ ἐπικράτεια τοῦ **Ὀδυσσέως** περιελάμβανε τὰς κατωτέρω νήσους:

1. **Ἰθάκη**, ἡ πατρίς τοῦ **Ὀδυσσέως** ἦτο ἡ **Ἰθάκη** (Λευκάς).
2. **Δουλίχιον**, εἶνε σήμερον ἡ νῆσος **Κεφαλληνία**.
3. **Σάμη**, εἶνε σήμερον ἡ νῆσος **Θιάκη** (Ἰθάκη).
4. **Ζάκυνθος**, εἶνε ἡ ἰδία, αὐτὴ πού εἶνε.

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἐπαρουσίασε **κατά σειράν** εἰς τοὺς **Φαίηκας** τὰς **τέσσαρας μεγαλυτέρας νήσους**, ἀρχίζων πρῶτα ἐκ τῆς **πατρίδος γαῖης**, τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος). **Περιέγραψε σαφῶς** καὶ μέ **ἀκρίβειαν** τὴν **Ἰθάκην**, οἱ δὲ **Φαίηκες** καλῶς ἐνόησαν τὸν τόπον. Ὅμως **φωστῆρες** τοῦ **Ὁμήρου ἐρευνηταί** πλήν ἐλαχίστων, διαῤῥηγνύουν τὰ ἱμάτιά των λέγοντες ὅτι: ἡ **ὁμηρικὴ Ἰθάκη** εἶνε ἡ **νῆσος Θιάκη** ἢ ἡ νῆσος **Κεφαλληνία**.

Οὐδέποτε ἐκεῖνοι ἐμελέτησαν μέ προσοχή τὰ ὁμηρικὰ κείμενα καὶ ποτέ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ γραφόμενα καὶ τὰς περιγραφάς τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**), ἐξέλαβον δὲ ὅλ᾽ αὐτὰ ὡς παραμύθι, μυθιστόρημα ἢ ἔργον φανταστικὸν. Τώρα τελευταῖα **κανδηλανάπται - ἐρευνηταί** ἐκ τῆς **ἑσπερίας**, διά τῶν τῆλε - μέσων τῆς μασηκῆς **-** μαζικῆς ἀποβλακώσεως, μᾶς πληροφοροῦν βεβαίως, πώς κατά τὴν ἐποχήν τοῦ **Ὀδυσσέως**, τὴν ὁποίαν θέτουν περί τὰ **ἔτη 1000 - 1200 π.Χ.**, ἡ **δυτικὴ χερσόνησος** τῆς **Κεφαληνίας**, τῆς περιοχῆς τοῦ **Ληξουρίου**, ἦτο ἑτέρα νῆσος. Ὑποπτεύεσθε διατί; διὰ νά ἔχῃ **ἀπέναντι** τὴν **γῆν** τῶν **Κεφαλλήνων**.

Ἔφθασαν λοιπόν ἐκεῖνοι εἰς σημεῖον νά χωρίσουν τὴν νῆσον **Κεφαλληνίαν** διὰ νά λύσουν τὸ πρόβλημά των, διότι εἶνε ἀγεωγράφητοι, συμπλεγματικοὶ καὶ ἀνιστόρητοι, μή γνωρίζοντες τὸν **Ἕλληνα λόγον** καὶ δὴ τὸν **Ὁμηρικὸν**.

Εἶν᾽ **ἐπιείκελοι** μ᾽ ἐκείνους τοὺς (**τυφλοὺς**) **καθηγητάς**, οἵτινες **ἐτύφλωσαν** τὸν **Ὀδυσσέα** (**Ὅμηρον**), διά νά ἔχῃ ἐτυμολογικὴν ἑρμηνείαν τὸ ὄνομα, ἀλλά καὶ ἠχητικὴν σχέσιν ἐκ τοῦ: **ὁ μή ὁρῶν**. Οὕτω λοιπόν, **τυφλὸς** ὁ **Ὅμηρος** δὲν θά ἦτο εἰς θέσιν νά γράψῃ. Ἑπομένως τὰ ἔπεα τὰ συνεκράτει εἰς τὴν μνήμην του καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν τὰ ἔγραψεν. Ἀλλ᾽ ὅμως καὶ νά ἤθελε νά τὰ γράψῃ δὲν θά ἐδύνατο διότι, λέγουν οἱ **φωστῆρες** ὅτι, τότε δὲν ὑπῆρχεν φθογγικὴ γραφή, οὔτε κἄν ἡ **γραφή**!. εἶνε **φοβερὸν**!!. ἀλλά καὶ **τρομερὸν**!!!. Αἴφνης οἱ **Ἕλληνες** μετά ἀπό **400 ἔτη** ἀπέκτησαν γραφήν καὶ ἐδόμησαν τὴν τελείαν τῶν γλωσσῶν. Ἀλλ᾽ ὁ θυμόσοφος **Ἑλληνικὸς λαός** λέγει διά τῶν παροιμιῶν ὅτι: « **Ὁ ψεύστης καὶ ὁ κλέπτης τὸν πρῶτον χρόνον χαίρουσι**. »

Ἀλλά διά τοῦ παρόντος ἔργου καταῤῥίπτεται μετά μεγάλου δούπου ἡ ἀθλία **ἀνθελληνικὴ** καὶ **ἀντιεπιστημονικὴ ἰνδοευρωπαϊκὴ θεωρία** καὶ τὰ περί τοῦ ἑλληνικοῦ δανεισμοῦ τῶν γραμμάτων ἐκ τῶν τότε **ἀγραμμάτων** τρωγλοδυτῶν νομαδικῶν λαῶν τῆς ἀνατολῆς. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶνε ἡ **ζῶσα γλῶσσα** τῶν **Θεῶν** καὶ τῶν **Ἑλλήνων**, προβάλλουσα βεβαίως τὴν **ἀλήθειαν**.

Πατρίς γαῖα τοῦ **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου** (**Ὁμήρου**) ἐκείνην πού μαλιστα δὲν ἀντελήφθησαν ἅπαντες οἱ **ἰνδοευρωπαϊσταί κανδηλανάπται φωστῆρες**, ἀλλ᾽ ὅμως ἀντελήφθησαν οἱ Φαίηκες εἶνε ἡ **νῆσος Ἰθάκη** (Λευκάς), ἥτις κεῖται **δυτικῶς** πρός **Ζόφον**. Βεβαίως τότε ἔκειτο **πανυπερτάτη** εἰς τὴν **θάλασσαν** ἐξ **ἁπάντων** τῶν **Ἰονίων νήσων**, διότι ἡ **νῦν πανυπερτάτη** πρός **Βοῤῥᾶν**, **νῆσος Κέρκυρα**, τότε ἐλέγετο **χώρη Θεσπρωτῶν**, ἦτο δὲ **χερσόνησος** καὶ ὄχι **νῆσος**.

Ἡ **Κέρκυρα** κατά τὴν ἐποχήν τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**), περί τῷ **3060 π.Χ.** ὅταν ἐγένετο ἡ καταγραφή τῶν ἐπέων ἐκ τοῦ **Ὀδυσσέως, δὲν ἀναφέρεται** ὡς **νῆσος**, ἀλλ᾽ ὡς **χώρη Θεσπρωτῶν**. Ὁ **Ὅμηρος** οὐδαμοῦ ἀναφέρει εἰς τὰ ἔπεα **νῆσον Κέρκυραν**, ἔστω καὶ μέ ἕτερον ὄνομα, τὴν ἀγνοεῖ παντελῶς. Ὁ λόγος εἶνε ὅτι τό **ὄνομα Κέρκυρα** ἐδώθη ἐκ τῶν **Κορινθίων ἐμπόρων** τῷ **734 π.Χ.**, ὅταν ἐκεῖνοι ἔκτισαν τὸ **Ἄστυ** ἐπί τῆς χερσονήσου, ὀνομάσαντες **Κέρκυρα**.

Κ ΟΡΙΝΘΟΥ **Ε** ΜΠΟΡΟΙ **Ρ** ΙΟΝ **Κ** ΑΤΑΝΤΑ **Υ** ΠΕΡΕΙΗΣ **Ρ** ΙΟΥ **Α** ΠΩΚΙΣΑΝ.

Τῆς **Κορίνθου ἔμποροι** τὴν **χερσόνησον** ἀποίκισαν, τὴν εὑρισκομένην πρός τὰ κάτω ἐκ τοῦ **ἀκρωτηρίου** τῆς **πόλεως Ὑπερείης**.

Πρωΐα. Ἐπίτομον ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν. **Κέρκυρα**, σελίς 1053.
« ***Ἀπῳκίσθη*** *ὑπό τῶν* ***Κορινθίων*** *οἵτινες τῷ* ***734 π.Χ.*** *ἔκτισαν τὴν* ***Κέρκυραν***. »

Τὸ **Ὑπερείης ῥίον** εἶνε τὸ **ἀκρωτήριον Γλῶσσα** (Gjuhëzës) κείμενον ἐπί τῆς χερσονήσου τῶν **Ἀκροκεραυνίων ὀρέων** τῆς **Ἠπείρου**, ἔναντι τῆς **Ὑπερείης**.

Ὑπέρεια (ὑπέρ + ῥίον) εἶνε ἡ *παλαιοτέρα* **Χώρη** τῶν **Φαιήκων** [πρίν ἐκεῖνοι μετοικήσουν εἰς **Σχερίην**] ὅπου ὁ **Αὐλών** Ἠπείρου πλησίον **Κυκλώπων**: **ὀδ. ζ 4**.

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) εἰς τοὺς ἑπομένους στίχους μᾶς πληροφορεῖ διά τὴν **πόλιν** τῆς **Ἠπείρου** τὴν **Ὑπέρειαν**, τὴν **τότε μητρόπολιν** τῶν **Φαιήκων**, ἥτις εὑρίσκετο ὅπου ὁ **Αὐλών** πλησίον τῶν **Κυκλώπων** καὶ βορειανατολικῶς ἐκ τοῦ **ἀκρωτηρίου Γλῶσσα** τῆς χερσονήσου τῶν **Ἀκροκεραυνίων ὀρέων**, ἀκριβῶς ὕπερθε τῆς **τότε χερσονήσου Κερκύρας**, τῆς **χώρης** τῶν **Θεσπρωτῶν**.

ὀδ. ζ 2 - 8
« .... *αὐτάρ Ἀθήνη*
βῆ ῥ᾽ ἐς ***Φαιήκων*** *ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,*
οἳ πρίν μὲν ποτε ναῖον ἐν εὐρυχόρῳ ***Ὑπερείῃ,***
ἀγχοῦ Κυκλώπων*, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,*
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἷσεν δὲ ***Σχερίῃ****, ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,* »

(.... Ἔπειτ᾽ ἡ Ἀθήνη
ἔβη εἰς τῶν Φαιήκων ἀνδρῶν τὸν δῆμόν καὶ τὴν πόλιν βεβαίως,
ἐκεῖνοι πρίν μάλιστα κάποτε κατοίκεον εἰς τὴν εὐρύχωρην Ὑπερείην,
ἐγγύς τῶν Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερανδριζομένων,
οἱ ὁποῖοι ἐκείνους ἔβλαπτον, καὶ εἰς τὴν δύναμην ἀνώτεροι ἦσαν.
Ἀπ᾽ ἐκεῖ σηκώσας τοὺς ὡδήγησεν ὁ θεοειδής Ναυσίθοος,
καὶ τοὺς ἀποίκισεν εἰς τὴν Σχερίην, μακράν τῶν κριθοφάγων ἀνδρῶν,)

Τότε ἡ **Κέρκυρα** ἦτο ἡ χερσόνησος: **ῥίον κάταντα Ὑπερείης ῥίου**. Ἡ πόλις **Ὑπέρεια** εἶνε ὁ **Αὐλών** τῆς **Ἠπείρου**, ἡ δὲ **χώρη Θεσπρωτῶν** κατά τὴν ἐποχήν τοῦ Ὁμήρου **δὲν ἐλέγετο Κέρκυρα**. Ἐκεῖ ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ **βασιλέως Φείδωνος**, ὅστις **ἐφιλοξένησε** τὸν **Ὀδυσσέα** (Αἴθωνα), ὅταν ἐκεῖνος ἐπορεύετο πρός τὴν πατρίδα γαῖαν. Σύμφωνα μέ τὴν προσποίησιν τοῦ εἰς ἐπαίτην μεταμφιεσμένου **Ὀδυσσέως** πρός τὴν **Πηνελοπείην**: **ὀδ. ξ 334 - 359**.

Λευκάς. Νῆσος Ἰονίου πελάγους.

Λευκάς σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου §

Λ	Λαερτιάδην	384	
ε	**ἕδος**	181	3
υ	ὑμέτερον	644	
κ	κατέλεξεν	343	1
ά	**Ἀθήνη**	18	2 - 1
ς	σάφα	581	

" Εἰς τόν Λαερτιάδην τὸν τόπον του ἐφανέρωσε σαφῶς ἡ Θεά Ἀθήνη. "

Πρωΐα. Ἐπίτομον ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν. **Λευκάς**, σελ. 1268. Διασκευή.

« ***Λευκάς*** (*κοινῶς* ***Ἁγία Μαύρα***). *Μία τῶν* ***Ἰονίων νήσων*** *κειμένη ἐγγύτατα τῆς* ***Ἀκαρνανικῆς παραλίας*** *μεθ᾽ ἧς ἦτο ἄλλοτε ἡνωμένη διά προσχωσιγενοῦς ἰσθμοῦ πλάτους* ***100 μ.*** *Ὁ* ***ἰσθμός*** *οὗτος εἶχε τὸ πρῶτον κοπῆ κατά τὸν* ***ζ′ π.Χ. αἰ.*** *ὑπό τῶν* ***Κορινθίων*** *καλυφθείσης ὅμως ἐκ νέου τῆς διώρυγος κατά τὴν περίοδον τοῦ μεσαίωνος διά τῆς ἀχρησίας, παρέστη ἀνάγκη νά ἐκσκαφῇ ἐκ νέου τῷ* ***1903****.*

Ἡ ***Λευκάς*** (*ἔκτασις* ***292 τ.χλμ.****, πρωτεύουσα* ***Λευκάς***) *εἶναι νῆσος ὀρεινὴ ἀλλ᾽ εὔφορος, παράγουσα ἐκλεκτὸν ἔλαιον, καὶ οἶνον, ἐλαίας, σιτηρά, καπνόν κλπ, καὶ ἔχουσα μεγάλας ἁλυκάς παρά τὴν νοτίαν ἔξοδον τῆς διώρυγος. Μετά τῶν παρ᾽ αὐτὴν νησίδων* ***Μεγανήσι, Κάλαμος, Καστός, Μαδουρή, Σκορπιός, Σπάρτη, Ἀρκούδι, Ἄτοκος, Χελώνη, Χελωνάκι****, κ.λπ, ἀποτελεῖ ὁμώνυμον ἐπαρχίαν ὁμωνύμου Νομοῦ. ....*

Αἱ περί τῆς νήσου ***Λευκάδος*** *ἱστορικαὶ πληροφορίαι ἄρχονται ἀπό τῶν μέσων τοῦ* ***ζ′ αἰ. π.Χ.****, ὁπότε* ***Κορίνθιοι*** *καὶ* ***Κερκυραῖοι*** *ἄποικοι, ἐξολοθρεύσαντες τοὺς προεγκατεστημένους* ***Ἀκαρνᾶνας****, ἵδρυσαν τὴν* ***Λευκάδα****. ....*

Κατά τοὺς πρό τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ***1821*** *χρόνους ἡ* ***Λευκάς*** *ὑπῆρξε τὸ* ***καταφύγιον*** *καταδιωκομένων****ἁρματωλῶν*** *καὶ* ***κλεφτῶν****. Τῷ* ***1864 προσηρτήθη*** *εἰς τὴν* ***Ἑλλάδα*** *μετά τῶν* ***ἄλλων Ἰονίων νήσων****.* »

Ὅμως τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἠναγκάσθη νά στέρξῃ βραδύτερον μετά τῷ **1913** τὴν **παραχώρησιν** τῆς νήσου **Σάσωνος** εἰς τὴν **Ἰταλίαν**.

Ὅταν ὁ **βασιλεύς Ἀλκίνοος** καὶ οἱ **Φαίηκες** ἔπεμψαν ἐκ τῆς χώρης **Σχερίης** τὸν **Ὀδυσσέα** (**Ὅμηρον**) εἰς **Ἰθάκην** (Λευκάδα), ἀφιχθέντες τὸν ἀπεβίβασαν παρά θῖν᾽ ἁλὸς ὑπνώοντα, τὴν **γ′ Θαργηλιῶνος, ὥρα 04:30, ἔτος 3068 π.Χ.**, εἰς τὸν λιμένα τοῦ **Φόρκυνος** (Συβώτων). Ἐκεῖνοι δὲ πίσω ἦλθον εἰς τὴν **Σχερίην**.

Καθώς ἠγέρθη **ζαλισμένος** ἐκ τοῦ ὕπνου ὁ **Ὀδυσσεὺς**, δὲν ἀνεγνώριζε τὸν τόπον του. Ἔπειτα παρουσιασθεῖσα εἰς ἐκεῖνον ἡ **Θεά Ἀθήνη**, ἔχουσα μορφήν νέου ἀνδρὸς βοσκοῦ προβάτων, **κατέδειξε τὸν τόπον** καὶ ἐπείσθη ὁ **Ὀδυσσεὺς** ὅτι πλέον εὑρίσκετο εἰς τὴν πατρίδα γαῖαν, τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα).

ὀδ. ν 329 - 354
« *Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεά γλαυκῶπις* ***Ἀθήνη***·............
" .... *ἀλλ᾽ ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης* ***ἕδος***, *ὄφρα πεποίθης.*
Φόρκυνος μὲν ὅδ᾽ ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ᾽ ἐπί κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
ἀγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς,
ἱρὸν νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται·
τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σύ πολλὰς
ἔρδεσκες νύμφησι τεληέσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλη."
Ὣς εἰποῦσα θεά σκέδασ᾽ ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών·
γήθησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
χαίρων ᾗ γαίῃ, κύσε δέ ζείδωρον ἄρουραν. »

(Εἰς ἐκεῖνον ἔπειτα ἀπήντησεν ἡ Θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη· ....
" .... Ἀλλ᾽ ἐμπρός θά σοῦ δείξω τῆς Ἰθάκης τὸ ἔδαφος, διά νά πεισθῇς.
Τοῦ Φόρκυνος τοῦτος εἶνε ὁ λιμήν, τοῦ θαλασσινοῦ γέροντος,
καὶ εἰς τὸ μέσα μέρος τοῦ λιμένος ἡ μακρίφυλλη ἐλαία·
πλησίον της τὸ θελκτικὸν ὁμιχλῶδες ἄντρον,
τὸ ἱερὸν τῶν νυμφῶν, πού νηϊάδες καλοῦνται·
τοῦτο τὸ εὐρὺ θολωτὸν σπήλαιον, ὅπου ἐσύ πολλὰς
εἰς τὰς νύμφας ἐτέλεσες τελείας ἑκατόμβας·
καὶ τοῦτο τὸ ὄρος Νήριτον εἶνε κατασκεπασμένον μέ δένδρα."
Ὣς εἰποῦσα ἡ Θεά σκόρπισε τὴν ὁμίχλην, καὶ ἐφάνη ἡ γῆ·
εὐφράνθη τότε ὁ πολύπαθος θεϊκὸς Ὀδυσσεὺς,
χαίρων εἰς τὴν γῆ του, καὶ φίλησε τὸ ζείδωρον ἔδαφος.)

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἀποκαλύπτει τὸ ὄνομά του, ἀλλά καὶ τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του εἰς τὸν **βασιλέα** τῶν **Φαιήκων Ἀλκίνοον**.

ὀδ. ι 19 - 28

« " *Εἴμ᾽ Ὀδυσσεὺς* ***Λαερτιάδης****, ὃς πᾶσι δόλοισιν*
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανόν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπὲς· ἀμφί δὲ νῆσοι
πολλαί ναιετάουσι μάλα σχεδόν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ἡλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ ***πανυπερτάτη*** *εἰν* ***ἁλὶ κεῖται***
πρός ζόφον, αἱ δὲ τ᾽ ἄνευθε πρός ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι. " »

(" Εἶμαι ὁ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὅστις μέ τὰ τεχνάσματα ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους μελετῶ, καὶ τὸ κλέος μου εἰς τὸν οὐρανόν φθάνει.
Κατοικῶ δὲ εἰς τὴν εὐδειλινὴν Ἰθάκην· ἐντός αὐτῆς τὸ ὄρος
Νήριτον τὸ πυκνόφυλλον μεγαλοπρεπὲς· καὶ πέριξ νῆσοι
πολλαὶ ὑπάρχουν πολύ πλησίον μεταξύ των,
τὸ Δουλίχιον καὶ ἡ Σάμη καὶ ἡ δασώδης Ζάκυνθος·
αὐτὴ χθαμαλὴ κεῖται καὶ πανυπερτάτη εἰς τὴν θάλασσαν
πρός δυσμάς, αἱ δὲ ἄλλαι χωριστά πρός τὴν αὐγήν καὶ τὸν Ἥλιον,
τραχεῖα, ἀλλά παλληκαροτρόφος· ἐγώ βεβαίως
ἀπό τὴν γῆ μου δὲν δύναμαι νά ἴδω κἄτι ἄλλο γλυκερώτερον. ")

Τὸ **κωδικοποιημένον** ὄνομα **Λευκάς** οὐδεμίαν **σχέσιν ἐτύμου** ἔχει μέ τὸ **λευκὸν**. Οἱ παλαιοὶ γραμματικοὶ παρεπλάνησαν τοὺς νέους ἐρευνητάς, ἐκεῖνοι πλανηθέντες (πλήν δύω - τριῶν) οὔτε κατά διάνοιαν σκέφθησαν ἵνα ταυτίσουν τὴν **ὁμηρικὴν Ἰθάκην** μέ τὴν **Λευκάδα**. Οἱ ἔχοντες τότε εἰς τὸν ἐγκέφαλον τὸν μεσαίωνα, ὡρισμένοι χριστιανοὶ, σκανδαλισθέντες ἐκ τοῦ **λευκοῦ** τῆς **Λευκάδος** μετωνόμασαν τὴν νῆσον **Λευκάδα** εἰς **Ἁγίαν Μαύραν**. Ὅπου ἐκεῖ εἰκονίζεται ἡ **Ἁγία Μαύρα** νά συντρίβῃ κίονα ναοῦ, ἴσως τοῦ **Ἀπόλλωνος**, ἵνα ἐξέλθουν τά **δαιμόνια**!!! Ὕστερα ἡ **νῆσος** καὶ πάλιν μετωνομάσθη **Λευκάς**. Εἶνε καιρός πλέον νά μετονομασθῇ **Ἰθάκη**.

Χθαμαλὸς. Ὁ χαμηλὸς καὶ ὁμαλὸς (ἐπί ἐδάφους).

Χθαμαλὸς		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Χ	χαμαί	683	
θ	θῖν᾽	303	2
α	ἁλὸς	44	Β
μ	μετατιθεμένη	421	
α	ἀμφικαλύπτει	54	2 - 1
λ	λαχεῖαν	388	
ὸ	ὁδόν	455	1
ς	στεινωπὸν	594	

" Κατά γῆς σωρός ἄμμου θαλάσσης, μετακινουμένη, καλύπτει
καὶ ἀπό τὰ δύω μέρη τὴν μαλακὴν στενὴν ὁδόν. "

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) **ἀποφεύγει νά χαρακτηρίσῃ νῆσον** τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα). Ἐνισχύει τὴν ἐντύπωσιν περί τοῦ ἀντιθέτου, ἄλλοτε χαρακτηρίζει ἐκείνην ὡς **Ἰθάκην**: **ὀδ. α 18**, **88**, ἄλλοτε ὡς **κραναὴν**: **ὀδ. α 247**, **ὀδ. ο 510** καὶ ἄλλοτε ὡς: **ἀμφίαλον ὀδ. α 386**, **395**. Ὁ χαρακτηρισμός σημαίνει ὅτι βρέχεται ἐκ τῶν δύω θαλασσῶν. (**Ἰόνιον πέλαγος** καὶ **Τηλεβοΐς θάλασσα**.)

Τὸ ἐπίθετον **Χθαμαλὸς** προσδιορίζει σαφῶς τὸ **βορειανατολικὸν μέρος** τῆς **Λευκάδος**, πού εἶνε σχεδόν ἐπίπεδον **ἶσα μέ τὴν θάλασσαν**, συνδεόμενον διά στενῆς λωρίδος γῆς μέ τὴν ἔναντι **ἀκτήν ἠπείροιο** τῆς **Ἀκαρνανίας**.

Ἡ **ἀμφίαλος Λευκάς** βρέχεται εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἀπό τὴν **κλειστὴν θάλασσαν Τηλεβοΐς** καὶ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος ἀπό τὴν **ἀνοικτὴν θάλασσαν Ἰόνιον**. Ἑπομένως ἡ **Λευκάς** δὲν εἶνε **νῆσος**, ἀλλ᾽ εἶνε **ῥίον**, ἤτοι: **χερσόνησος**, καλῶς λοιπόν ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) χαρακτηρίζει ἐκείνην **ἀμφίαλον**.

Δύναται τις νά ἔλθῃ εἰς τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα) μέ δύω τρόπους· μέ πλοῖον ἢ πεζὸς. Ὁ **χοιροβοσκός Εὔμαιος**, εἰς ἐρώτησίν του, θέλει νά γνωρίσῃ πῶς ἐκεῖ ἔφθασε ὁ **Ὀδυσσεὺς** (μεταμφιεσμένος εἰς **ἐπαίτην**) φέρων τὸ ὄνομα **Αἴθων**. Οἱ ἑπόμενοι στίχοι εἶνε πολύ σημαντικοὶ διά τὸν γεωγραφικὸν προσδιορισμόν τῆς **πατρίδος** γαίης τοῦ **Ὀδυσσέως** δεικνύντες εὐθέως τὴν νῆσον **Λευκάδα**. Ὅμως ἀρκετοὶ ἐρευνηταί θεωροῦν αὐτοὺς τοὺς στίχους **λογοπαίγνιον**!!..

ὀδ. ξ 185 - 190

« " *ἀλλ᾽ ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ᾽ αὐτοῦ κήδε᾽ ἐνίσπες,*
καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ᾽ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο, πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι. " »

(" Ἀλλ᾽ ὁδήγησέ με ἐσύ, γεραιέ, τὰ παθήματα τοῦ ἑαυτοῦ σου ν᾽ ἀφηγηθῇς,
καὶ τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἀληθῶς, διά νά γνωρίζω καλῶς·
ποῖος τῶν ἀνδρῶν εἶσαι ἀπό ποῦ; ποῦ ἡ πόλις σου καὶ οἱ γονεῖς;
καὶ ἐπάνω ὁποίας νηὸς ἀφίχθης· καὶ πῶς ἐσέ οἱ ναῦται
ὡδήγησαν εἰς τὴν Ἰθάκην; ποῖοι καυχῶνται νά εἶνε;
διότι τί ἐσύ πεζὸς μάλιστα δὲν πιστεύω ἐδῶ νά ἔφθασες. ")

Τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνει καὶ ὁ **Τηλέμαχος** πρός τὸν **Εὔμαιον** διά τὸν **Ὀδυσσέα** (ξένον), ὅστις εὑρίσκετο εἰς τὴν χοιροσπηλιάν πού καὶ σήμερον ἐκεῖ ὑπάρχει, παρά τὸ χωρίον **Εὔγηρος** τῆς **Λευκάδος**: **ὀδ. π 55 - 59**, **ὀδ. π 222 - 24**. Ἡ **Ἰθάκη** (Λευκάς) κατά τὰ ὁμηρικὰ ἔτη ἦτο **χερσόνησος**, ὄχι νῆσος. Φυσικὸς **ἰσθμός**, **ἴθμα** συνέδεε ἐκείνην μέ τὴν ἀκαρνανικὴν **ἀκτήν ἠπείροιο**. Χιλιάδας ἔτη τώρα **μεγάλη λωρίς γῆς** ὑπάρχει εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς Λευκάδος, ἥτις ἐδημιουργήθη ἀπό τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, ἅτινα μετέφερον καὶ ἐναπόθετον ἐκεῖ μεγάλας ποσότητας ἄμμου. Ἡ ἄμμος βεβαίως ἐμπόδιζε τὴν διέλευσιν τῶν πλοίων, ἀλλά δὲν ἀπετέλει καὶ ἰσθμόν ἀσφαλῆ διά νά συνδέεται ἡ **Λευκάς** μέ τὴν **ἔναντι στερεὰν** τῆς **Ἀκαρνανίας**.

Ἦτο καὶ εἶνε ὁ **τόπος χθαμαλὸς**, ἤτοι: **χαμηλὸς** καὶ **ὁμαλὸς** μέ πάμπολλα ἀβαθῆ σημεῖα, **μαλακὰ περάσματα** καὶ ἑλώδης. Τὴν λωρίδα ἐκείνην διώρυξαν οἱ **Κορίνθιοι** κατά τὸ τέλος τοῦ **7ου αἰ. π.Χ.** Οὗτοι καὶ ἔδωκαν τὸ ὄνομα **Λευκάς**. Ἀλλά κατά τὴν διάρκειαν τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἡ διώρυξ αὕτη πάλιν ἔκλεισε μέ τὰς προσχώσεις τῆς ἄμμου καὶ ἔπρεπε τὰ πλοῖα νά μεταφέρωνται ὕπερθε τοῦ ἰσθμοῦ: (**Θουκυδίδης** Γ', 81, Ι.) Ὕστερον **ἤνοιξαν** τὴν **διώρυγα** οἱ **Βυζαντῖνοι**, οἵτινες ὠνόμασαν **Ἁγίαν Μαύραν** τὴν **Λευκάδα**. Οἱ **Ἐνετοί** καὶ οἱ **Ἄγγλοι** ἀλληλοδιαδόχως ἔκαμον ἐργασίας συντηρήσεως τοῦ διαύλου. Ἀπό τὴν ἐποχήν τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) ἕως σήμερα ἐπῆλθεν ὕψωσις τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης περί τὰ **1 - 3 μ.** ἀλλ᾽ αὕτη δὲν ἤλλαξε σημαντικὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς διόδου. Ὁ **δίαυλος** ὅμως εἶνε **ἀβαθής** καὶ ἀπ᾽ ἐκεῖ δὲν πλέουν

μεγάλα πλοῖα, παρά μόνον τὰ μικρὰ ὡς ἐπί τὸ πλεῖστον τὰ ψαροκάϊκα, διότι τὸ πέρασμα εἶνε ἐπισφαλὲς. Σήμερον, ὑπέρ τοῦ διαύλου, ἡ συγκοινωνία γίγνεται ὁδικῶς διά κινητῆς γεφύρας ἥτις συνδέει ἀσφαλῶς τὴν **ἀκαρνανικὴν ἀκτήν ἠπείροιο** μέ τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα).

Τὸ ἐπίθετον **χθαμαλὴ** εἶνε ἡ κωδικοποιημένη περιγραφή τοῦ **ἴθματος** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) καὶ ὄχι μόνον. Διότι ἐκ τοῦ ὄρους **Νηρίτου** (Ἐλάτη) ἐάν τὶς παρατηρήσῃ ἐκείνην τὴν περιοχήν καὶ τὴν **πόλιν** τῆς **Λευκάδος**, διαπιστώνει πώς **χθαμαλά** σχεδόν, **ἶσα μέ τὴν θάλασσαν κεῖται** ὁλόκληρος ἡ περιοχή. Ἡ δὲ **λάχεια ὁδός**, (στενὴ ἢ μικρᾶ εἰς πλάτος ὁδός), εἶνε ἡ **χαμηλὴ** καὶ ἡ **ὁμαλὴ** ἐκείνη **ἠιόνα** (παραλία), ἀκτή, αἰγιαλός, ἀλλ᾽ ὅμως ὁδεύσιμος τόπος.

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**), εἰς τοὺς ἑπομένους στίχους, ἀποκαλεῖ **εὐδείελον** τὴν **Ἰθάκην**. Ὄντως ἡ **Ἰθάκη** (Λευκάς) παρέχει **θαυμαστὰ δειλινά** διότι πρός τὸν **Ζόφον** (Δύσιν) ἐκτείνεται τὸ **Ἰόνιον πέλαγος**, ὁ δὲ **Ἥλιος** λούεται ἐν αὐτῷ, ἐν ἀντιθέσει πρός τὴν **νῆσον Θιάκην** (ὁμηρικὴν Σάμην), ἥτις ἔχει πρός **Ζόφον** τὴν **ὁμηρικὴν** νῆσον **Δουλίχιον**, νῦν **Κεφαλληνίαν**, ἡ ὁποία καλύπτει μέ τὴν σκιάν της τὴν νῆσον **Θιάκην**. Κατά συνέπειαν ἡ νῦν νῆσος **Ἰθάκη** (Σάμη) δὲν εἶνε **εὐδείελος**, μή παρέχουσα **θαυμαστὰ δειλινά**.

ὀδ. ι 19 - 26

« " *Εἴμ᾽ Ὀδυσσεὺς* ***Λαερτιάδης***, *ὃς πᾶσι δόλοισιν*
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανόν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην ***εὐδείελον·*** *ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ,*
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπὲς· ἀμφί δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδόν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ ***πανυπερτάτη*** *εἰν* ***ἁλὶ κεῖται***
πρός ζόφον, αἱ δὲ τ᾽ ἄνευθε πρός ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε, " »

(" Εἶμαι ὁ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὅστις μέ τὰ τεχνάσματα ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους μελετῶ, καὶ τὸ κλέος μου εἰς τὸν οὐρανόν φθάνει.
Κατοικῶ δὲ εἰς τὴν εὐδειλινὴν Ἰθάκην· ἐντός αὐτῆς τὸ ὄρος
Νήριτον τὸ πυκνόφυλλον μεγαλοπρεπὲς· καὶ πέριξ νῆσοι
πολλαὶ ὑπάρχουν πολύ πλησίον μεταξύ των,
τὸ Δουλίχιον καὶ ἡ Σάμη καὶ ἡ δασώδης Ζάκυνθος·
αὐτὴ χθαμαλὴ κεῖται καὶ πανυπερτάτη εἰς τὴν θάλασσαν
πρός δυσμάς, αἱ δὲ ἄλλαι χωριστά πρός τὴν αὐγήν καὶ τὸν Ἥλιον,")

Χθαμαλὴ. Ἡ χαμηλὴ καὶ ὁμαλὴ (ἐπί ἐδάφους).

Χθαμαλὴ		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Χ	χαμαί	683	
θ	θῖν᾽	303	2
α	ἁλὸς	44	Β
μ	μετατιθεμένη	421	
α	ἀμφικαλύπτει	54	2 - 1
λ	λαχεῖαν	388	
ὴ	ἠιόνα	284	

"Κατά γῆς σωρός ἄμμου θαλάσσης μετακινουμένη καλύπτει
καὶ ἀπό τά δύω μέρη τὴν μαλακὴν παραλίαν, ἀκτήν, αἰγιαλόν."

Στράβων. Γεωγραφικὰ, 10, 8 c 452.

Κορίνθιοι τῷ **650 π.Χ.** «*διορύξαντες τὸν ἰσθμόν* ***ἐποίησαν*** *νῆσον τὴν Λευκάδα.*»

Ἕπονται **τέσσερις ἀναφοραί** διά τὸ πέρασμα νηῶν ἐπάνωθεν τοῦ ἰσθμοῦ.

1. Τὸ **ἔτος 427 π.Χ.** ἀπό τὸν Κορίνθιον **Ἀλκίδαν**.
2. Τὸ **ἔτος 425 π.Χ.** ἀπό τοὺς **Σπαρτιάτας**.
3. Τὸ **ἔτος 375 π.Χ.** ἀπό τὸν Κορίνθιον **Μνάσιππον**.
4. Τὸ **ἔτος 218 π.Χ.** ἀπό τὸν **Ἀντίγονον** τὸν **Δώσωνα**.

Μετά τὰς ἀναφοράς αὐτὰς ἀποδεικνύηται ὅτι ἡ **χθαμαλὴ** ἐκείνη **περιοχὴ** τῆς **Λευκάδος**, μετά τὴν **διάνοιξιν** τοῦ **ἰσθμοῦ** ἐκ τῶν **Κορινθίων**, ἔκλεισε. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο μέ τοὺς **Βυζαντίνους**, **Ἐνετούς** καὶ τέλος μέ τοὺς **Ἄγγλους**, ὅταν ἐκεῖνοι διήνοιξαν τὸ **ἴθμα**. Εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον, ἀκόμη καὶ σήμερον, κατ᾽ ἔτος συγκεντρώνονται **30000 μ³** περίπου **προσχώσεων**. Ὁ **δίαυλος** εἶνε **ἀβαθὴς** καὶ ἀπ᾽ ἐκεῖ δὲν πλέουν μεγάλα πλοῖα παρά μόνον τὰ μικρὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ψαροκάϊκα, διότι τὸ **πέρασμα** εἶνε **ἐπισφαλὲς**.

Ἀπό τότε ἕως σήμερον οὐδεμία σημαντικὴ μεταβολή ἐγένετο, παρά μόνον ἡ **ἀνύψωσις** τῆς **θαλλάσης** κατά **1 - 3 μ**. Ἂν καὶ διά τῆς ὑψώσεως τῶν ὑδάτων ἡ φύσις συνεχίζει ἀκάθεκτη τὸ ἔργον της.

Δουλίχιον. Ἡ νῆσος Κεφαλληνία.

Δουλίχιον		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Δ	δυσπέμφαλον	174	
ο	ὀφρύν	493	2
υ	ὕπαιθα	644	β - α
λ	λιμένος	394	
ί	Ἰθάκης	314	
χ	χθόνα	690	α
ι	ἱκάνει	315	Α1β
ο	ὀξεῖα	469	1
ν	νήσου	443	

" Πρός τὴν τρικυμιώδην ἀκρωνυχίαν (Λευκάτας) πλαγίως τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης προσεγγίζει ἡ ὀξεῖα χθόνα (ἀκρωτήριον) τῆς νήσου Δουλιχίου. "

Τὰ ὀνόματα **Ἰθάκη** καὶ **Λευκάς**, ἀλλά καὶ τὰ **ὁμηρικὰ** ἐπίθετα **χθαμαλὸς** καὶ **χθαμαλὴ**, ἀποκωδικοποιημένα **προσδιορίζουν** σαφῶς τὴν **πατρίδα γαῖαν** τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) πού δὲν εἶνε κάποια ἄλλη παρά μόνον ἡ **Λευκάς**.

Ὅμως τώρα ἦλθεν ἡ ὥρα ἵνα προσδιορίσω τὸ **Ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** δηλαδή τὴν πόλιν ἢ τὸν **Δῆμον** τῶν **Ἰθακησίων**. Ἐμμέσως πλήν σαφῶς προσδιορίζεται τὸ **Ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** διά τῆς ἀποκωδικοποιήσεως τοῦ ὀνόματος τῆς **νήσου Δουλίχιον**, ἤτοι: **Κεφαλληνία**. Ὅμως δὲν προτίθεμαι νά κάμνω εἰκασίας, ἀλλ᾽ οὔτε βεβαίως καὶ ἀνασκαφάς καθ᾽ ὅτι τὸ ἀνασκαφικὸν ἔργον ὑπάγεται εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους. Μάλιστα θά δυσαρεστήσω τοὺς **Ἰθακιστάς**, ἀλλά καὶ ἐκείνους πού θεωροῦν τὴν νῆσον **Κεφαλληνίαν** ὡς **Ἰθάκην**. Ἀλλ᾽ εἰς τοὺς **Κεφαλλῆνας** κατοίκους τῆς **Κεφαλληνίας** ἡ **ἀποκωδικοποίησις** τοῦ προομηρικοῦ ὀνόματος **Δουλίχιον** θ᾽ ἀποδώση τὴν ἀλήθειαν ὁριστικῶς.

Εἰς τὸ παρελθόν, πλανηθείς, ὁ γεωγράφος **Στράβων** ὠνόμασε **Δολίχην** τὴν **Κεφαλληνίαν** ἐκ τοῦ ἐπιθέτου **δολιχὸς - ὴ - ὸν**, ἤτοι: **μακρὸς** (μακρόνησος). Ὅμως τοιαύτην εἰκόνα δὲν ἔχει ἡ **νῆσος Κεφαλληνία**, πῶς λοιπόν αὕτη, κατά τὴν ὁμηρικὴν ἐποχήν, ἔφερε τὸ ὄνομα **Δουλίχιον**; καὶ ὄχι **Δολίχιον**;

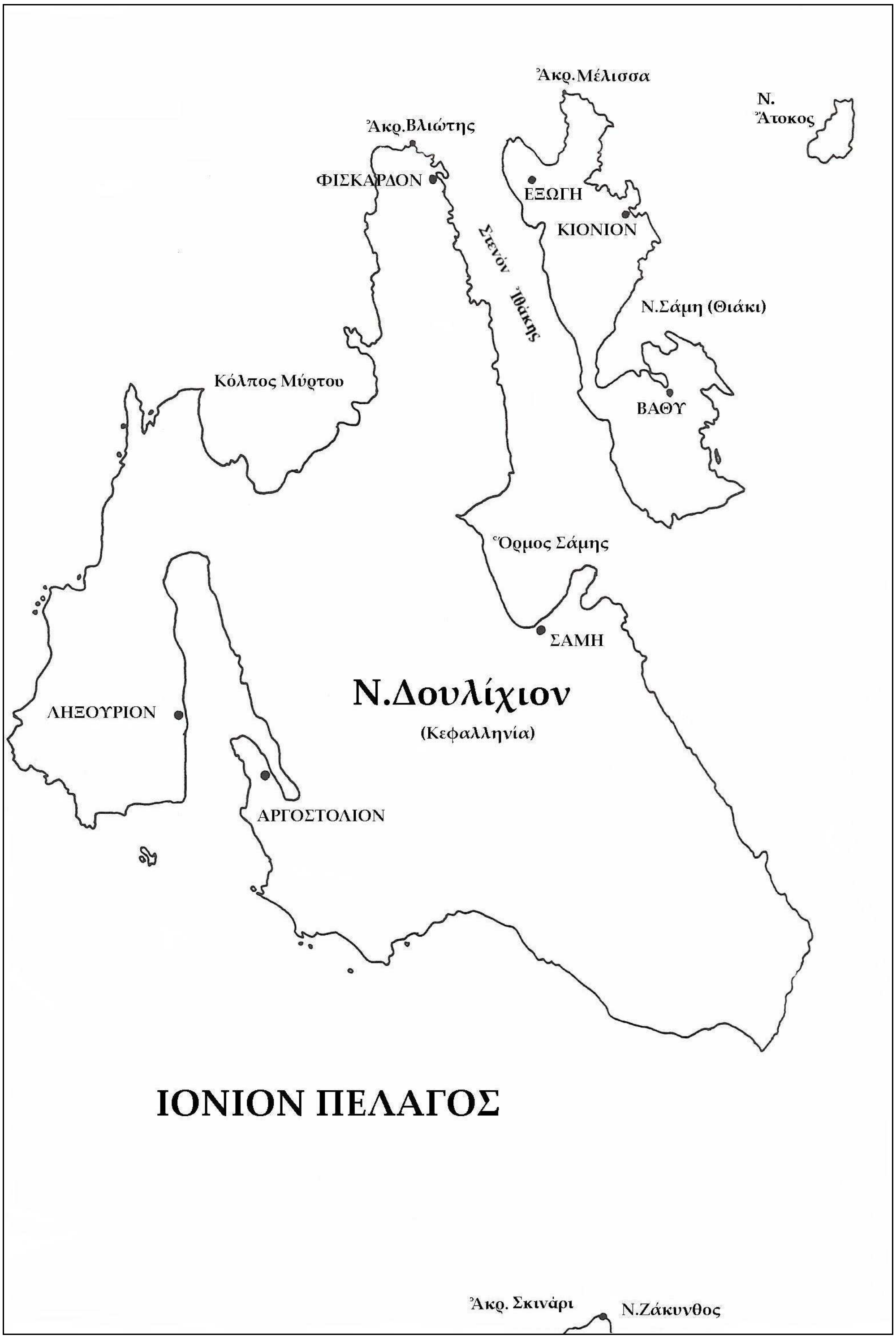
Ἀκρ.Μέλισσα
Ν.
Ἄτοκος
Ἀκρ.Βλιώτης
ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ
ΕΞΩΓΗ
ΚΙΟΝΙΟΝ
Στενόν Ἰθάκης
Ν.Σάμη (Θιάκι)
Κόλπος Μύρτου
ΒΑΘΥ
Ὅρμος Σάμης
ΣΑΜΗ
Ν.Δουλίχιον
(Κεφαλληνία)
ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ
Ἀκρ. Σκινάρι
Ν.Ζάκυνθος

Τὸ ὄνομα **Δουλίχιον** εἶνε προομηρικὴ **κωδικοποίησις** σάφα περιγράφουσα τὴν νῆσον καὶ τὴν γεωγραφικὴν της θέσιν πού εἶχε τότε, πρίν τὸ **ἔτος 3150 π.Χ.**, ἀλλά καὶ αὐτὴν πού ἔχει τῆς σήμερον. Ἡ **νῆσος Κεφαλληνία** ἐδῶ καὶ **5000 ἔτη** τοὐλάχιστον εἶνε ἡ ἰδία, ἔχουσα σχεδόν τὴν σημερινὴν της μορφήν καὶ μόνον ἡ θάλασσα ἀνῆλθε κατά **1 - 3 μ.** περίπου.

Οἱ **Ἕλληνες** πρόγονοί μας ἦσαν **ἐγγράμματοι** καὶ **ἄριστοι γνῶσται** τῆς **ἑλληνικῆς γλώσσης**, ὅταν ἔπλαθον ὀνόματα ἀπαραιτήτως τὰ ἐνέτασσον εἰς τινα ἐκ τῶν **τριῶν κλίσεων**. Οὕτω λοιπόν ἐκεῖνα τὰ **ὀνόματα** φέρουν **μνήμην**. **Ἀποκωδικοποιημένα** πλέον προσφέρουν **λύσεις** καὶ ἐριτίμους **πληροφορίας**, ὅπως ἤδη τὸ **ἀποκωδικοποιημένον** ὄνομα **Δουλίχιον** νῦν νῆσος **Κεφαλληνία**. Ὡρισμένοι ἐρευνηταί λέγουν πώς τὸ **ὄνομα Δουλίχιον** ἔχει **σχέσιν ἐτύμου** μέ τοὺς **δούλους**, τοῦτο ὅμως καταπίπτει ἐκ τῆς ἀποκωδικοποιήσεως.

Ἡ **δυσπέμφαλος ὀφρύς** ἢ (ἡ τρικυμιώδης ἀκρωνυχία) εἶνε τό **ἀκρωτήριον Λευκάτας** ἢ **Δουκᾶτον**, τῆς ἀκρωνυχίας Λευκάτας, ἥτις εἶνε ἡ προέκτασις τοῦ νοτιοδυτικοῦ τμήματος τῆς **νήσου Λευκάδος**. Ἡ προέκτασις αὕτη εὑρίσκεται **ὕπαιθα** (πλαγίως) ἐκ τοῦ πολυβενθοῦς **λιμένος** τῆς πόλεως τῆς Ἰθάκης (**ἄστυ Ἰθακησίων**) πού βεβαίως δὲν εἶνε ἄλλο ἀπό τὴν σημερινὴν πόλιν **Βασιλικὴν**. Εἰς αὐτὴν τὴν προέκτασιν τῆς νήσου **Ἰθάκης** (ἀκρωτηρίον **Λευκάτας**) φθάνει, προσεγγίζει ὑποκάτω, ἡ **μυτερὴ χθόνα**, ἡ γῆ τῆς **νήσου** τοῦ **Δουλιχίου**, ἤτοι: Κεφαλληνίας, ἡ ἀπολήγουσα εἰς τὸ **ἀκρωτήριον Βλιώτης**, βορείως παρά τὴν πόλιν **Φισκάρδον**. Μεταξύ τῶν δύω αὐτῶν ἀκρωτηρίων **Λευκάτας - Βλιώτης** σχηματίζεται **πορθμός** ἔχων μῆκος **9500 μ**.

Ἀξίζει ὅμως νά γνωρίζωμεν καὶ τὴν ἄλλην ἄποψιν, τὴν περί τοῦ **Δουλιχίου** (Κεφαλληνίας), οὕτως ὥστε νά συγκρίνωμεν τὰς θέσεις καὶ νά ἐξάγωμεν τὰ ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

<u>**Πανταζίδης Ἰωάννης**. Ὁμηρικὸν Λεξικόν. **Δουλίχιον**, σελίς 171.</u>

« ***Νῆσος*** *τοῦ* ***Ἰονίου πελάγους*** *νοτιοανατολικῶς κειμένη τῆς* ***Ἰθάκης****, κατά τόν Ὅμηρον ἀνήκουσα εἰς τὰς* ***Ἐχινάδας*** *καὶ ὑπό τῶν* ***Ἐπειῶν*** *κατοικουμένη. Ἐξ αὐτῆς ἤγαγε πολεμιστάς εἰς τὴν Τροίαν ὁ* ***Μέγης****. Ἐν δὲ τῇ* ***ὀδ. ξ 336*** *μνημονεύεται* ***βασιλεύς*** *τοῦ* ***Δουλιχίου Ἄκαστος****.*

Εἶνε δὲ κατά τὸν ***Στράβωνα*** *ἡ* ***νῆσος Δολίχη****, κατά δὲ τὴν παράδοσιν τῶν νέων Ἑλλήνων ἡ παρά τὸ ἀκρωτήριον Σκάλα εἶνε ἡ καταποντισθεῖσα* ***νῆσος Κακάβα****, κατ᾽ ἄλλους δὲ τὸ μέρος τῆς* ***Κεφαλληνίας*** *τὸ ἀπώτερον τῆς* ***Ἰθάκης*** *ἐκαλεῖτο* ***Δουλίχιον*** *τὸ δὲ πλησιέστερον καλεῖτο* ***Σάμη Ιλ. Β 625, ὀδ. α 246, ὀδ. π 247****.* »

Δουκᾶτον. Ἀκρωτήριον Λευκάτας τῆς Λευκάδος.

Δουκᾶτον σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου §

Δ	δυσπέμφαλος	174	
ο	ὀφρύς	493	2
υ	ὕπαιθα	644	β - α
κ	κόλπου	366	γ - δ
ᾶ	ἄστεος	106	
τ	τετάνυσται	611	Β3β
ο	Ὀδυσσέως	455	
ν	νήσου	443	

" Ἡ τρικυμιώδης ἀκρωνυχία (ἀκρωτήριον) πλαγίως τοῦ κόλπου τοῦ ἄστεως τῆς νήσου τοῦ Ὀδυσσέως ἐκτείνεται. "

Τὸ **ὄνομα** τοῦ **ἀκρωτηρίου Λευκάτας** τῆς Λευκάδος εἶνε **Δουκᾶτον** καὶ ὄχι **Δουκᾶτο**, δέον νά συμπεριληφθῇ καὶ τὸ εὔφωνον **γράμμα ν** εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος ἵνα **ἰσχύῃ** ἡ **ἀποκωδικοποίησις**, ἀλλά καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς, παρά οἱ νόμοι τῶν πολιτικῶν οἵτινες **κατήργησαν** τὸ **εὔφωνον γράμμα ν** διά ψηφίσματος τῆς Βουλῆς.

Τὸ **ἀκρωτήριον Δουκᾶτον** οὐδεμία σχέσιν ἔχει μέ οὐδένα **Δούκα**, ἐδόθη δὲ ἀπό Βυζαντίνους γραμματικοὺς ὅταν ἤδη ὑπῆρχεν ὁ τίτλος τοῦ Δουκὸς καὶ τὰ ἐπώνυμα ὀνόματα πολλῶν **Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων**. Τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα τῶν αὐτοκρατόρων ἀναφαίνονται εἰς τὴν ἱστορίαν ἀπό τοῦ **θ′ αἰῶνος μ.Χ.** Ἤτοι: **Ἀλέξιος ε′** ὁ **Δούκας** ἢ Μούρτζουφλος, **Κωνσταντῖνος** ὁ **Δούκας 1007 - 1067**, **Μιχαήλ ζ′ Δούκας** ἢ Παραπινάκιος **1071**, **Ἰωάννης ι′** ὁ τῆς Νικαίας.

Ὅμως τὸ **ἀκρωτήριον Δουκᾶτον** λέγεται καὶ **Λευκάτας**. Τὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ ἔδωκαν οἱ **Κορίνθιοι**, κατά τὸν **ζ′ αἰ**ῶνα **π.Χ.**, ὅταν ἐκεῖνοι **μετωνόμασαν** τὴν **νῆσον Ἰθάκην** εἰς **Λευκάδα**. Ἀποκωδικοποιημένον ἤδη τὸ ὄνομα παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον, ἐπειδή **προσδιορίζει** ἐπ᾽ ἀκριβῶς τὴν **γεωγραφικὴν θέσιν** τῆς **νήσου Ἰθάκης** (Λευκάδος), προσέτι δὲ καὶ τοῦ **ἄστεως** τῶν **Ἰθακησίων**, τὸ ὁποῖον **ἄστυ** βεβαίως δὲν εἶνε ἄλλο, παρά μόνον ἡ νῦν **πόλις Βασιλική**.

Λευκάτας. Τὸ ἀκρωτήριον Δουκᾶτον τῆς Λευκάδος.

Λευκάτας		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Λ	Λαερτιάδεω	384	
ε	ἕδος	181	3
υ	ὕπαιθα	644	β - α
κ	κόλπου	366	γ - δ
ά	ἄστεος	106	
τ	τετάνυσται	611	Β3β
α	ἄκρον - ἀκτή	35 - 35/2	- /α - β
ς	σκαιὸν - σκαιὴ	586	2 - 1

" Πλαγίως τοῦ κόλπου τοῦ ἄστεως τῆς κατοικίας τοῦ Λαερτιάδου (Ὀδυσσέως) ἐκτείνεται τὸ σκαιὸν (δυτικὸν) ἀκρωτήριον ἢ ἡ ἀπότομος δυτικὴ ἀκτή. "

Τὸ ὄνομα **Λευκάτας**, ὅπως ἤδη ἀναφέρωμεν, τὸ ἔδωκαν εἰς τὸ **ἀκρωτήριον** οἱ **Κορίνθιοι** τὸν **ζ' αἰ. π.Χ.**, ὅταν ἐκεῖνοι **μετωνόμασαν** τὴν **ὁμηρικὴν Ἰθάκην** εἰς **Λευκάδα**. Ἀποκωδικοποιημένο παρουσιάζει πολὺ μεγάλο ἐνδιαφέρον διότι προσδιορίζει ἐπ᾿ ἀκριβῶς τὴν **γεωγραφίαν** τῆς **Ἰθάκης**, ἀλλά καὶ τοῦ **ἄστεως** τῶν **Ἰθακησίων**. Τὸ **ὄνομα Λευκάτας** οὐδέ μίαν σχέσιν ἔχει, **ἐτυμολογικῶς** τοὐλάχιστον, μέ τὸ ἐπίθετον **λευκὸς**. Εἶνε λάθος νά ὑποστηρίζουν, σχεδόν τὸ σύνολον τῶν μελετητῶν τοῦ **Ὁμήρου**, ὅτι τὰ ὀνόματα **Λευκάτας** καὶ **Λευκάς** ἔχουν τὴν προέλευσιν ἐκ τῶν **λευκῶν βράχων** τοῦ ὁμωνύμου **ἀκρωτηρίου**.

Τά ὀνόματα αὐτὰ δὲν προέρχονται ἐκ τῶν ἐκεῖ λευκῶν βράχων, ἀλλ᾿ ἐκεῖ παραπέμπουν, νοηματικῶς τοὐλάχιστον ὄχι ἐτυμολογικῶς, λόγῳ τῶν **λευκῶν συντριβομένων κυμάτων** τοῦ **δυσπεμφάλου ἀκρωτηρίου** μέ τὰ **λευκὰ** του ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα.

Τὸ **ἀκρωτήριον Λευκάτας** ἢ **Δουκᾶτον** φέρει καὶ τρίτον ὄνομα, καλεῖται δὲ καὶ **Ἅλμα** τῆς **Σαπφοῦς**. Διότι ἀπ᾿ αὐτοῦ, κατά τὴν παράδοσιν, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ποιήτρια **Σαπφώ** τῆς **Λέσβου**, λόγῳ τοῦ ἄνευ ἐλπίδος ἔρωτός της πρός τὸν **Φάωνα**.

Βασιλικὴ. Τὸ ὁμηρικὸν Ἄστυ τῶν Ἰθακησίων (νῆσος Λευκάς).

Βασιλικὴ		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Β	Βασιλῆος	125	1αβγδ
α	ἀποιχομένοιο	84	
σ	σκηπτούχου	587	
ι	Ἰθάκης	314	
λ	λαοῦ	387	2 - α - β - 1 - α - β
ι	Ἰκαρίοιο	315	
κ	κούρη	370	β - α
ὴ	ἦρχε	103	ΙΒ

" Τοῦ σκηπτούχου βασιλέως τῆς Ἰθάκης ἀπόντος, ἐβασίλευε τοῦ λαοῦ,
ἡ κόρη τοῦ Ἰκαρίου, (ἡ Πηνελόπεια). "

Μεγαλοφυής ἡ σύλληψις τοῦ **ἀνωνύμου γραμματικοῦ** ὁμηριστοῦ, ἥτις εἶνε ἄνευ πρηγουμένου. Εἶνε ὡς νά λέγῃ: Ἐδῶ!! νά!!! εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, εἰς τὴν **Βασιλικὴν**, ἡ **βασίλεια Πηνελόπεια** ἡ κόρη τοῦ **Ἰκαρίου** ἄρχει τοῦ λαοῦ τῆς **Ἰθάκης**, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως συζύγου της **Ὀδυσσέως Λαερτιάδου**.

Τὸ ὄνομα **Βασιλικὴ** δὲν προέκυψεν ὡς ἀποτέλεσμα κωδικοποιήσεως, ἀλλά **τιμῆς ἕνεκεν** ὁ σοφὸς γραμματικὸς, πρῶτα ἐξεῦρε τὸ **ἐπέραστον** αὐτὸ **ὄνομα**, ὕστερα προσδιόρισε τὰς **συνεστῶσας λέξεις**. Καὶ εἰς ἕκαστον χαρακτῆρα τοῦ ὀνόματος **Βασιλικὴ** ἔθεσε ἀπό μίαν λέξιν κατάλληλον, οὕτως ὥστε τὸ ὄνομα **Βασιλικὴ** νὰ φανερώνῃ τὰ πάντα περί **Ἰθάκης**!!

Γεγονότα πού ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μέ τὸ ἄστυ τῶν Ἰθακησίων, εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σεβαστοῦ ἀναγνώστου, ὁ καθ᾽ εἷς ἄς ἐξάγει τὰ συμπεράσματα. Ὅταν ὁ **Τηλέμαχος** ἀπέπλευσεν ἀπό τὸ **Ἄστυ Ἰθακησίων** (**Βασιλικὴ**) διὰ τὴν πόλιν τῆς **Πύλου** πρός ἀναζήτησιν πληροφοριῶν περί τοῦ πατρὸς Ὀδυσσέως, ἀφικόμενος, εὗρε **παρά θῖν᾽ ἁλὸς** τοὺς **Πυλίους** ἐπιτελοῦντας **θυσίαν ταύρων** τῷ **Θεῷ Ποσειδῶνι**. Ἀμέσως Τηλέμαχος καὶ ἑταῖροι εἰσῆλθον εἰς τὴν ὁμήγυριν ὅπου κάθητο ὁ βασιλεύς **Νέστωρ** μέ τοὺς υἱούς καὶ τοὺς ἑταίρους του. Ὡς ἶδον οἱ Πύλιοι τοὺς ξένους ἀθρόοι ἦλθον καὶ διά τῶν χειρῶν ἠσπάζοντο ἐκείνους καὶ νὰ ἑδραιωθοῦν τοὺς ἔλεγον καὶ ἄλλα πολλά.

ὀδ. γ 67 - 85

« *αὐτάρ ἐπεί πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,*
τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
" Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεί τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ᾽ ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατά πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπείρ ἅλα, τοί τ᾽ ἀλόωνται
ψυχάς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; "
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γάρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ᾽, ἵνα μιν περί πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
ἠδ᾽ ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγώ δὲ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ᾽ ἥδ᾽ ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασι
σύν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι." »

(Ἀφ᾽ οὗ διά τοῦ ποτοῦ καὶ τοῦ ἐδέσματος ἔξω τὸ ῥῖψαν,
μεταξύ αὐτῶν λοιπόν τῶν λόγων ἤρχισε ὁ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
" Τώρα μάλιστα εἶνε καλλίτερον νά ἐρευνήσωμεν καὶ νά ἐρωτήσωμεν
τοὺς ξένους, ποῖοι εἶνε, ἀφ᾽ οὗ εὐφράνθησαν τοῦ φαγητοῦ.
Ὦ ξένοι, ποῖοι εἶσθε; ἀπό ποῦ πλέετε εἰς τοὺς θαλασσίους δρόμους;
μή πως διά κἄποιαν ὑπόθεσιν ἢ ἀσκόπως περιφέρεσθε
μόνοι ὅπως οἱ πειραταί ὑπέρ τὴν θάλασσαν, οὕτω βεβαίως περιφέρονται
τὰς ψυχάς ἐκτιθέντες, κακὸν εἰς ἀλλοδαποὺς φέροντες; "
Καὶ εἰς ἐκεῖνον πάλιν ὁ ἐμπνευσμένος Τηλέμαχος ἀνταπήντα
ἀναθαρήσας· διότι αὐτὴ ἡ Ἀθήνη ἐντός τῶν φρενῶν του θάῤῥος
ἔθηκε, διά νά ἐρωτήσῃ ἐκεῖνον περί τοῦ ἐξαφανισμένου πατρὸς
καὶ κλέος ἐσθλὸν εἰς ἐκεῖνον ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων νά τοῦ παρέχῃ·
" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος τῶν Ἀχαιῶν,
ἐρωτᾷς πόθεν εἴμεθα· ἐγώ ὅμως βεβαίως θά σοῦ καταλέξω.
Ἐμεῖς ἐκ τῆς Ἰθάκης ὑπό τοῦ Νηΐου [ὄρους] ἤλθομεν·

καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὅμως ἰδιωτική, ὄχι δημοσία, τὴν ὁποίαν ὁμιλῶ.
Τοῦ πατρὸς μου τὸ εὐρὺ κλέος ἐξερευνῶ, ἄν κάπου ἀκούσω,
τοῦ καρτερόφρονος θεϊκοῦ Ὀδυσσέως, τὸν ὁποῖον κάποτε λέγουν
μαζί σου μαχόμενον τὴν πόλιν τῶν Τρώων νά ἐξεπόρθησεν.")

Ὁ **Τηλέμαχος** ἀπεκάλυψε εἰς τὸν **βασιλέα Νέστορα** τὸν τόπον καταγωγῆς του: **ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν** διότι τὸ ὄρος **Νήϊον** προσδιορίζει γεωγραφικῶς τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων**. Τὸ **ἄστυ Βασιλική** εὑρίσκεται ὑπό τοῦ **ὄρους Νηΐου** νοτίως. Ἐκεῖ μόνον θά ἐδύνατο πρωτεύουσα πόλις βασιλείου νά ἱδρυθῇ, διότι ὁ τόπος εἶνε εὔφορος: **Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον**, **ὀδ. ξ 329**. Ἄν τὸ **ἄστυ Ἰθακησίων**, σύμφωνα μέ τὴν ἄποψιν ἄλλων ἐρευνητῶν ἀλλά καὶ μέ τὴν ἄποψιν **Dörpfeld**, ἔκειτο ὅπου τὸ **Νυδρίον**, ὁ **Τηλέμαχος** θά ἔλεγε: **ἐξ Ἰθάκης ὕπαιθα Νηΐου**, ἤτοι: **ἐξ Ἰθάκης πλαγίως τοῦ Νηΐου**. Ἀποκωδικοποιημένον τὸ προομηρικὸν ὄνομα **Νήϊον**, τοῦ ὄρους τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος), σημαίνει τὸ:

Ν ΟΤΙΟΝ **Η** ΜΗΣΙ **Ι** ΘΑΚΗΣ **Ο** ΡΕΟΣ **Ν** ΗΡΙΤΟΥ

Τοῦτο εἶνε **κῶδιξ**, βεβαίως οὐδὲ μίαν ἐτυμολογικὴν σχέσιν ἔχει μέ τὴν **νῆα** (πλοῖον), παρά μόνον **ἠχητικὴν**, οὔτε μάλιστα μέ τὸ **καραβήσιον ξύλον**, ὅπως γράφουν ὡρισμένοι μελετηταί τοῦ **Ὁμήρου**.

Ἐκεῖ, **ὑπό τὸ ὄρος Νήϊον**, εἰς τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** (Βασιλική), τότε πού ὁ **Τηλέμαχος** εὑρίσκετο εἰς τὴν πόλιν τῆς **Πύλου** τοῦ **Νέστορος** οἱ **μνηστῆρες** ἀπεφάσισαν, κατά τὴν ὥραν τοῦ κατάπλου του εἰς τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα), νά τὸν δολοφονίσουν. Καὶ ὁ **Ἀντίνοος**, εἷς τῶν μνηστήρων, εἶπεν:

ὀδ. δ 663 - 672
« " *Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη*
Τηλεμάχῳ ὁδός ἥδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
εἰ τοσσῶνδ᾽ ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως,
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ᾽ ἀνά δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρίν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ᾽ ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἄν ἐπισμυγερῶς ναυτίλεται εἵνεκα πατρὸς. " »

(" Ὢ πόποι, ὄντως μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
τοῦ Τηλεμάχου τὸ ταξίδι αὐτὸ· πού ἐλέγομεν ὅμως δὲν θά τελεσθῇ.
Εὐθύς μετά παρά τὴν θέλησιν τόσων ὁ νέος παῖς ἀνεχώρησεν οὕτω,
τὴν νῆα σύρων, καὶ ἐκλέγων ἀνά τὸν δῆμον τοὺς ἀρίστους.
Καὶ θ᾽ ἀρχίσει περαιτέρω κακὸν νά γίγνεται· ἀλλ᾽ αὐτοῦ τὴν
ζωήν ὁ Ζεὺς θά διαφθείρει, πρίν νά φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμήν τῆς ἥβης.
Ἀλλ᾽ ἐμπρός ἐμένα δῶστε νῆα ταχεῖαν καὶ εἴκος᾽ ἑταίρους,
διά νά ἐλλοχεύσω αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐρχόμενον καὶ νά ἐνεδρεύσω
εἰς τὸν πορθμόν τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Σάμης προεσέτι τῆς ἀποκρήμνου,
ὥστε βεβαίως ἐπιπόνως νά πλέῃ ἕνεκα τοῦ πατρὸς.")

Ὁ πορθμός **Ἰθάκης - Σάμης** (Θιάκης) εἶνε ἡ θαλασσία περιοχή μεταξύ τῶν **ἀκρωτηρίων Λιψὸν** τῆς **Λευκάδος** καὶ **Μέλισσα** τῆς **Θιάκης**, ἔχων μῆκος **9,5 χλμ**. Ἀπ᾽ ἐκεῖ θά διέλθει ὁ **Τηλέμαχος** κατευθυνόμενος εἰς τὸ ἄστυ Ἰθακησίων: **ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης**. Ἐάν εὑρίσκετο τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** ὅπου τὸ **Νυδρίον**, ὅπως ὡρισμένοι ὑποστηρίζουν, ὁ Τηλέμαχος θά ἄφηνε ἐκεῖνον τὸν πορθμόν ἐπ᾽ ἀριστερά τῆς χειρὸς του πλέων μακράν **10 χλμ**. πρός δυσμάς. Ἀλλ᾽ ἄν εἶπον πώς ὁ Τηλέμαχος θ᾽ ἀνέπλεε τὸν στενὸν πορθμόν, τὸν μεταξύ τῶν **νήσων Θιάκης - Κεφαλληνίας**, ἐξερχόμενος παρά τὴν **πόλιν Φισκάρδον** κειμένην πρός Βοῤῥᾶν τῆς **νήσου Κεφαλληνίας**, τότε ὁ **Ἀντίνοος** μᾶλλον θά ἔλεγε: **ἐν πορθμῷ Δουλιχίου τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης**. Ἐκ τοῦ στενοῦ πορθμοῦ, πλάτους **2500 μ.**, ἦτο ἐπικίνδυνον ναῦς καὶ μάλιστα πλέουσα νύκτα νά διέλθῃ, διότι ἐκεῖ εὑρίσκεται σκόπελος, φέρων τὸ ὄνομα **Δασκαλιό**. Οὕτω λοιπόν ἤρχισεν ἡ προετοιμασία ἀπόπλου τῆς νηὸς τῶν μνηστήρων.

ὀδ. δ 778 - 786
« *Ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ᾽ ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,*
βὰν δ᾽ ἰέναι ἐπί νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ᾽ ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηΐ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμά τροποῖς ἐν δερματίνοισι
πάντα κατά μοῖραν· ἀνά θ᾽ ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
τεύχεα δὲ σφ᾽ ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ᾽ ἐν νοτίῳ τὴν γ᾽ ὥρμισαν, *ἐκ δ᾽ ἔβαν αὐτοί·*
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ᾽ ἐπί ἕσπερον ἐλθεῖν. »

(Οὕτως ὁμιλῶν διέκρινεν εἴκοσι ἀρίστους ἄνδρας,
καὶ ἔβησαν νά κινηθοῦν εἰς τὴν ταχεῖαν νῆα καὶ τὴν θῖνα τῆς θαλάσσης.
Τὴν νῆα μάλιστα πρώτιστα ἔσυραν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης,
καὶ ἐπάνω ἱστόν ἐπίσης ἔθεσαν καὶ ἱστία εἰς τὴν μελανὴν νῆα,
συνάρμοσαν καὶ τὰ κουπιά εἰς τοὺς δερματίνους στρόμπους
πάντα κατ᾿ ἀναλογίαν· καὶ λευκὰ ἱστία ἀναπέτασαν·
καὶ τὰ ὅπλα ἐκείνων ἔφερον οἱ πρόθυμοι θεράποντες.
Καὶ ἀνοικτὰ πρός νότον μάλιστα τὴν ὥρμισαν, εὐθύς καὶ αὐτοὶ ἐπέβησαν·
ὅπου καὶ δεῖπνον ἔλαβον, καὶ ἔμενον μέχρι νά ἔλθῃ ὁ ἕσπερος.)

Οἱ ἀνωτέρω στίχοι εἶνε ἀποκαλυπτικοὶ διά τὴν θέσιν τοῦ **ἄστεος** Ἰθακησίων διότι ἐκεῖνοι τὴν νῆα : **ὑψοῦ δ᾿ ἐν νοτίῳ τὴν** γ᾿ **ὥρμισαν**, ἤτοι: ὑψηλὰ ἐν τῷ ὕδατι προσώρμισαν, ἐντελῶς ἕτοιμη πρός ἀπόπλουν. Ἡ δὲ φράσις **ἐν νοτίῳ**, σημαίνει πώς ἡ **πλώρη** τῆς **νηὸς** εἶχε **διεύθυνσιν** πρός τὴν **νοτίην**, τὴν νοτίαν, νοτιάν, ὑγρασίαν, ὑγρὴν, θάλασσαν, ἦτο δηλαδή ἡ πλώρη **πρός** τὸν **Νότον**. Αὐτὴ ἡ θέσις τῆς νηὸς, ἀληθῶς μόνον εἰς τοὺς νοτίους λιμένας τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) ἔχει ἐφαρμογήν. Αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν νά συμβῇ εἰς τὸν **λιμένα** (κόλπον) τοῦ **Νυδρίου**. Ἐκεῖ ἄν θέλῃς νά ἑτοιμάσῃς νῆα δι᾿ ἀπόπλουν, τότε ἡ πλώρη ἀναγκαστικῶς θά ἔχει διεύθυνσιν ΒΑ. Ἄν ὅμως ἡ ναῦς ἀπέπλεε ἐκ τοῦ μυχοῦ τοῦ **κόλπου Βλυχοῦ** (ἐκεῖ ὑποστηρίζουν πολλοὶ ἀρχαιολόγοι, πώς εἶνε τὸ μέγαρον **Ὀδυσσέως**) ἡ πλώρη τῆς νηὸς θά εἶχε κατεύθυνσιν πρός **Βοῤῥᾶν**.

Ὅμως αὐτὰ, τὰ περί **Νυδρίου** καὶ **Βλυχοῦ**, ἔρχονται μάλιστα εἰς σφοδρὰν ἀντίθεσιν μέ τὰς περιγραφάς τοῦ **Ὁμήρου**. Ἡ θέσις τῆς νηὸς, μέ τὴν πρός τὸν **Νότον** διεύθυνσιν τῆς πλώρης, εἶνε μᾶλλον μία πολύ μικρᾶ λεπτομέρεια, ἀλλά τόσον σημαντικὴ, προκειμένου καὶ ἀπό ἄλλην μαρτυρίαν ν᾿ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ **Βασιλικὴ** εἶνε τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων**. Ἀπ᾿ ἐκεῖ οἱ μνηστῆρες ἀπέπλευσαν, ὅταν ἐνεφανίσθη ὁ Ἕσπερος, ὀλίγον πρίν ἢ καὶ μετά τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου.

Ἐκεῖνοι θά διανύσουν περί τὰ **10 χλμ**. φθάνοντες εἰς τὸν **πορθμόν Ἰθάκης - Σάμης**, ἤτοι: **Λευκάδος - Θιάκης**, μετά ἀπό δύω ὥρας (**21:00**). Ἐκ τοῦ **Ὁμήρου** ἔχομεν ἀκριβῆ γεωγραφικὸν προσδιορισμόν διὰ τὴν ἐνέδραν τῶν μνηστήρων. Ἡ **πετρήεσσα** (πετρώδης) **νῆσος Ἀστερίς** εἶνε ἡ νῦν **νῆσος Ἀρκούδιον**. Αὐτὴ ἡ νῆσος κεῖται **μεσσηγύς** (ἀνάμεσα), ἤτοι: εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς τοῦ πορθμοῦ. Ἀπέχει μόλις **5 χλμ.**, ἐκ τοῦ **ἀκρωτηρίου Λογκί** τῆς χερσονήσου **Λιψόπυργος** (Λευκάς) καὶ **7 χλμ**. ἐκ τοῦ **ἀκρωτηρίου Μέλισσα** τῆς νήσου **Σάμης** (Θιάκης).

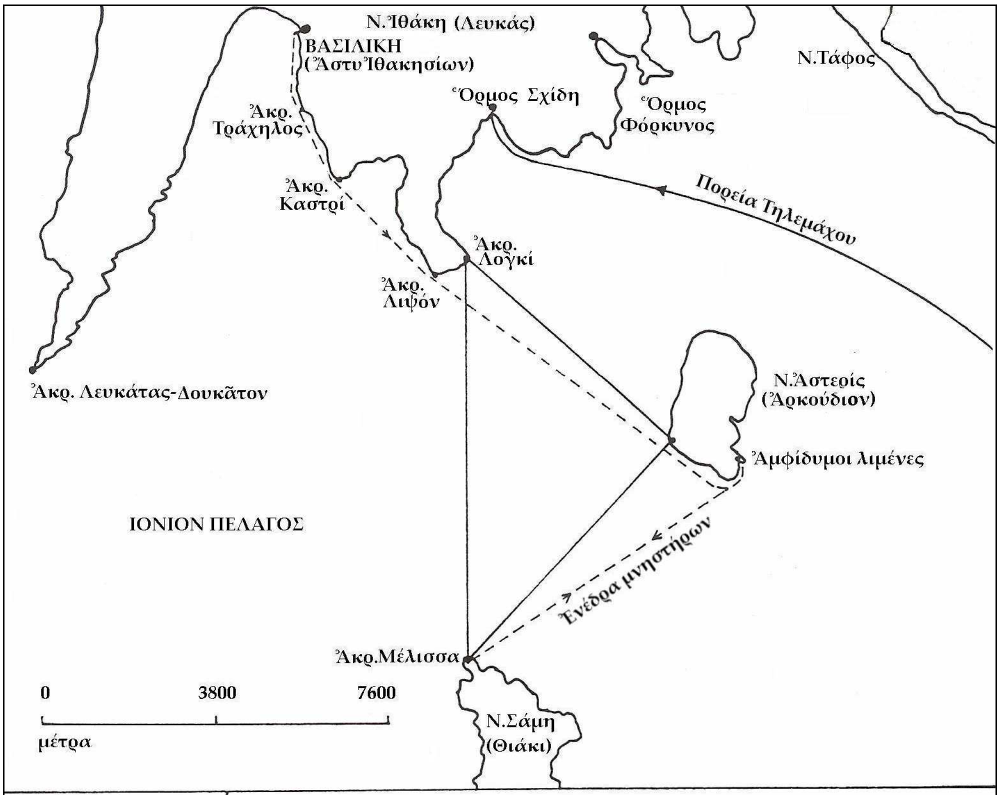
Ν.Ἰθάκη (Λευκάς)
ΒΑΣΙΛΙΚΗ
(Ἄστυ Ἰθακησίων)
Ν.Τάφος
Ὅρμος Σχίδη
Ὅρμος
Φόρκυνος
Ἀκρ.
Τράχηλος
Ἀκρ.
Καστρί
Πορεία Τηλεμάχου
Ἀκρ.
Λογκί
Ἀκρ.
Λιψόν
Ν.Ἀστερίς
(Ἀρκούδιον)
Ἀκρ. Λευκάτας-Δουκᾶτον
Ἀμφίδυμοι λιμένες
ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ
Ἐνέδρα μνηστήρων
Ἀκρ.Μέλισσα
0
3800
7600
μέτρα
Ν.Σάμη
(Θιάκι)

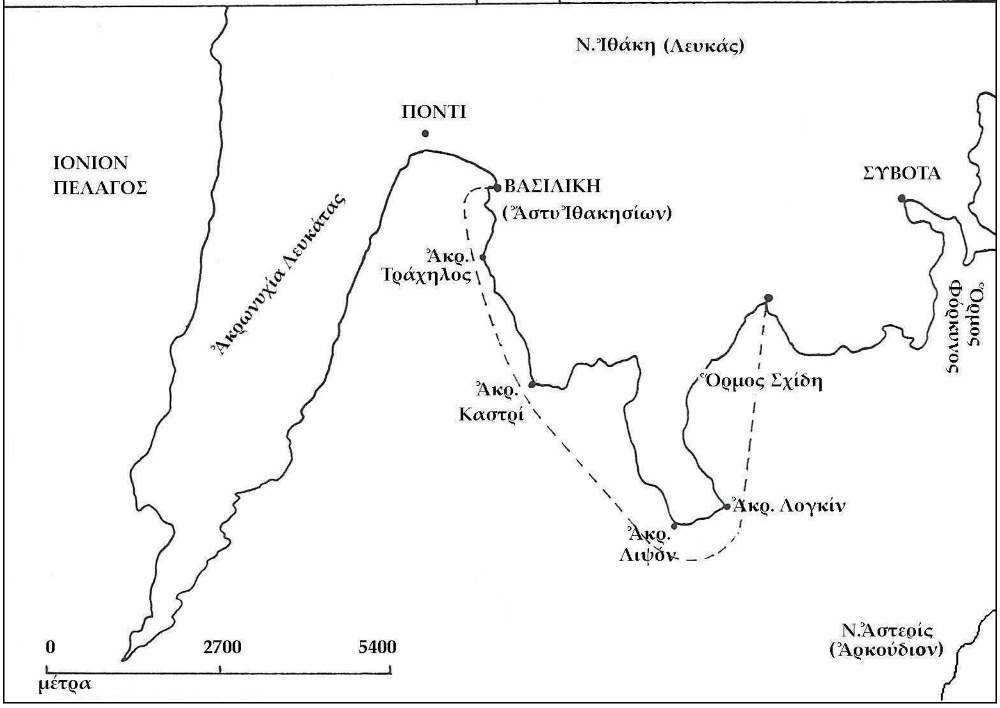
Ν.Ἰθάκη (Λευκάς)
ΠΟΝΤΙ
ΙΟΝΙΟΝ
ΠΕΛΑΓΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ
(Ἄστυ Ἰθακησίων)
ΣΥΒΟΤΑ
Ἀκρωνυχία Λευκάτας
Ἀκρ.
Τράχηλος
Ὅρμος
Φόρκυνος
Ἀκρ.
Καστρί
Ὅρμος Σχίδη
Ἀκρ. Λογκίν
Ἀκρ.
Λιψόν
Ν.Ἀστερίς
(Ἀρκούδιον)
0
2700
5400
μέτρα

ὀδ. δ 842 - 847

« *Μνηστῆρες δ᾽ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,*
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος ***μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,***
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό *τε παιπαλοέσσης,*
Ἀστερίς, *οὐ μεγάλη,* ***λιμένες δ᾽ ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ***
ἀμφίδυμοι· *τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.* »

(Καὶ οἱ μνηστῆρες ἀναβάντες ἐπέπλεον τοὺς ὑγροὺς δρόμους,
τὸν ἄφευκτον φόνον τοῦ Τηλεμάχου ἐντός τῶν φρενῶν σκοπτόμενοι.
Εἶνε ὅμως μία νῆσος περτώδης εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης,
ἀνάμεσα τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Σάμης προσέτι τῆς ἀποκρήμνου,
ἡ Ἀστερίς, ὄχι μεγάλη, καὶ λιμένες ἀσφαλεῖς εἶνε εἰς αὐτὴν
ἀμφίδυμοι· ἐν αὐτῇ ἐκεῖνον περίμενον ἐλλοχεύοντες μάλιστα οἱ Ἀχαιοί.)

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) εἶνε ἄριστος γνώστης τῆς τοπικῆς γεωγραφίας καὶ ὄχι μόνον. Ἡ νῆσος **Ἀστερίς** (Ἀρκούδιον) εὑρίσκεται **μεσσηγύς** τῆς **Λευκάδος** καὶ **Θιάκης**, εἶνε βεβαίως πετρώδης ἔχουσα πλάτος **1600 μ.** καὶ μῆκος **2300 μ.** Εἰς τὸ νοτιανατολικὸν μέρος αὐτῆς: **38ο32′32,55″Β. 20ο43′02,00″Α.**, ὑπάρχουν οἱ **ἀμφίδυμοι λιμένες.** Ὁ εἷς εἶνε προσανατολισμένος βορειανατολικῶς, ὁ ἕτερος νοτιανατολικῶς. Ὅταν πνέει ὁ βόρειος ἄνεμος, ἔχει γαλήνη ὁ νοτιανατολικὸς λιμήν, ὅταν πνέει ὁ νότιος ἄνεμος, ἔχει τότε γαλήνην ὁ βορειανατολικὸς λιμήν.

Ὁ **Τηλέμαχος** ἔγκαιρα βεβαίως ἐπληροφορήθη ἐκ τῆς Θεᾶς **Ἀθήνης** διά τὴν δολοφονικὴν ἐνέδραν τῶν μνηστήρων, ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὴν **Λακεδαίμονα** (Πελλάνα) τοῦ **Μενελάου.** Μαζί του ἦτο καὶ ὁ υἱός τοῦ βασιλέως Νέστορος τῆς Πύλου, ὁ **Πεισίστρατος.** Ὁ Τηλέμαχος εἶδε τὴν **Θεάν Ἀθηναίην** εἰς τὸ ὄνειρόν του κατά τὴν νύκτα **β′- γ′ Θαργηλιῶνος** τοῦ **ἔτους 3068 π.Χ.**, ὅπου ἐκεῖνος δὲν εἶχε καὶ τόσον καλὸν ὕπνον. Καὶ ἡ **Θεά Ἀθήνη** τοῦ εἶπε:

ὀδ. ο 28 - 42

« "*μνηστήρων σ᾽ ἐπιτηδές ἀριστῆες λοχόωσιν*
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρίν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλά τὰ γ᾽ οὐκ ὀΐω· πρίν καὶ τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.

ἀλλά ἑκάς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
νυκτὶ δ᾽ ὁμῶς πλείειν· πέμψει δὲ τοι οὖρον ὄπισθεν
ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτάρ ἐπήν πρώτην ἀκτήν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δὲ τοι ἤπια οἶδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ᾽ ἀέσαι· τὸν δ᾽ ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας." »

(" Ἐπιτηδές οἱ ἀριστῆες τῶν μνηστήρων σέ περιμένουν
εἰς τὸν πορθμόν τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Σάμης προσέτι τῆς ἀποκρήμνου,
θέλοντες νά σ᾽ ἀποκτείνουν, πρίν εἰς τὴν πατρίδα γαῖαν ἀφιχθῇς.
Ἀλλ᾽ αὐτὰ τοὐλάχιστον δὲν προσδοκῶ· καὶ πρίν ἀρκετά ἡ γῆ τοὺς καλύψει
τῶν ἀνδρῶν μνηστήρων, πού τὸ βιός σου κατατρώγουν.
Ἀλλά μακριά τῶν νήσων νά ἔχῃς τὴν εὐεργέα νῆα,
καὶ τὴν νύκτα ὅμως νά πλέῃς· καὶ οὔριον θά σοῦ πέμψει ὄπισθεν
ὅποιος ἐκ τῶν ἀθανάτων σέ φυλάσσει καὶ προστατεύει ὁμοίως.
Ὅμως ὅταν εἰς τὴν πρώτην ἀκτήν τῆς Ἰθάκης ἀφιχθῇς,
τὴν νῆα μὲν εἰς τὴν πόλιν νά στείλῃς καὶ πάντας τοὺς ἑταίρους,
ἐσύ δὲ πρωτίστως εἰς τὸν χοιροβοσκόν ν᾽ ἀφιχθῇς,
τὸν ᾽δικὸν σου ἐπιστάτην τῶν χοίρων, καὶ ὁμοίως βέβαια ἤπια πρόσκειται.
Καὶ ἐκεῖ τὴν νύκτα νά κοιμηθῇς· αὐτὸν ὅμως νά στείλῃς μέσα εἰς τὴν πόλιν
τὴν ἀγγελίην λέγων εἰς τὴν συνετὴν Πηνολοπείην,
καθ᾽ ὅσον πού εἶσαι σῶος καὶ ἐκ τῆς Πύλου ἤδη ἦλθες.")

Νά ἔχῃς τὴν νῆα **μακράν τῶν νήσων**, λέγει ἡ **Ἀθηναίη** εἰς τὸν **Τηλέμαχον**. Ἡ πορεία του ἦτο πρός τὸν **Βοῤῥᾶν** ἀλλ᾽ ἐκεῖνος ἦτο ἠναγκασμένος νά πλεύσῃ ἀνατολικότερα, ἔχων μακράν καὶ ἐπ᾽ ἀριστερά τῆς χειρὸς τὴν **νῆσον Σάμην**, νῦν **Θιάκην**, τὴν **νῆσον Ἄτοκον** καὶ τὴν **νῆσον Ἀστερίδα**, νῦν **Ἀρκούδιον**. Καὶ ὕστερα ὁ **Τηλέμαχος** θά καταπλεύσει εἰς τὴν πρώτην ἀκτήν (ὅρμος **Σχίδη** ἢ **Ἀφτέλι**) τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος), ὅπου ἐκεῖ καὶ εἰς ἀπόστασιν **1150 μ.**, διά τῶν ἀτραπῶν, εὑρίσκεται ἡ **χοιροσπηλιά Εὐμαίου**, νοτίως τοῦ σημερινοῦ χωρίου **Εὔγηρος** τῆς **Λευκάδος**.

ὀδ. ο 495 - 505

« *αἶψα γάρ Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἱ δ᾽ ἐπί χέρσου*
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ᾽ δ᾽ ἕλον ἱστόν
καρπαλίμως, τὴν δ᾽ εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ᾽ εὐνάς ἔβαλον, κατά δὲ πρυμνήσι᾽ ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπί ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ᾽ ἐντύνοντο κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
αὐτάρ ἐπεί πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
" *ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ᾽ ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,*
αὐτάρ ἐγών ἀγρούς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἑσπέριος δ᾽ εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. " »

(Ταχέως βέβαια ἦλθεν ἡ εὔθρονος Ἠὼς. Καὶ ἐπί χέρσου τοῦ
Τηλεμάχου οἱ ἕταροι ἔλυον τὰ ἱστία, κατέβασαν καὶ τὸν ἱστόν
βιαστικῶς, καὶ αὐτὴν εἰς ὅρμον προσώρμισαν μέ τὰ κουπιά.
Ἐκτός ἔβαλαν καὶ τὰς ἀγκύρας, κατέδεσαν καὶ τὰ πρυμνήσια·
ἐκτός ἔβαινον ὅμως καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὸ ῥῆγμα τῆς θαλάσσης,
καὶ δεῖπνον ἑτοίμαζον καὶ ἐκερνῶντο μαῦρον οἶνον.
Ἀλλ᾽ ἐπειδή μέ ποτόν καὶ φαγητόν ἔξω τὸ ῥῖψαν,
διά τοῦτον ὁ ἐμπνευσμένος Τηλέμαχος ἄρχισε τοὺς λόγους·
" Σεῖς βεβαίως τώρα εἰς τὸ ἄστυ νά ἐλαύνετε τὴν μελανὴν νῆα,
ὅμως ἐγώ εἰς τοὺς ἀγρούς θά ὑπάγω καὶ εἰς τοὺς βοσκούς·
καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ἄστυ θά κατέβω κυττάζων τὴν ἐργασίαν μου.")

Ὁ **Τηλέμαχος** καὶ οἱ **ἑταῖροι**, παρακάμπτοντες μέ τὴν νῆα των, **νύκτα**, τὴν **ἐνέδραν** τῶν μνηστήρων, καταπλέουν μέ τὴν αὐγήν εἰς τὴν πρώτην ἀκτήν τοῦ ὅρμου **Σχίδη** ἢ **Ἀφτέλι**, τὴν **ε′ Θαργηλιῶνος** τοῦ **3068 π.Χ.** περί **ὥραν 05:30**. Ἐκεῖνοι, περί τὴν αὐγήν ἤδη, εἰς τὴν παραλίαν ἔτρωγον καὶ ἔπινον. Ὅμως τὴν ἰδίαν χρονικὴν στιγμήν οἱ μνηστῆρες εὑρίσκοντο εἰς τὸν γνωστὸν πορθμόν καὶ ἐπερίμενον. Ὕστερον ἀπό μίαν **ὥραν** (**06:30**) ὁ **Τηλέμαχος** ἀναχωρεῖ διά νά φθάσῃ ἀπό τὸν **ὅρμον Σχίδη** εἰς τὴν **χοιροσπηλιάν** τοῦ **Εὐμαίου**, ἥτις ἀπέχει **1150 μ.** διά τῶν ἀτραπῶν. Καταφθάνει ἐκεῖ ταχέως, **ὥραν 06:45**, ὅπου μάλιστα συνήντησε τὸν **Εὔμαιον**. Ἔπειτα, περί **ὥραν 08:15**, τὸν ἔπεμψε ν᾽ ἀναγγείλῃ τὸ γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν **βασίλισσαν Πηνελοπείην**.

Νοτίως ἐκ τοῦ χωρίου **Εὔγηρος** ὅπου ἡ **χοιροσπηλιά** τοῦ **Εὐμαίου** ἤδη ἐκεῖ εὑρίσκετο, **μεταμφιεσμένος** εἰς **ἐπαίτην**, ὁ **Ὀδυσσεὺς** φέρων τὸ ὄνομα **Αἴθων**. Ἀπόντος λοιπόν τοῦ χοιροβοσκοῦ καὶ περί **ὥραν 08:30** ἔφτασε ἡ πολυπόθητος στιγμή ὅπου **πατήρ** καὶ **υἱός**, μέ τὴν **βοήθειαν** τῆς **Θεᾶς Ἀθηναίης**, ὕστερ᾽ ἀπό εἴκοσι ἔτη συναντήθησαν καὶ **δάκρυα χαρᾶς** ὑπό τὰ φρύδια **ἔχεον**. Ἔπειτα τὰ πάντα ἐκεῖνοι ἐσυζήτησαν καὶ κατέστρωσαν τὸ **σχέδιον** διά τὸν **ὄλεθρον** τῶν **ὑπερφιάλων μνηστήρων**.

Ἐπιστρέφομεν λοιπόν εἰς τὸν **ὅρμον Σχίδη**, ὅπου οἱ ἑταῖροι τὰ πρυμνήσια τῆς νηὸς ἔλυσαν, **ὥρα 06:45**, ἡ δὲ ναῦς, ἥτις ἔφερε τὸν Τηλέμαχον ἐκ τῆς Πύλου καὶ πάντας τοὺς ἑταίρους, κατέπλεε ἐκ τοῦ **ὅρμου Σχίδης** εἰς τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τῆς Βασιλικῆς, διανύσασα διάστημα **12 χλμ**. εἰς **χρόνον 2 ὡρῶν** καὶ **30′ λεπτῶν**, μέ ταχύτητα **4,8 χλμ./ὥραν** καὶ οἱ ἑταῖροι τὴν ἔσυραν εἰς τὴν ξηρὰν, **ὥρα 09:15**, εὐθύς ἔστειλαν κήρυκα εἰς τὸ μέγαρον τοῦ **Ὀδυσσέως** τὴν ἀγγελίην διά νά εἴπῃ εἰς τὴν **συνετὴν Πηνελοπείην**.

Τὴν ἰδίαν χρονικὴν στιγμήν, **ἔφθασεν** εἰς τὸ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως** καὶ ὁ **χοιροβοσκός Εὔμαιος**, ταυτοχρόνως δηλαδή μέ τὸν **κήρυκα** τῶν **ἑταίρων** τοῦ **Τηλεμάχου**, **ὥρα 09:15** διότι ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χοιροσπηλιᾶς περί **ὥραν 08:15**. Ἡ **χοιροσπηλιά** τοῦ Εὐμαίου εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν **200 μ.**, νοτιοδυτικῶς ἐκ τοῦ **χωρίου Εὔγηρος** τῆς Λευκάδος: **38ο37′10,02″Β. 20ο39′20,22″Α.**

ὀδ. π 328 - 341

« αὐτάρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηλελοπείῃ,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ᾽ ἀγροῦ, νῆα δ᾽ ἀνώγει
ἄστυδ᾽ ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσας᾽ ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατά δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβός
τῆς αὐτῆς ἕνεκ᾽ ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναίκι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κῆρυξ μὲν ρα μέσῃσι μετά δῳῇσιν ἔειπεν·
" ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος παΐς εἰλήλουθε."
Πηνελοπείῃ δ᾽ εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
πάνθ᾽ ὅσα οἱ φίλος υἱός ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτάρ ἐπεί δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
βῆ ῥ᾽ ἴμεναι μεθ᾽ ὕας, λίπε δ᾽ ἕρκεά τε μέγαρόν τε. »

(Ἔπειτα κήρυκα ἀπέστειλαν εἰς τὸν δόμον τοῦ Ὀδυσσέως,
τὴν ἀγγελίην λέγοντα εἰς τὴν συνετὴν Πηνελοπείην,
καθ᾽ ὅσον ὁ Τηλέμαχος ἔμεινε εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ τὴν νῆα ἐπρόσταξεν
πρός τὸ ἄστυ ν᾽ ἀποπλεύσῃ, διά νά μή φοβηθῇ εἰς τὸ θυμικὸν
ἡ γενναία βασίλισσα καθώς τρυφερὸν δάκρυ χύσῃ.
Ἐδῶ δὰ ἐσυναντήθησαν κῆρυξ καὶ θεϊκὸς χοιροβοσκός
ἕνεκα αὐτῆς τῆς ἀγγελίης, λέγοντες εἰς τὴν γυναῖκα.
Ἀλλ᾽ ὅταν ἤδη ἀκριβῶς ἀφίκοντο εἰς τὸν δόμον τοῦ θεϊκοῦ βασιλέως,
ὁ κῆρυξ βεβαίως ἐν τῷ μέσῳ μεταξύ τῶν δούλων εἶπεν·
" ἤδη βεβαίως, βασίλισσα, ὁ φίλος παῖς ἦλθεν."
Καὶ εἰς τὴν Πηνελοπείην εἶπεν ὁ χοιροβοσκός πλησίον παραστὰς
τὰ πάντα ὅσα ὁ φίλος της υἱός ἐπρόσταξε νά ἐξιστορήσῃ.
Ἔπειτα ἐπειδή τὴν πᾶσαν παραγγελίαν ἀπόειπεν, [καὶ τὸ μέγαρον.)
ἔβη λοιπόν νά ὑπάγῃ πρός τοὺς χοίρους, καὶ ἐγκατέλειψε καὶ τὰς αὐλάς

Ἡ ἀπόστασις **ὅρμος Σχίδης - Βασιλικὴ** ἀκτοπλοϊκῶς διά τῶν ἀκρωτηρίων **Λογκί - Λιψὸν - Καστρί - Τράχηλος** εἶνε **12 χλμ**. Ἡ ἀπόστασις **Χοιροσπηλιά Εὐμαίου - μέγαρον Ὀδυσσέως** εἶνε **4900 μ**. καὶ ἡ διαδρομή ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. **Χοιροσπηλιά**, **200 μ**. δυτικῶς τῆς **Εὐγήρου**: **38°37′10,02″Β. 20°39′20,22″Α.**
2. Βόρειον τμῆμα **κοιλάδος Ὀλοθοῦ**, μέ πορείαν ἐκτός τοῦ **Μαραντοχωρίου**.
3. Θέσις **Παλαιόφουρνος**.
4. Χωρίον **Κοντάραινα**.
5. Διά τῆς **ἀτραποῦ**, ἥτις κατέρχεται διά τῶν λόφων νοτίως ἐκ τῆς θέσεως τοῦ **Μαζοχωρίου** καὶ βορείως ἐκ τοῦ **Ἑρμαίου λόφου** ἢ νῦν τοῦ **Ἁγ. Νικολάου**.
6. **Τυκτὴ κρήνη**: **38°37′50,46″Β. 20°36′51,20″Α.**
7. **Μέγαρον Ὀδυσσέως**: **38°37′40,00″Β. 20°36′33,67″Α.**

Ὁ **Εὔμαιος** εἶχε **ταχύτητα βηματισμοῦ 5 χλμ./ὥραν**, διά τῶν ἀτραπῶν, καὶ εἰς χρονικὸν διάστημα μίας ὥρας **ἔφθασε**, **09:15**, εἰς τὸ **μέγαρον** τοῦ Ὀδυσσέως. Ἡ **ναῦς** τῶν **ἑταίρων**, μετά ἀπό **χρόνον 2 ὡρῶν** καὶ **30′λεπτῶν, κατέπλευσε** περί **ὥραν 09:15** εἰς τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τοῦ **ἄστεως Ἰθακησίων** (Βασιλικὴ) μέ ταχύτητα πλεύσεως **4,8 χλμ./ὥραν**. Νά διατί **συναντήθησαν ταυτοχρόνως κῆρυξ** καὶ **χοιροβοσκός**, παρά τὴν **εἴσοδον** τοῦ **μεγάρου** τοῦ **Ὀδυσσέως**. Καὶ ἦτο τότε **πρωϊνὸν ε′ Θαργηλιῶνος** τοῦ **ἔτους 3068 π.Χ.**

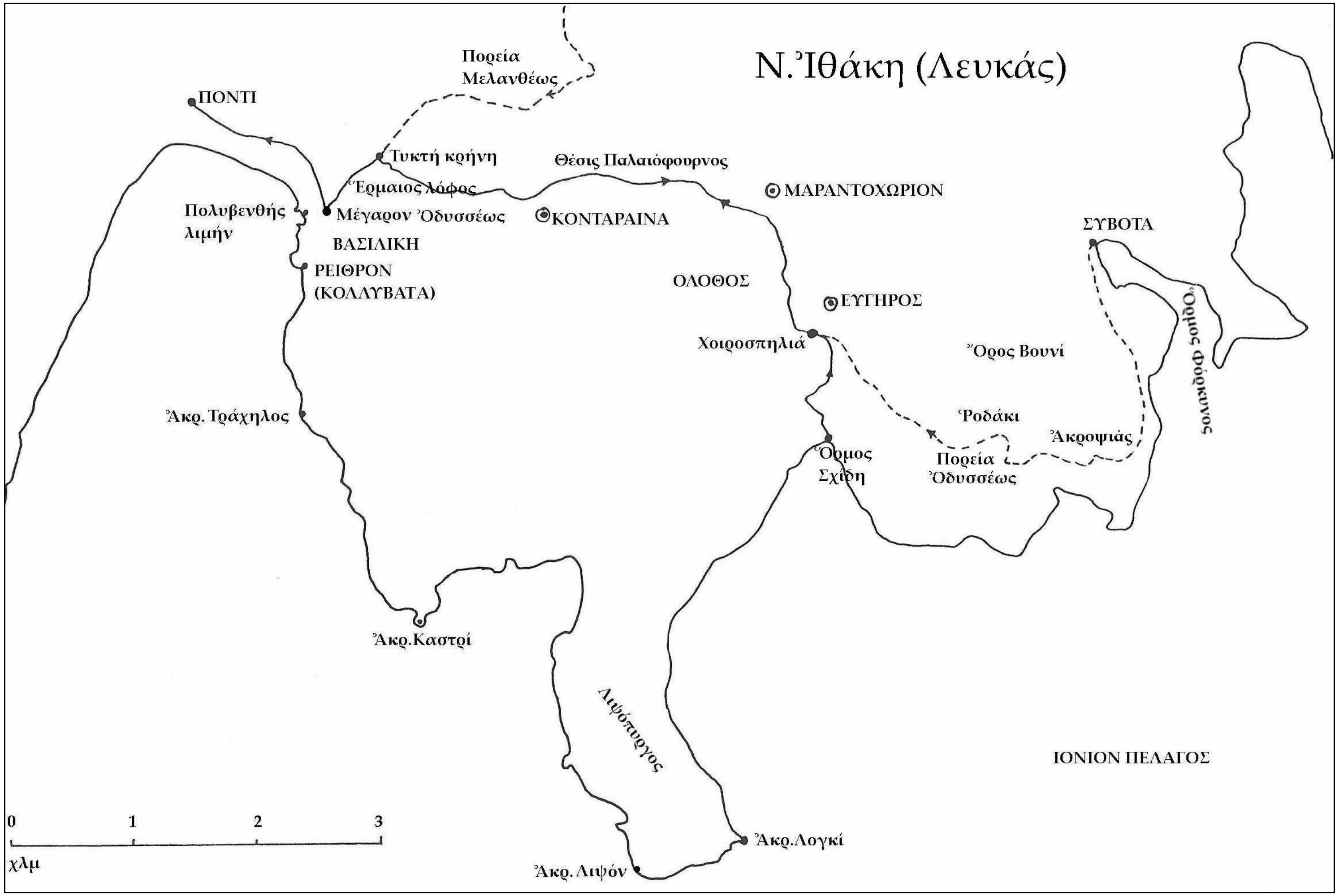
Ν. Ἰθάκη (Λευκάς)
Πορεία
Μελανθέως
ΠΟΝΤΙ
Τυκτή κρήνη
Ἕρμαιος λόφος
Θέσις Παλαιόφουρνος
ΜΑΡΑΝΤΟΧΩΡΙΟΝ
Πολυβενθής
λιμήν
Μέγαρον Ὀδυσσέως
ΚΟΝΤΑΡΑΙΝΑ
ΣΥΒΟΤΑ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΡΕΙΘΡΟΝ
(ΚΟΛΛΥΒΑΤΑ)
ΟΛΟΘΟΣ
ΕΥΓΗΡΟΣ
Ὅρμος Φόρκυνος
Χοιροσπηλιά
Ὄρος Βουνί
Ἀκρ. Τράχηλος
Ῥοδάκι
Ἀκροψιάς
Ὅρμος
Σχίδη
Πορεία
Ὀδυσσέως
Ἀκρ.Καστρί
Λιψόπυργος
ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ
0
1
2
3
χλμ
Ἀκρ.Λογκί
Ἀκρ. Λιψόν

Οἱ ὑπόλοιποι **μνηστῆρες** μέ ἄγχος βέβαια καὶ κατήφειαν εἰς τὴν ψυχήν των παράμερα τοῦ μεγάρου ἀπεσύρθησαν, εἰς τὸ μέγα τειχίον τῆς αὐλῆς, καὶ πολύ θορυβημένοι ἐσυζήτουν. Ἔλεγον ἐκεῖνοι ἀμέσως νά στείλουν ταχεῖα νῆα πρός τοὺς ἐνεδρεύοντας μνηστῆρας, εἰς τὴν **πετρήεσσαν νῆσον** τὴν **Ἀστερίδα**, νῦν **Ἀρκούδιον**, διά ν᾽ ἀναγγείλουν τὴν ἐπιστροφήν τοῦ **Τηλεμάχου**. Ὅμως ἐμεῖς, ἤδη γνωρίζωμεν, ὅτι ὁ **Τηλέμαχος** ἔφθασε τὴν αὐγήν, περί **ὥραν 05:30** εἰς τὸν ὅρμον **Σχίδη** ἢ **Ἀφτέλι**, ἐπειδή ἔπλεε νύκτα, διαφυγὼν λάθρα ἀπό τὴν ἐνέδρα τῶν μνηστήρων, ἡ δὲ ἀνατολή τοῦ Ἡλίου ἐγένετο περί **ὥραν 06:00**.

Ἡ ἀπόστασις ἀπό τὸν **ὅρμον** τῆς **Σχίδης** ἕως τὸ βόρειον μέρος τῶν ἀκτῶν τῆς **νήσου Ἀστερίδος** εἶνε **7 χλμ.**, ἡ δὲ ναῦς τοῦ Τηλεμάχου ἔπλεε ἀπ᾽ ἐκεῖ πρίν **45′ λεπτά** τῆς ὥρας, νύκτα **04:45**, σύμφωνα μέ τὰς ὁδηγίας τῆς **Θεᾶς Ἀθηναίης**.

Οὕτω λοιπόν ἐσυζήτουν θορυβημένοι οἱ μνηστῆρες, ὅταν ὁ **Ἀμφίνομος** εἶδε τὴν νῆα, στρέφων αἴφνης τὸ βλέμμα πρός τὸν πολυβενθῆ λιμένα τοῦ **ἄστεος Ἰθακησίων** (Βασιλικῆς) εἰπὼν: Ἄς μή στείλωμεν τὴν ἀγγελίην διότι ἐκεῖνοι ἦλθον, κἄποιος ἐκ τῶν **Θεῶν** τοὺς τὸ εἶπεν ἢ εἶδον ἐκεῖνοι τὴν ταχεῖαν νῆα τοῦ Τηλεμάχου παρερχομένη καὶ δὲν ἐδύναντο νά τὴν προφθάσουν. Τότε κατά τὴν ἄφιξιν τῶν μνηστήρων, ἦτο ἡ **ὥρα 13:15**.

Ὁ **Εὔμαιος** ἀνεχώρησεν, ἀπό τὸ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως**, περί **ὥραν 13:00**. Ὅταν ὅμως ἐκεῖνος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν χοιροσπηλιάν τῆς **Εὐγήρου**, περί **ὥραν 14:00**, τὸν ἐρώτησεν ὁ Τηλέμαχος ἄν οἱ αὐθάδεις μνηστῆρες εὑρίσκονται ἐντός τοῦ μεγάρου ἢ ἀκόμη πάλιν ἐκεῖνον παραφυλάττουν τῆς ἐνέδρας.

ὀδ. π 461 - 463

« " *ἦλθες, δῖ᾽ Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ᾽ ἀνά ἄστυ;*
ἦ ῥ᾽ ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ᾽ αὖθ᾽ εἰρύαται οἴκαδ᾽ ἰόντα; " »

(" Ἦλθες, θεϊκὲ Εὔμαιε· ἤδη ποία εἴδησις ὑπάρχει εἰς τὸ ἄστυ;
ὄντως λοιπόν τώρα οἱ αὐθάδεις μνηστῆρες ἐντός εὑρίσκονται
ἐκ τῆς ἐνέδρας, ἢ ἀκόμη πάλιν ἐμέ παραφυλάττουν εἰς τὸν οἶκον ἐλθόντα;")

Εἰς ἐκεῖνον ἀπάντησε ὁ **Εὔμαιος**, λέγων μάλιστα σημαντικὰς πληροφορίας. Ὅμως ἐμεῖς, ἐξ αὐτῶν, ἀσφαλῶς καὶ δυνάμεθα σαφῶς νά προσδιορίσωμεν τὴν **Ἰθάκην**, τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων**, τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** καὶ τὸ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως**, ἐπίσης καὶ τὸν **Ἕρμαιον λόφον** καὶ τὴν **τυκτὴν κρήνην**.

ὀδ. π 465 - 481

« "*οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι*
ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμός ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ᾽ ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δὲ μοι παρ᾽ ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δὲ τοι τόδε οἶδα· τὸ γάρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἤδη ὑπέρ πόλιος, ὅθι Ἕρμαιος λόφος ἐστίν,
ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν᾽ ἡμέτερον· πολλοὶ δ᾽ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Καὶ σφεας ὠΐσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα."
Ὣς φάτο, μείδησεν δ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἰδών, ἀλέεινε δ᾽ ὑφορβόν.
οἱ δ᾽ ἐπεί οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμός ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
αὐτάρ ἐπεί πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο. »

(" Δὲν μοῦ ἔμελεν αὐτὰ νά ἐξετάσω καὶ νά ἐρωτήσω
τὸ ἄστυ διερχόμενος· τάχιστα τὸ θυμικὸν μοῦ ἐπρόσταξε
τὴν ἀγγελίην λέγοντα πάλιν πρός τὰ ἐδῶ νά ἐπιστρέψω.
Ἀλλά συμβάδιζε μαζί μου ὁ ταχὺς ἀγγελιαφόρος τῶν ἑταίρων,
ὁ κῆρυξ, ὅστις μάλιστα πρῶτος τὴν εἴδησιν εἰς τὴν μητέρα σου εἶπε.
Καὶ τὸ ἄλλο βεβαίως αὐτὸ μάλιστα γνωρίζω· διότι εἶδον διά τῶν ὀφθαλμῶν.
Ἀμέσως ὑπέρ τῆς πόλεως, ὅπου εἶνε ὁ Ἕρμαιος Λόφος,
βάδιζα, ὅταν νῆα ταχεῖαν εἶδον καταπλέουσαν
εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα· καὶ πολλοὶ ἦσαν ἄνδρες ἐντός αὐτῆς,
καὶ ἔβριθε μέ ἀσπίδας καὶ ἀμφίκοπα ἔγχη·
καὶ ἐκείνους τοὺς ἐφαντάσθην νά εἶνε, οὐδέν ἄλλο γνωρίζω."
Οὕτως εἶπε, καὶ μειδίασεν ἡ ζωηρὴ δύναμις τοῦ Τηλεμάχου
βλέπων τὸν πατέρα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπέφυγεν ὅμως τὸν χοιροβοσκόν.
Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ᾽ οὗ ἔπαυσαν τὸν κόπον καὶ ἑτοίμασαν δεῖπνον,
ἔφαγαν, καὶ δὲν ἐστερήθη κἄποια ψυχή ἴσης μερίδος.
Ἀλλ᾽ ἐπειδή μέ ποτόν καὶ φαγητόν ἔξω τὸ ῥῖψαν,
καὶ τὴν κοίτην ἐνεθυμήθησαν καὶ τὸ δῶρον τοῦ ὕπνου ἔλαβον.)

Ἐπιστρέφων λοιπόν ὁ **Εὔμαιος** εἰς τὴν **χοιροσπηλιάν** εἶδε εὑρισκόμενος καθ᾽ ὁδόν, **ὥρα 13:15** ἀπό τὸν **Ἕρμαιον λόφον** ἀνατολικῶς ὑπέρ τῆς πόλεως, τὴν **νῆα** τῶν μνηστήρων **καταπλέουσα** ἐκ τῆς ἐνέδρας εἰς τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τοῦ ἄστεος. Ὁ **Ἕρμαιος λόφος** σήμερον φέρει τὸ ὄνομα **Ἅγιος Νικόλαος**. Ἡ δὲ θέσις ἀπ᾽ ὅπου εἶδε ὁ **Εὔμαιος** τὴν **νῆα** τῶν μνηστήρων **καταπλέουσα** εἰς τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τῆς Βασιλικῆς, εὑρίσκεται εἰς τὴν κατηφορικὴν ἀτραπόν: **38°37′44,62″Β. 20°37′06,14″Α.**, ἥτις καὶ σήμερα χρησιμοποιεῖται ἐκ τῶν κατοίκων, συνδέουσα τὸ **χωρίον Κοντάραινα** μέ τὴν **Βασιλικὴν**. Τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ἔχει μέγιστον ὕψος **150 μ.**, ἀπ᾽ ἐκεῖ δύναται τις νά κατοπτεύσῃ ὅλην τὴν περιοχήν τοῦ λιμένος τῆς Βασιλικῆς. Τὸ πλησιέστερον σημεῖον, ἐπί τῆς ὀπτικῆς αὐτῆς γραμμῆς τῶν **1000 μ.**, ἔχει μέγιστον ὕψος **140 μ.** Ὕστερ᾽ ἀπό **45′ λεπτά** τῆς ὥρας πεζοπορίας, ἀπ᾽ ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν σημεῖον τοῦ **Ἑρμαίου λόφου** ἔφθασε εἰς τὴν χοιροσπηλιάν **ἑσπέριος** ὁ **Εὔμαιος: ὀδ. π 452.**, περί **ὥραν 14:00**. Καὶ ἀφ᾽ οὗ ἐκεῖ ἐκεῖνοι ἔκαμον διαφόρους ἄλλας ἐργασίας ὕστερα ἑτοίμασαν δεῖπνον, ἔφαγον, ἔπιον καὶ εὐφράνθησαν, τὸ στρῶμα ἐνθυμηθέντες διά ὕπνον ἐκεῖνοι ἔπεσαν, περί **ὥραν 20:30** τὴν **ε′ Θαργηλιῶνος** τοῦ **ἔτους 3068 π.Χ.**

Ἄλλην μαρτυρίαν διά τὴν **θέσιν** τοῦ **μεγάρου** τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) εἰς τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** (Βασιλικὴν), ἔχομεν εἰς τοὺς ἑπομένους στίχους πρίν τὸν ἀπόπλουν τοῦ **Τηλεμάχου** πρός τὴν **Πύλον**. Τότε ὅταν κατά τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀγοράν, ὁ **Τηλέμαχος** μεταβαίνει εὐκόλως καὶ ταχέως **ἐπὶ θῖνα θαλάσσης**, ἤτοι: εἰς τὴν παραλίαν, **χωριστά** ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἵνα νίψῃ τὰς χεῖρας του καὶ νά **προσευχηθῆ** εἰς τὴν **Θεάν Ἀθήνην**.

ὀδ. β 257 - 261

« *Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.*
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὰ πρός δώμαθ᾽ ἕκαστος,
μνηστῆρες δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἐπί θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ᾽ Ἀθήνῃ· »

(Οὕτω λοιπόν ὡμίλησε, καὶ τὴν σύντομην συνεδρίασιν ἔλυσεν.
Ἐκεῖνοι μὲν ἔπειτα ἐσκόρπισαν πρός τὰ δώματά των ἕκαστος,
οἱ μνηστῆρες δὲ εἰς τὰ δώματα ἐπορεύθησαν τοῦ θεϊκοῦ Ὀδυσσέως.
Καὶ ὁ Τηλέμαχος χωριστά ὑπάγων εἰς τὴν ἀμμουδιάν τῆς θαλάσσης,
τὰς χεῖρας νίπτων εἰς τὴν σταχτιὰν θάλασσαν, εὐχήθη εἰς τὴν Ἀθήνην.)

Τὸ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως** εὑρίσκετο πλησίον τοῦ λιμένος, ἐντός πόλεως.

ὀδ. ο 40 - 42
« "*ἔνθα δὲ νύκτ᾽ ἀέσαι·* ***τὸν δ᾽ ὀτρῦναι πόλιν εἴσω***
ἀγγελίην ἐρέοντα *περίφρονι* ***Πηνελοπείῃ,***
οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας." »

(Καὶ ἐκεῖ τὴν νύκτα νά κοιμηθῇς· αὐτὸν ὅμως νά στείλῃς μέσα εἰς τὴν πόλιν
τὴν ἀγγελίην λέγων εἰς τὴν συνετὴν Πηνολοπείην,
καθ᾽ ὅσον πού εἶσαι σῶος καὶ ἐκ τῆς Πύλου ἤδη ἦλθες.")

Ἐκεῖ ἦτο ἡ **ἀγορά** καὶ ὁ **θρόνος** τοῦ Ὀδυσσέως: **ὀδ. β 13 - 14**. Πρό τῶν θυρῶν νοτιοδυτικῶς τοῦ μεγάρου, ὑπῆρχε **μέγας σωρός χονεμένης κοπριᾶς**, διά νά κοπρίζουν τὸ ἀγρόκτημα οἱ δοῦλοι: **ὀδ. ρ 297 - 299**. Ἡ θέσις τοῦ **ἀνακτόρου** ἦτο **ἐπί μικροῦ ὑψώματος ἐδάφους**, διότι ἀπ᾽ ἐκεῖ ὑπῆρχεν ὀπτικὴ ἐπαφή μέ τὸν **πολυβενθῆ λιμένα**, ὁ Ἀμφίνομος εἶδε τὴν νῆα τῶν μνηστήρων καταπλέουσα, στρέφων τυχαία τοὺς ὀφθαλμούς πρός τὰ ἐκεῖ: **ὀδ. π 351 - 352**. Τὸ μοναδικὸν **ὕψωμα ἐδάφους 13 μ**. εὑρίσκεται ὅπου σήμερον ὁ **ἱερὸς ναός** τῆς **Παναγίας**: **38ο37′40,00″Β. 20ο36′37,67″Α.**, εἰς τὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τῆς πόλεως **Βασιλικῆς** ὅπως ἀναφέρει ὁ **Ὅμηρος** εἰς τὸν στίχον **ὀδ. ε 115, οἶκον ἐς ὑψόροφον**. Ἡ **δὲ** ἀπόστασις ἐκ τοῦ **πολυβενθέους λιμένος** δὲν ὑπερβαίνει τὰ **180 μ.** Τὸ **μέγαρον** ἵδρυσεν ἐπί τοῦ ὑψώματος, ὁ πατήρ τοῦ **Ὀδυσσέως**, ὁ **Λαέρτης Ἀρκεισιάδης**.

Παναγία. Ὁ ἱερὸς ναός κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βασιλικῆς Λευκάδος.

Παναγία		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Π	πέδονδε	511	
α	αὐλῆς	111	
ν	νηοῖο	442	
α	Ἀρκεισιάδης	100	
γ	γουνῷ	143	
ί	ἵδρυσεν	312	
α	ἀκρόπολιν - αὐλήν	35 - 111	- γ

" Εἰς τὸ ἔδαφος τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ ὁ Ἀρκεισιάδης ἵδρυσεν οἰκίαν. "

Ὁ ἐντοπισμός τοῦ **μεγάρου Ὀδυσσέως** δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν **μεταφυσικὴν σφαῖραν** τοῦ **νοεῖν**, ἀλλ᾿ εἰς τὴν **Εἱμαρμένην** τῆς **θεϊκῆς ἑλληνικῆς γλώσσης**. Καὶ ἐπειδή ἡ γλῶσσα εἶνε **ζῶσα - Θεϊκὴ** δύναται νά πράττη τοῦτον, καθ᾿ ὅτι ὁ ἱερὸς ναός τῆς **Παναγίας** καταδεικνύοι τὴν **θέσιν** τοῦ μεγάρου. Πλησίον αὐτοῦ βορείως: **38ᵒ37′50,46″Β. 20ᵒ36′51,20″Α.**, εὑρίσκετο ἡ **τυκτὴ καλλίροος κρήνη**.

ὀδ. ρ 204 - 214

« *Ἀλλ᾿ ὅτε δὴ στείχοντες ὁδόν κάτα παιπαλόεσσαν*
ἄστεος ἐγγύς *ἔσαν καὶ ἐπί* ***κρήνην*** *ἀφίκοντο*
τυκτὴν καλλίροον, *ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,*
τὴν ποίης᾿ Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφί δ᾿ ἄρ᾿ αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
πάντοσε κυκλοτερὲς, κατά δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμός δ᾿ ἐφύπερθε τέτυκτο
νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφέας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ᾿ ἅμ᾿ ἕποντο νομῆες. »

(Ἀλλ᾿ ὅταν πλέον πορευόμενοι τὴν ἀπότομην κατηφορικὴν ὁδόν
ἐγγύς τοῦ ἄστεος εὑρέθησαν καὶ εἰς τὴν κρήνην ἀφίκοντο
τὴν τεχνητὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο οἱ πολῖται,
τὴν ἐποίησεν ὁ Ἴθακος καὶ ὁ Νήριτος καὶ ὁ Πολύκτωρ·
καὶ πέριξ βεβαίως ἦτο ἄλσος ὑδατοτρεφῶν αἰγείρων,
ὁλοῦθε κυκλοτερὲς, καὶ κατέῤῥεε ψυχρὸν ὕδωρ
ὑψηλά ἀπό πέτρα· καὶ βωμός ἀπεπάνω κατεσκευάσθη
τῶν νυμφῶν, ὅπου πάντες πρόσφεραν οἱ διαβάται·
ἐκεῖ ἐκείνους συνήντησεν ὁ υἱός τοῦ Δολίου ὁ Μελανθεὺς
αἶγας φέρων, αἵτινες ὅλαι ὑπερεῖχον εἰς τὰ κοπάδια,
δεῖπνον εἰς τοὺς μνηστῆρας· καὶ δύω βοσκοί ἕποντο.)

Περί τὴν εἴσοδον τῆς **πόλεως Βασιλικῆς**, ὅπου σήμερον εὑρίσκεται ἡ πρώτη διακλάδωσις τῆς ὁδοῦ, εἰς τὸ ἀριστερὸν τμῆμα αὐτῆς κατερχομένης, εὑρίσκετο ἡ τεχνητὴ **τυκτὴ καλλίροος κρήνη**, ἀξιόλογον ἔργον τῆς ἐποχῆς. Κατέῤῥεε ὕδωρ ψυχρὸν ἀπό πέτρα. Ἂν μάλιστα ὁ τόπος ἀνασκαφῇ, βέβαιον εἶνε ὅτι θά εὑρεθοῦν πήλινοι ἀγωγοί πολλῶν μέτρων, ἀλλ᾿ ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ **τυκτὴ κρήνη**.

Ἐκεῖ ἦτο καὶ **σταυροδρόμι**, διότι **Ὀδυσσεὺς** καὶ **Εὔμαιος κατερχόμενοι** ἐκ τῆς **χοιροσπηλιᾶς**, διανύσαντες κατηφορικὴν καὶ **πολύ ἀπότομην ἀτραπόν** τοῦ **Ἑρμαίου λόφου** (Ἁγ. Νικολάου), **ὑπέρ πόλιος ὅθι Ἕρμαιος λόφος ἐστίν**: **ὀδ. π 471**, συνήντησαν ἐκεῖ τὸν **βοσκόν Μελανθέα** ὅστις ἐπορεύετο ἀπό ἄλλην βορείαν ὁδόν μέ δύω ἄλλους βοσκούς φέροντες αἶγας διά τοὺς μνηστῆρας, περί **ὥραν 13:50**, τὴν **ς' Θαργηλιῶνος** τοῦ **ἔτους 3068 π.Χ.**

Ἔξω ἀπό τὸ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) ὑπῆρχεν ὁ μεγάλος βωμός τοῦ **Διὸς**: **ὀδ. χ 331 - 335**, **ὀδ. χ 378 - 380**. Τὸ μέγαρον ἦτο εὐδιάκριτον ἀνάμεσα εἰς ἄλλα οἰκοδομήματα: **ὀδ. ρ 264 - 265**, εἶχεν αὐλήν μέ τοίχους καὶ θριγκούς καὶ μέ διφύλλους θύρας: **ὀδ. ρ 266 - 268**. Ἔμπροσθεν τοῦ μεγάρου ὑπῆρχε τὸ **τυκτὸν** (φτιαχτὸν) **γήπεδον** δι᾽ **ἀθλοπαιδιάς**: **ὀδ. ρ 161 - 169**. Ἡ εἴσοδος λιθίνη: **ὀδ. ρ 30** καί εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν ἦτο ὁ σταθμός τῆς στέγης (ὁ κεντρικὸς στῦλος): **ὀδ. ρ 96 - 97**. Καὶ ὑπερῶον εἶχε τὸ μέγαρον: **ὀδ. ρ 46 - 51** καὶ λουτρά: **ὀδ. ρ 84 - 93**. Ἐσωτερικὰ δὲ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν ὑπῆρχε κλῖμαξ ὑψηλὴ: **ὀδ. φ 5**, εὔδμητοι τοίχοι: **ὀδ. χ 21 -24**, διάδρομος μέ στενὴν ἔξοδον: **ὀδ. χ 136 - 8**. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τὸ δάπεδον ἦτο χωμάτινον: **ὀδ. χ 454 - 5**. Πρός τὴν ἄκρην τοῦ κατωφλίου ἔν παραπόρτι εἰς τὸν καλόδμητον τοῖχον, ἔφερε εἰς τὸν διάδρομον: **ὀδ. χ 126 - 8**. Ὑπῆρχον καὶ **12 χειρόμυλοι**: **ὀδ. υ 105 - 20**. Τὸ μέγαρον ἦτο εἰς τὸν πλέον **πίονα** (εὔφορον) **Δῆμον** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος).

ὀδ. ξ 327 - 330
« " *τὸν δ᾽ ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο*
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσῃ ***Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,***
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν ἦε κρυφηδόν." »

(" Ἐκεῖνος ὅμως εἰς τὴν Δωδώνην εἶπε νά ὑπάγῃ, ὅπως τοῦ Θεοῦ
Διὸς τὴν βουλήν ν᾽ ἀκούσῃ ἐκ τῆς ὑψίφυλλης δρυὸς,
πῶς νά νοστήσῃ εἰς τῆς Ἰθάκης τὸν εὔφορον δῆμον,
ἤδη ἐπί μακρόν ἀπών, ἢ φανερά ἢ κρυφηδόν. ")

Ὁ **πλέον εὔφορος τόπος** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὸ **νότιον τμῆμα** αὐτῆς, πέριξ τῆς **πόλεως Βασιλικῆς**. Δὲν πρέπει εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν περιπτώσεων νά γίγνεται λόγος διά τὴν **νῆσον Σάμην** (Θιάκην), ἐπειδή οὐδείς δῆμος ἢ χωρίον της εἶνε εὔφορος, καθ᾽ ὅτι εἶνε **παιπαλόεσσα**: **ὀδ. δ 845**, **ὀδ. δ 671**, ὀρεινὴ καὶ ἀπόκρημνη.

Ῥεῖθρον. Ὁ ὁμηρικὸς λιμὴν τῶν Κολλυβάτων Βασιλικῆς Λευκάδος.

Ῥεῖθρον		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Ῥ	ῥέπει	574	
ε	εὐδειέλου	258	
ῖ	Ἰθάκης	314	
θ	θύραζε - θύρῃσι - θύρηφι	308	α - β
ρ	ῥηγμῖνος	574	
ο	ὅρμος	478	2
ν	Νηΐῳ	441	

" Ἐκτός τῶν θυρῶν τῆς εὐδειλινῆς Ἰθάκης ῥέπει, πρός τὸ Νήϊον (ὄρος), ὁ ὅρμος τοῦ ἀφρίζοντος κύματος. "

Ὅπως ἤδη ἀπέδειξα τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** εἶνε ἡ νῦν **πόλις Βασιλικὴ** τῆς **Λευκάδος**. Τὸ δὲ **μέγαρον** τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) εὑρίσκετο ἐπί μικροῦ **ὑψώματος 13 μ**. εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς **Βασιλικῆς**, ὅπου ἡ θέσις τοῦ **ἱεροῦ ναοῦ** τῆς **Παναγίας**. Τὸ **ἀνάκτορον** τοῦ **Ὀδυσσέως** βεβαίως καὶ εἶχεν ὀπτικὴν ἐπαφήν μέ τὸν **πολυβενθῆ λιμένα**, ἀλλ᾽ ὅμως δὲν εἶχε καὶ οὔτε ἔχει τοιαύτην μέ τὸν ἕτερον **λιμένα**, τὸ **Ῥεῖθρον** (ὅρμος Κολλυβάτων), ἐπειδὴ παρεμβάλλεται **δασώδης προβλής** διακόπτουσα τὴν ὁρατότητα τῶν δύο θέσεων.

Εἰς τοὺς ἑπομένους στίχους καταγράφεται ἐκεῖνο τὸ συμβάν κατά τὸ ὁποῖον εἷς ἐκ τῶν **μνηστήρων** τῆς **Πηνελοπείης**, ὁ **Ἀμφίνομος**, ἐκ τῆς θέσεως (αὐλῆς) τοῦ μεγάρου τοῦ Ὀδυσσέως ὅπου εὑρίσκετο, στρέψας τυχαίως τοὺς ὀφθαλμούς του πρός τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τοῦ **ἄστεος** τῶν **Ἰθακησίων** παρατηρεῖ τὴν νῆα τῶν μνηστήρων ἐντός τοῦ λιμένος καταπλέουσα.

ὀδ. π 351 - 352
« *Οὔ πω πᾶν εἴρηθ᾽, ὅτ᾽ ἄρ᾽ Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,*
*στρεφθεὶς ἐκ χώρης, **λιμένος πολυβενθέος** ἐντός,* »

(Ὅλα ἀκόμη δὲν τὰ εἶπεν, ὅταν λοιπόν ὁ Ἀμφίνομος ἴδε τὴν νῆα,
στρεφθείς ἀπό τὴν θέσιν, ἐντός τοῦ πολυβενθέος λιμένος,)

Ἐκτός τῆς **μαρτυρίας** τῆς **ὀπτικῆς ἐπαφῆς μεγάρου - λιμένος** καὶ ἑτέραν μαρτυρίαν διά τὴν **θέσιν** τοῦ **μεγάρου** παρέχει ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**), κατά τὴν ἄφιξιν τοῦ **Εὐμαίου** εἰς τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** τὴν **Βασιλικὴν**.

Ἀφ᾽ οὗ πρῶτα ἐκεῖνος διῆλθε τὴν **ἀτραπόν**, ἐκ τοῦ νοτιοδυτικοῦ μέρους τοῦ **Ἑρμαίου λόφου**, ἔφθασεν εἰς τὴν **εἴσοδον** τοῦ **μεγάρου**. Ἐκεῖ συνήντησε τὸν κήρυκα ἀπό τὴν νῆα τῶν ἑταίρων: **ὀδ. π 465 - 469**, ἐκ τοῦ **πολυβενθέος λιμένος** προερχόμενον. Συνεπῶς τὸ **μέγαρον** εὑρίσκετο εἰς τὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τῆς πόλεως καὶ δὲν ἦτο πολύ μεγάλο. Ἐκεῖ διεβιότευον οἱ **108 μνηστῆρες** καὶ οἱ **10 ὑπηρέται** ἐκείνων, **50 δμωαί** καὶ πολλοὶ ἄλλοι: **ὀδ. π 245 - 253**, **ὀδ. χ 419 - 425**.

Ἀκόμη μία σημαντικὴ πληροφορία διά τὴν **θέσιν** τοῦ **μεγάρου**, ἀλλά καὶ διά τὴν τοπογραφικὴν **θέσιν** τοῦ **ἄστεος** τῶν **Ἰθακησίων**, μᾶς παρέχει ὁ Ὅμηρος. Τότε ὅταν ἡ **Θεά Ἀθήνη**, ἔχουσα τὴν μορφήν τοῦ **Μέντη**, ἀφίχθη εἰς τὸν ὅρμον **Ῥεῖθρον** μέ τὴν νῆα, καταπλέουσα ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν φιληρέτμων **Ταφίων**.

ὀδ. α 180 - 186
« " ***Μέντης*** *Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι*
υἱός, ἀτάρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ᾽ ὧδε ξύν νηΐ κατήλυθον ἠδ᾽ ἑτάροισι,
πλέων ἐπί οἴνοπα πόντον ἐπ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετά χαλκόν, ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δὲ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ***ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος,***
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, *ὑπό Νηΐῳ ὑλήεντι.* " »

(" Ὁ Μέντης τοῦ συνετοῦ Ἀγχιάλου καυχῶμαι νά εἶμαι
ὁ υἱός, ἀνάσσω δὲ εἰς τοὺς φιληρέτμους Ταφίους.
Καὶ τώρα ἀμέσως κατῆλθον μέ τὴν νῆα καὶ τοὺς ἑταίρους,
πλέων εἰς τὸν οἴνοπα πόντον πρός βαρβάρους ἀνθρώπους,
εἰς τὴν Τεμέσην διά χαλκόν, καὶ μεταφέρω αἴθωνα σίδηρον.
Ὅμως ἡ ναῦς μου ἐδῶ δὰ ἐστάθη πλησίον ἀγροῦ ἐκτός τῆς πόλεως,
ἐντός τοῦ Λιμένος Ῥείθρου, ὑπό τοῦ δασώδους Νηΐου.")

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει διόλου ἐάν ἡ ἀνωτέρω ἱστορία, μέ τὴν **Θεάν Ἀθηναίην** (Μέντην), εἶνε ἀληθής, ἀλλ᾽ ἐάν ἡ τοπικὴ γεωγραφία εἶνε ἀληθής. Ὁ **Ὅμηρος** εἶνε ἄριστος γνώστης αὐτῆς, διότι ὁ **ψευδο - Μέντης** προκειμένου νὰ φανῇ εἰς τοὺς **Ἰθακησίους** πειστικὸς, ἀναφέρεται σαφῶς εἰς τὴν **τοπικὴν γεωγραφίαν** τῆς **εὐρυτέρας περιοχῆς**, τοῦ **λιμένος** καὶ τοῦ **ἄστεος** τῶν **Ἰθακησίων**.

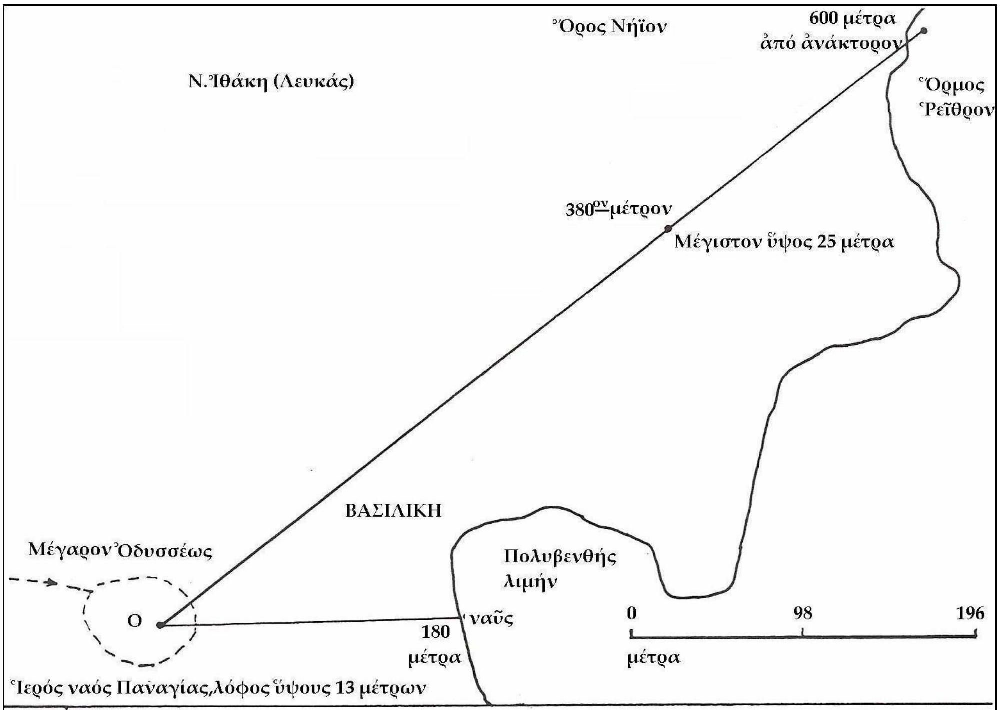

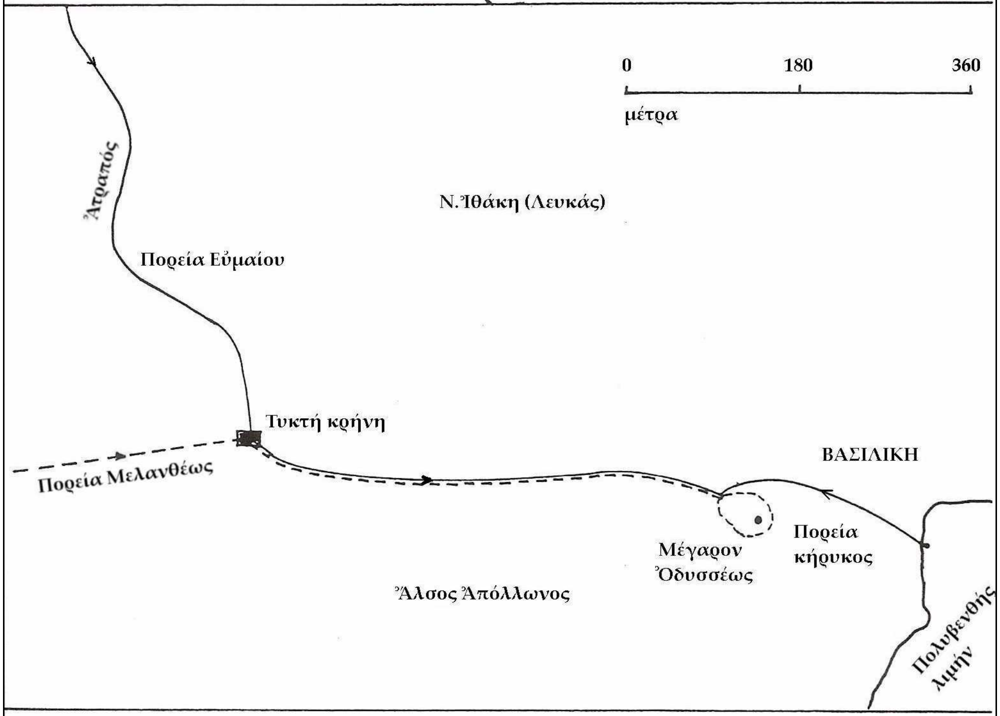

Μέγαρον Ὀδυσσέως , θέσις Ι.Ν Παναγίας ἐπὶ ὑψομέτρου 13 μέτρων

Ἑπομένως ἔπρεπε ἡ **ναῦς** ὡς ἀνύπαρκτη, νά μή εἶνε ὁρατὴ ἀπό τὸ μέγαρον, ἀλλ᾽ ὅμως νά εὑρίσκεται **πλησίον** τοῦ **ἄστεος Ἰθακησίων**. Πράγματι ὁ **ὅρμος Κολλυβάτων** εἶνε ὁ **λιμήν Ῥεῖθρον**, διότι ὁλόκληρος ὅρμος, ἄν καὶ πλησίον εἰς τὸν **λιμένα** τῆς **Βασιλικῆς**, εἶνε **ἀθέατος** ἀπό τὸ μέγαρον διότι παρεμβάλλεται δασώδης **προβλής** ἥτις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ὁρατότητα. Ἡ ἀπόστασις εἰς εὐθεῖαν γραμμήν, **μέγαρον - Ῥεῖθρον** εἶνε περί τὰ **600 μ.** Τὸ **ἀνάκτορον** τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) ἦτο εἰς **ὕψωμα 13 μ.**, ὅπου ὁ ἱερὸς **ναός Παναγίας**. Ἐκ τοῦ σημείου ἐκείνου καὶ εἰς ἀπόστασιν **380 μ.**, ἐπί τῆς εὐθείας γραμμῆς **μέγαρον - Ῥεῖθρον**, τὸ ἔδαφος ἀνυψοῦται ἐκεῖ περί τὰ **25 μ.** Συνεπῶς εἶνε ἀδύνατος ἡ κατόπτευσις τοῦ λιμένος **Ῥεῖθρον** ἐκ τοῦ μεγάρου, ἄν καὶ εἰς ὕψος κείμενον. [**13 μ.** τὸ ὕψος τοῦ λόφου, σύν **9 - 10 μ.** τὸ ὕψος τοῦ μεγάρου.]

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ὁ ὅρμος **Ῥεῖθρον** κεῖται βορείως τοῦ **Νυδρίου** ἐκεῖ ὅπου ἐκβάλλει ὁ ποταμός **Δημοσάρης**. Αὐτὸ εἶνε λάθος διότι ἡ πορεία τῆς νηὸς τοῦ **Μέντη**, προκειμένου ἐκεῖνος νὰ πλεύσῃ εἰς **Τεμέσην**, δὲν ἦτο πρός τὸ **Νυδρίον** διά τὸν ἑξῆς ἁπλοῦν λόγον. Ἐπί ἐποχῆς τοῦ **Ὀδυσσέως, 3068 π.Χ.**, δὲν ὑπῆρχε **διῶρυξ** μεταξύ Λευκάδος καὶ Ἀκαρνανίας ἀλλά **ἰσθμὸς - ἴθμα**.

Ὁ **Μέντης** δὲν φαντάζωμαι νά ἦτο **βλάξ**, προκειμένου **νά διέλθῃ** τοῦ τόπου αὐτοῦ, μάλιστα μεταφέρων βαρὺ **σιδηρομετάλλευμα** ἢ **σίδηρον** ἐπί τῆς νηὸς. Εἶνε βέβαιον ὅτι θά ἔμενε εἰς τὰ ἀβαθῆ καὶ οὔτε θά ὑπῆρχεν ἡ δυνατότης νά **συρθῇ** ἡ **ναῦς ὕπερθε** τοῦ **ἰσθμοῦ**, λόγῳ ὑπερβολικοῦ φορτίου. Λαμβανομένης δὲ ὑπ᾽ ὄψιν τῆς στάθμεως τῆς θαλάσσης πού κατά τὴν ἐποχήν ἐκείνην ἦτο περί τὰ **1 - 3 μ.** χαμηλοτέρα. Ὁ **Μέντης** λοιπόν **διῆλθεν** ἀπό τὸ **ἄστυ Ἰθακησίων** (Βασιλικὴν), πλεύσας ἐκ τῆς **Τάφου** (Μεσολογγίου - Ναυπάκτου). Ἐκεῖνος εἶχε πορεία πρός **Δύσην**, ἀλλ᾽ ἔκαμε παράκαμψιν **πρός Βοῤῥᾶν** (ὅρμος **Ῥεῖθρον**) ὅπου προσώρμισε τὴν νῆα: **ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος**.

Τὸ **Ῥεῖθρον** δὲν ἔχει **σχέσιν ἐτύμου** μέ τὸ **ῥέεθρον** ἢ κατά πληθυντικὸν τὰ **ῥέεθρα**, ἤτοι: ποταμοί, ῥέματα, παρά **μόνον ἠχητικὴν**, διότι τοῦτο εἶνε **κῶδιξ προομηρικὸς**. Τὸ ἐπίθετον **εὐδείελος**, τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) εἰς **Ὀδύσσειαν** ἀπαντᾶται **5** φοράς: **ὀδ. β 167, ὀδ. ι 21, ὀδ. ν 212, 234, ὀδ. τ 132**. Σημαίνει τὴν **εὐδειλινὴν**, παρέχουσα **θαυμάσια δειλινά**. Τὸ ὄρος **Νήϊον** (κατά Πανταζίδην): τὸ **νότιον ἥμισυ** τοῦ καθ᾽ ὅλον τὸ μῆκος τῆς **νήσου Ἰθάκης** διήκοντος **ὄρος**. Τοὐναντίον τὸ βόρειον ἐκαλεῖτο **Νήριτον**, ὄρος **κατάφυτον** κατά τὰ βόρεια τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος): **ὀδ. α 186, ὀδ. γ 81, ΙΛ. Β 632, ὀδ. ι 22, ὀδ. ν 351**. Ὁ **ὅρμος Ῥεῖθρον** (Κολλυβάτων) **ῥέπει** πρός τὸ **ὄρος Νήϊον**, ὅπου τὸ κῦμα μέ φλοῖσβον σκάει εἰς τὴν ἀμμουδιάν.

Νήϊον. Ὄρος τῆς ὁμηρικῆς Ἰθάκης (Λευκάδος).

Νήϊον σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου §

Ν	νότιον	446	
ή	ἥμισυ	287	
ϊ	Ἰθάκης	314	
ο	ὄρεος	479	
ν	Νηρίτου	443	

" Τὸ νότιον ἥμισυ τοῦ ὄρους Νηρίτου τῆς Ἰθάκης. "

<u>**Πανταζίδης Ἰωάννης**. Ὁμηρικὸν Λεξικόν. **Νήϊον**, σελίς 441. Διασκευή.</u>

« ***Νήϊον***, *τό*, ***ὀδ. α 186***, ***ὀδ. γ 81***, *κατά τὴν συνήθη γνώμην τὸ* ***νότιον ἥμισυ*** *τοῦ* ***καθ᾽ ὅλον τὸ μῆκος*** *τῆς* ***νήσου Ἰθάκης*** *διήκοντος ὄρους.*

Κατά τὸν ***Οὐόσσιον*** *(****I. H. Voss****, Γερμανὸς μεταφραστής τοῦ Ὁμήρου* ***1793****.) καὶ ἄλλους τὸ βόρειον ἥμισυ, τοὐναντίον δὲ τὸ* ***νότιον*** *ἐκαλεῖτο* ***Νήριτον****. Οἱ νεώτατοι τῶν ἑρμηνευτῶν ἀκολουθοῦσι τὸν* ***Εὐστάθιον*** *ὅστις εἰς* ***ὀδ. α 186*** *νομίζει ὅτι εἶνε μέρος ἢ κλάδος τοῦ κυρίου ὄρους* ***Νηρίτου****. Σήμερον καλεῖται τὸ μὲν βορειότερον μέρος τοῦ* ***ὄρους Ἀνωῆ****, τουτέστι Ἄνω γῆ, τὸ δὲ νότιον* ***Ἅγιος Στέφανος****.* »

<u>**Πανταζίδης Ἰωάννης**. Ὁμηρικὸν Λεξικόν. **Νήριτον**, σελίς 443.</u>

« ***Νήριτον***, *τὸ* ***ὄρος κατάφυτον*** *κατὰ τὰ βόρεια τῆς* ***Ἰθάκης***, ***ΙΛ. Β 632***, ***ὀδ. ι 22***, ***ὀδ. ν 351****. Κατὰ τὸν μῦθον ὠνομάσθη οὕτως ἐκ τοῦ* ***Νήριτος****, υἱός τοῦ* ***Πτερελάου****, ἀδελφός τοῦ* ***Ἰθάκου***, ***ὀδ. ρ 207****.* »

Ὁ **γεωγραφικὸς προσδιορισμός** διά τὸ **ὄρος Νήϊον**, πού μᾶς παρουσιάζει ὁ ἀείμνηστος **Ἰ. Πανταζίδης** εἶνε ὁ αὐτὸς, μέ τὴν διαφοράν ὅτι ἡ **Ἰθάκη** δὲν εἶνε ἡ **νῆσος Σάμη** (Θιάκη), ἀλλά ἡ **Λευκάς**. Ὅσον διά τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἑτέρους **ἀλλοθρόους** μεταφραστάς - ἐρευνητάς τοῦ **Ὁμήρου** εἶνε ἀνάξιον σχολιασμοῦ. Τὸ **ὄρος Νήριτον** δὲν ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπό τὸν **Νήριτον**, οὔτε ἡ **Ἰθάκη** ἀπό τὸν **Ἴθακον**, τὸ ἀντίθετον ἐγένετο. Τὸ ὄνομα **Νήϊον** τοῦ ὄρους τῆς **νοτίου Ἰθάκης** (Λευκάδος) εἶνε βεβαίως προομηρικὸν: **ὀδ. α 186**, **ὀδ.** γ **81**. καὶ ἀποτελεῖ **κώδικα** μέ **ἀρχικὰ γράμματα** ἐκ τῶν συνεστωσῶν λέξεων τοῦ **ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου** τὸ ὁποῖον βεβαίως καὶ ἦτο τότε εἰς χρῆσιν.

Ὄντως εἰς τήν **Ἰθάκην** (Λευκάδα) τὸ **βόρειον μέρος** αὐτῆς καλύπτεται ἐκ τοῦ **εἰνοσιφύλλου** (καταφύτου) **ὄρους Νήριτον** νῦν (Ἑλάτη): **ΙΛ. Β 632**, **ὀδ. ι 22**, **ὀδ. ν 351**, ὕψους **1182 μ.** καὶ **Μέγα ὄρος**, ὕψους **1000 μ.**

ΙΛ. Β 631 - 632
« *Αὐτάρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,*
οἵ ῥ᾽ ***Ἰθάκην*** *εἶχον καὶ* ***Νήριτον εἰνοσίφυλλον****.* »

(Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἦγε τοὺς μεγαθύμους Κεφαλλῆνας,
οὗτοι λοιπόν τὴν Ἰθάκην εἶχον καὶ τὸ εἰνοσίφυλλον Νήριτον.)

Εἰς τοὺς ἑπομένους στίχους ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἀποκαλύπτεται εἰς τὸν **βασιλέα Ἀλκίνοον** τῶν **Φαιήκων**, λέγων **ποῖος εἶνε** καὶ **ἀπό ποῦ**.

ὀδ. ι 19 - 28
« " *Εἴμ᾽ Ὀδυσσεὺς* ***Λαερτιάδης****, ὃς πᾶσι δόλοισιν*
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανόν ἵκει.
ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπὲς· ἀμφί δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδόν ἀλλήλησι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ ***πανυπερτάτη*** *εἰν* ***ἁλὶ κεῖται***
πρός ζόφον, αἱ δὲ τ᾽ ἄνευθε πρός ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι. " »

(" Εἶμαι ὁ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὅστις μέ τὰ τεχνάσματα ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους μελετῶ, καὶ τὸ κλέος μου εἰς τὸν οὐρανόν φθάνει.
Κατοικῶ δὲ εἰς τὴν εὐδειλινὴν Ἰθάκην· ἐντός αὐτῆς τὸ ὄρος
Νήριτον τὸ πυκνόφυλλον μεγαλοπρεπὲς· καὶ πέριξ νῆσοι
πολλαὶ ὑπάρχουν πολύ πλησίον μεταξύ των,
τὸ Δουλίχιον καὶ ἡ Σάμη καὶ ἡ δασώδης Ζάκυνθος·
αὐτὴ χθαμαλὴ κεῖται καὶ πανυπερτάτη εἰς τὴν θάλασσαν
πρός δυσμάς, αἱ δὲ ἄλλαι χωριστά πρός τὴν αὐγήν καὶ τὸν Ἥλιον,
τραχεῖα, ἀλλά παλληκαροτρόφος· ἐγώ βεβαίως
ἀπό τὴν γῆ μου δὲν δύναμαι νά ἴδω κἄτι ἄλλο γλυκερώτερον. ")

Ἡ **Θεά Ἀθήνη**, ἔχουσα μορφήν νεαροῦ βοσκοῦ προβάτων, ὅταν συνηντήθη μετά τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**) εἰς τὸν **ὅρμον** τοῦ **Φόρκυνος** νῦν **Συβότων**, περιέγραψε καὶ τοῦ **ἔδειξε** τὸν **φυσικὸν χῶρον** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος). Οὕτω λοιπόν ὁ ζαλισμένος, ἀρτίως ἀφιχθείς ἐκ **Σχερίης** τοῦ **Ἀλκινόου**, **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) ἐπείσθη. Ἐπί τέλους ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης εὑρίσκετο** εἰς τὴν **πατρίδα γαῖαν**, τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα).

ὀδ. ν 329 - 351

« *Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη·*
" ...... *ἀλλ᾽ ἄγε τοι δείξω* ***Ἰθάκης*** *ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.*
Φόρκυνος *μὲν ὅδ᾽ ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,*
ἥδε δ᾽ ἐπί κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
ἀγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς,
ἱρόν νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται·
τοῦτο δὲ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σύ πολλὰς
ἔρδεσκες νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ ***Νήριτόν*** *ἐστιν* ***ὄρος*** *καταειμένον ὕλῃ.*" »

(Καὶ εἰς ἐκεῖνον ἔπειτα ἀπήντησεν ἡ γλαυκῶπις Θεά Ἀθήνη·
" ...... Ἀλλ᾽ ἐμπρός θά σοῦ δείξω τῆς Ἰθάκης τὸ ἔδαφος, διά νά πεισθῇς.
Τοῦ Φόρκυνος βεβαίως ἐδῶ εἶν᾽ ὁ λιμήν, τοῦ θαλασσινοῦ γέροντος,
ἰδού καὶ ἐπί τῆς κεφαλῆς τοῦ λιμένος ἡ τανύφυλλος ἐλαία·
πλησίον δὲ αὐτῆς τὸ ἐπέραστον ὁμιχλῶδες ἄντρον,
τὸ ἱερόν τῶν νυμφῶν αἵτινες νηϊάδες καλοῦνται·
καὶ τοῦτο βεβαίως τὸ εὐρὺ θολωτὸν σπήλαιον, ἐκεῖ ἐσύ πολλὰς
ἐτέλεσες εἰς τὰς νύμφας τελείας ἑκατόμβας·
καὶ τοῦτο τὸ Νήριτον ὄρος εἶνε κατασκέπαστον μέ δάσος.")

Ἐδῶ μᾶλλον καταφαίνεται ὅτι **ὁλόκληρον** τὸ **ὄρος** τῆς **Ἰθάκης** (Λευκάδος) ἐκαλεῖτο **Νήριτον**, ἀλλά τὸ **νότιον μέρος** τοῦ Νηρίτου λέγετο **Νήϊον** ὅπως ἤδη ἀπέδειξα. Τὸ ὄνομα **Νήϊον** βεβαίως **δὲν ἔχει ἐτυμολογικὴν σχέσιν** μέ τὴν **νῆα** (πλοῖον) οὔτε μέ τὸ **καραβήσιον ξύλον**, παρά μόνον **ἠχητικὴν**. Τὰ **δάση** τῆς **Ἑλλάδος**, κατά τὸ παρελθόν, ἦσαν **ἱερὰ**. Οἱ **Ἕλληνες** ἦσαν **θεοσεβεῖς** καὶ ὄχι **γραφικοὶ οἰκολόγοι**. Ἐλάμβανον ἐκ τῶν δασῶν πολλὰ **ξύλα** διά **ναυπηγικὰς ἐργασίας**. Δὲν ὑπῆρχε χρεία **πρασίνου ὑπουργείου** καὶ **πρασίνων ἀνθρώπων** τῆς (κλιματικῆς) ἀλλαγῆς!;

Πόντι. Συνοικισμός τοῦ Δήμου Ἀπολλωνίων τῆς Λευκάδος.

Πόντι		σελίς Ο. Λ. Πανταζίδου	§
Π	πατήρ	509	
ό	Ὀδυσσῆος	455	
ν	νόσφι	446	1 - 2
τ	τείρεται	615	
ι	Ἰθάκης	314	

" Ὁ πατήρ τοῦ Ὀδυσσέως πλαγίως ἢ μακράν τῆς Ἰθάκης κατατρίβεται. "

Τὸν **ἀγρόν** τοῦ **ἥρωος Λαέρτου**, πατρὸς τοῦ **Ὀδυσσέως** (**Ὁμήρου**), ἄν καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὰ δεδομένα, τὸ ὄνομα **Πόντι** τὸν προσδιορίζει ἐπ᾽ ἀκριβῶς.

ὀδ. α 180 - 193
« " ***Μέντης*** *Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι*
υἱός, ἀτάρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ᾽ ὧδε ξύν νηΐ κατήλυθον ἠδ᾽ ἑτάροισι,
πλέων ἐπί οἴνοπα πόντον ἐπ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετά χαλκόν, ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δὲ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ***ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος,***
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπό Νηΐῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ᾽ ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ᾽ εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ᾽, ***ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγροῦ πήματα πάσχειν***
γρηΐ σύν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ᾽ ἄν μιν κάματος κατά γυῖα λάβησιν
ἑρπύζοντ᾽ ἀνά γουνόν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο. " »

(" Ὁ Μέντης τοῦ συνετοῦ Ἀγχιάλου καυχῶμαι νά εἶμαι
ὁ υἱός, ἀνάσσω δὲ εἰς τοὺς φιληρέτμους Ταφίους.
Καὶ τώρα ἀμέσως κατῆλθον μέ τὴν νῆα καὶ τοὺς ἑταίρους,
πλέων εἰς τὸν οἴνοπα πόντον πρός βαρβάρους ἀνθρώπους,
εἰς τὴν Τεμέσην διά χαλκόν, καὶ μεταφέρω αἴθωνα σίδηρον.

Ὅμως ἡ ναῦς μου ἐδῶ δὰ ἐστάθη πλησίον ἀγροῦ ἐκτός τῆς πόλεως,
ἐντός τοῦ λιμένος τοῦ Ῥείθρου, ὑπό τοῦ δασώδους Νηΐου.
Φίλοι ὅμως μεταξύ μας πατρογονικοὶ καυχόμεθα πώς εἴμεθα
ἐξ ἀρχῆς, ἄν μάλιστα καὶ τὸν γέροντα θά ἠρώτας προσερχόμενος
τὸν ἥρωα Λαέρτην, ἐκεῖνος λέγουν πλέον εἰς τήν πόλιν δὲν
ἔρχεται, ἀλλά χωριστά εἰς τὸν ἀγρόν παθήματα νά πάσχῃ
μέ τὴν ὑπηρέτριαν γραῖαν, ἥτις βρῶσίν καὶ πόσιν ἐπίσης τοῦ
παραθέτει, ὅταν ἐκεῖνον ὁ κάματος τὰ μέλη καταλάβῃ
σερνόμενος ἄνω εἰς ὕψωμα ἐπίπεδον οἰνόφυτον. ")

Ὁ **Μέντης** ἦτο φίλος τοῦ **ἥρωως Λαέρτου**, ὅπως ἤδη γνωρίζωμεν. Ἐκεῖνος προσώρμισε τὴν νῆα του ἐπ᾽ ἀγροῦ: **38ο37′21,22″Β**. **20ο36′27,14″Α**., εἰς τὸν **λιμένα** τοῦ **Ῥείθρου** παρά τὸν οἰκισμόν τῶν **Κολλυβάτων**, νοτίως τῆς **Βασιλικῆς**. Ἐάν ἐκεῖ πλησίον ἦτο ὁ **ἀγρός** τοῦ **Λαέρτου** τότε βεβαίως ὁ **Μέντης** θά ἔλεγεν εἰς τὸν **Τηλέμαχον** ὅτι ἀπήντησε τὸν **γέροντα Λαέρτην**. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ **ἀγρός** τοῦ ἥρωως **Λαέρτου** εὑρίσκετο ἐκ τῆς πόλεως **ἀπάνευθε** (χωριστά) ὅπου ἐκεῖ ὑπῆρχε καὶ ὑπερυψωμένο ἰσάδι ἀμπέλου.

Μετά τὴν μνηστηροφονίαν ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**), ὁ **Τηλέμαχος** καὶ φίλοι ἑταῖροι ἐκίνησαν πορευόμενοι πρός τὸ **ἀγρόκτημα** τοῦ **ἥρωως Λαέρτου**.

ὀδ. ψ **359 - 372**
« " *ἀλλ᾽ ἤ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρόν ἄπειμι,*
ὀψόμενος πατέρ᾽ ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ, γύναι, τόδ᾽ ἐπιστέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γάρ φάτις εἶσιν ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σύν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ᾽ ἐρέεινε. "
Ἦ ρα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ,
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ᾽ ἔντε᾽ ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
οἱ δὲ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ᾽ ἤϊον· ἄρχε δ᾽ Ὀδυσσεὺς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπί χθόνα, τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος. »

(" Ἀλλά βεβαίως καὶ θά ὑπάγω ἐγώ εἰς τὸν πολύδενδρον ἀγρόν,
νά ἴδω τὸν ἐσθλὸν πατέρα, ὅστις βαρέως μοῦ στενάζει·
καὶ εἰς ἐσένα, γυναῖκα, τάδε παραγγέλλω μέ φρόνησιν πολὺ εὑρισκομένη·
διότι εὐθύς ἡ εἴδησις θά ἔλθει ἅμα ὁ Ἥλιος ἀνεβῆ
τῶν μνηστήρων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐφόνευα ἐντός τῶν μεγάρων·
εἰς τὰ ὑπερῶα ἀναβᾶσα μέ τὰς ἀμφιπόλους γυναῖκας
θά κάθεσαι, καὶ μή τινα προσβλέπῃς μηδὲ νά ἐρωτᾷς."
Καὶ μέ χάριν πέριξ τῶν ὤμων ἐντύθη τὰ καλὰ ὅπλα,
ὤρθωσε δὲ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὸν βουκόλον καὶ τὸν χοιροβοσκόν,
καὶ εἰς πάντας ἐπρόσταξεν ὅπλα πολεμικὰ εἰς τὰς χεῖρας νά λάβουν.
Καὶ ἐκεῖνοι δὲν τοῦ ἀπειθάρχησαν, καὶ θωρακίσθησαν μέ χαλκόν,
καὶ ἄνοιξαν τὰς θύρας, καὶ ἐκτός ἐπορεύοντο· καὶ ὡδήγει ὁ Ὀδυσσεὺς.
Τώρα μάλιστα φῶς ὑπῆρχεν ἐπί τῆς γῆς, καὶ ἔπειτα ἐκείνους ἡ Ἀθήνη
μέ σκότος κατακρύψασα ταχέως ἐξῆγε τῆς πόλεως.)

Μέ τὸ πρῶτον φῶς τῆς ἡμέρας **Ὀδυσσεὺς**, **Τηλέμαχος**, **Φιλοίτιος**, **Εὔμαιος**, πάνοπλοι ἐξέρχονται τῆς αὐλῆς τοῦ ἀνακτόρου καὶ ταχέως ἀφήνουν πίσω τὸ **ἄστυ** τῶν **Ἰθακησίων** (Βασιλικὴ). Ἄρα ἡ θέσις τοῦ ἀνακτόρου προσδιορίζεται ἐμμέσως ἐπί τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ἄστεως, διότι ἡ πορεία των δὲν ἦτο πρός τὴν ἀγοράν καὶ τὸν πολυβενθῆ λιμένα ἢ τὸ Ῥεῖθρον, ἀλλ᾽ ἦτο ἀντίθετος.

Ὁ **ἥρως Λαέρτης** εὑρίσκετο (μακράν - χωριστά) ἐκ τοῦ ἄστεος, νῦν πόλεως Βασιλικῆς: **ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγροῦ πήματα πάσχειν**. Ἐκεῖ ἦτο ὁ οἶκος του καὶ ἐντός ἐσιτίζοντο, κάθιζον καὶ πλάγιαζον βεβαίως ὀλίγοι ἀναγκαῖοι δοῦλοι, πού ἐργάζοντο φιλικά, εἰς τὸν νῦν συνοικισμόν **Πόντι** τοῦ Δήμου Ἀπολλωνίων.

ὀδ. *ω* **203 - 212**
«*Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρός ἀλλήλους ἀγόρευον,*
ἑσταότ᾽ εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπό κεύθεσι γαίης·
οἱ δ᾽ ἐπεί ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ᾽ ***ἀγρόν*** *ἵκοντο*
καλὸν ***Λαέρταο*** *τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτὸς*
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεί μάλα πολλ᾽ ἐμόγησεν.
ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περί δὲ κλίσιον θέε πάντη,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ***ἐπ᾽ ἀγροῦ, νόσφι πόληος***. »

(Οὕτως αὐτοὶ μάλιστα τέτοια πρός ἀλλήλους ἔλεγον, [οἱ νεκροὶ μνηστῆρες]
στεκούμενοι ἐντός τοῦ Ἄϊδος τοὺς δόμους, εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς·
ἐκεῖνοι δὲ εὐθύς ἐκ τῆς πόλεως κατέβησαν, καὶ τάχα εἰς τὸν ἀγρόν ἔφθασαν
τὸν καλοφτιαγμένον τοῦ Λαέρτου, τὸν ὁποῖον κἄποτε ἐκεῖνος μάλιστα
ὁ Λαέρτης ἀπέκτησεν, ἀφ᾽ οὗ πάρα πολύ ἐμόχθησεν.
Ἐκεῖ ἦτο ὁ οἶκος του, πέριξ δὲ παράπηγμα ἐκτείνετο παντοῦ,
ἐντός αὐτοῦ ἐσιτίζοντο καὶ κάθιζον καὶ πλάγιαζον
οἱ ἀναγκαῖοι δοῦλοι, ἐκεῖνοι πού ἐργάζοντο φιλικά.
Καὶ ἦτο ἐντός ἡ Σικελὴ γριά γυνὴ, ἥτις σωστά τὸν γέροντα
προθύμως ἐφρόντιζεν εἰς τὸν ἀγρόν, πλαγίως τῆς πόλεως.)

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** καὶ ἡ **παρέα** του κατέβησαν ἐκ τοῦ **μεγάρου** τοῦ **ἄστεος** τῶν **Ἰθακησίων**, ἡ πορεία των ἦτο βορειοδυτικὴ, πρός τὸν νῦν συνοικισμόν **Πόντι**. Ὁ συνοικισμός ἀπέχει **1300 μ.** ἐκ τῆς πόλεως **Βασιλικῆς** ἢ **15′ λεπτά** τῆς ὥρας πεζοπορίας: **ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγροῦ πήματα πάσχειν**, ἤτοι: ἀλλά χωριστά εἰς τὸν ἀγρόν παθήματα νά πάσχῃ. Ὁ μικρὸς συνοικισμός **Πόντι** κεῖται **νόσφι** (πλαγίως, χωριστά) τοῦ **ἄστεος** καὶ **διαμετρικῶς** τοῦ **ὅρμου Ῥεῖθρον**. Ἐκεῖ ὁ **Ὀδυσσεὺς** συναντήθη μέ τὸν πατέρα **Λαέρτην** προσποιούμενος τὸν **Ἐπήριτον** υἱόν τοῦ βασιλέως **Ἀφείδαντος Πολυπημονίδου** ἐκ τοῦ **Ἀλύβαντος Σικανίης** ἢ **Σικελίης**, πού τὸν φιλοξένησε καὶ τὸν ἔπεμψε πρὶν **5 ἔτη** εἰς πατρίδα γαῖαν.

Ἕπεται διάλογος **Λαέρτου - Ἐπηρίτου** (Ὀδυσσέως), ὅπου ἐλέχθησαν πολλὰ ἀλλά δυστυχῶς οἱ στίχοι αὐτοὶ τοῦ διαλόγου δὲν ἐλήφθησαν σοβαρῶς ὑπ᾽ ὄψιν ἐκ τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν τοῦ **Ὁμήρου**, προκειμένου νά **ἐντοπισθῇ** ὁ **ἀγρός** τοῦ **Λαέρτου Ἀρκεισιάδου**.

ὀδ. ω 303 - 311
« " *τοιγάρ ἐγώ τοι πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως καταλέξω.*
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
υἱός Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
αὐτάρ ἐμοί γ᾽ ὄνομ᾽ ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ᾽ ἀπό Σικανίης δεῦρ᾽ ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δὲ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτάρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος· .... " »

(" λοιπόν ἐγώ τὰ πάντα προθύμως εἰλικρινά θά σοῦ διηγηθῶ.
Ναί εἶμαι ἐξ Ἀλύβαντος, ὅπου περίφημα δώματα κατοικῶ,
υἱός τοῦ ἄνακτος Ἀφείδαντος Πολυπημονίδου·
ἔπειτα τ᾽ ὄνομά μου μάλιστα εἶνε Ἐπήριτος· ἀλλ᾽ ὁ δαίμων ἐμέ
ἀπεμάκρυνεν ἀπό τῆς Σικανίης πρός τὰ ἐδῶ νά ἔλθω μή θέλοντα·
ὅμως ἡ ναῦς μου ἤδη ἐστάθη ἐπ᾽ ἀγροῦ πλαγίως τῆς πόλεως.
Λοιπόν διά τὸν Ὀδυσσέα τοῦτο μάλιστα εἶνε τὸ πέμπτον ἔτος,
ἐξ οὗ ἐκεῖθεν ἀπεχώρησε καὶ ἀπῆλθε τῆς πατρίδος μου,
ὁ δύσμοιρος· .... ")

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** (Ἐπήριτος) **λέγει ψεύδη** εἰς τὸν **Λαέρτην**, διότι δὲν ἤθελε νά τοῦ φανερωθῇ ἀμέσως, φοβούμενος διά τὴν ζωήν τοῦ πατρὸς του. Ὅμως λέγει κἄτι πολύ σημαντικὸν, τὸ ὁποῖον καθορίζει τὴν γεωγραφικὴν θέσιν ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν μέ τὸν συνοικισμόν **Πόντι**, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ μέ τὸν **ἀγρόν** τοῦ **Λαέρτου**. Λέγει δηλαδή ὁ **Ὀδυσσεὺς** (Ἐπήριτος) ὅτι **ἡ ναῦς** του ἐστάθη **πλησίον** ἢ **πλαγίως** ἐκ τῆς πόλεως **ἐπ᾽ ἀγροῦ**, ἤτοι: **νόσφι πόληος**. Ὡς ἀνύπαρκτη ἡ ναῦς, δὲν πρέπει νά φαίνεται. Ὁ μόνος ὅρμος ὅστις παρέχει κάλυψιν ἐκ τοῦ **ἀγροῦ** τοῦ **Λαέρτου** εἶνε ὁ **ὅρμος Ῥεῖθρον**. Ἡ ναῦς ἐστάθη εἰς τὸν ὅρμον **Ῥείθρου** ἐκεῖ ὅπου ἐστάθη καὶ ἡ ναῦς τοῦ **Μέντη**. Ὅπως προαναφέρωμεν, ὁ **ὅρμος** εἶνε **ἀθέατος** ἀπό τὸν **πολυβενθῆ λιμένα** τοῦ **ἄστεος Ἰθακησίων** (Βασιλικῆς) ἐπειδή παρεμβάλλεται **δασώδη προβλής** μεταξύ τῶν δύω λιμένων. Εἶνε ἡ ἰδία προβλής ἥτις κάμνει τὴν ἀνύπαρκτον νῆα τοῦ **Ἐπηρίτου** (Ὀδυσσέως) ἀθέατη, ἐκ τῆς θέσεως **Πόντι**, ὅπου ἦτο ὁ **ἀγρός** τοῦ ἥρωως Λαέρτου. Κατά συνέπειαν ὁ **ἀγρός** τοῦ **Λαέρτου** κεῖται **δυτικῶς** τῆς **Βασιλικῆς**: **38º38′04,86″Β. 20º35′51,44″Α**. Ἀπέχει δὲ ἀπό τὴν ἀκτήν τῆς **θαλάσσης** τοῦ **Πόντιος**, πρός Βοῤῥᾶν, τοὐλάχιστον **400 μ**. καὶ εἶνε βεβαίως ἀθέατος ἐκ τοῦ **λιμένος** τοῦ **Ῥείθρου** (Κολλυβάτων).

Μέ τὸ ἄκουσμα τοῦ γεγονότος καὶ τοῦ ὀνόματος **Ὀδυσσεὺς**, ὁ **Λαέρτης** δὲν ἄντεξε, εὐθύς λαβών σκόνη μέ τὰς χεῖρας του τὴν ἔχυνεν εἰς τὴν κεφαλήν του βαρέως στενάζων. Τοῦ Ὀδυσσέως ἐξεριζώθη ἡ ψυχή βλέπων τὸν πατέρα του εἰς αὐτὴν τὴν ψυχοφθόρον κατάστασιν. Ἀναπηδήσας **τὸν ἀγκάλιασε** καὶ **τὸν ἐφίλησε**, λέγων πώς αὐτὸς, **ὁ ἴδιος**, **εἶνε** ὁ **Ὀδυσσεὺς ἐλθὼν** εἰς τὴν **πατρίδα γαῖαν** τὸ εἰκοστὸν ἔτος. Κράτει τὸν κλαυθμόν σου καὶ τὸν γόον, λέγει εἰς τὸν πατέρα του, ὕστερα ἐγώ θά σοῦ μιλήσω, τώρα ὅμως νά ἐπισπεύσωμεν καθ᾽ ὅτι **ἐφόνευσα** τοὺς **μνηστῆρας** εἰς τοὺς ἡμετέρους δόμους, ᾽ξεπληρώνων βεβαίως τὴν λώβην διά τὰ ψυχοφθόρα καὶ τὰ κακὰ των ἔργα.

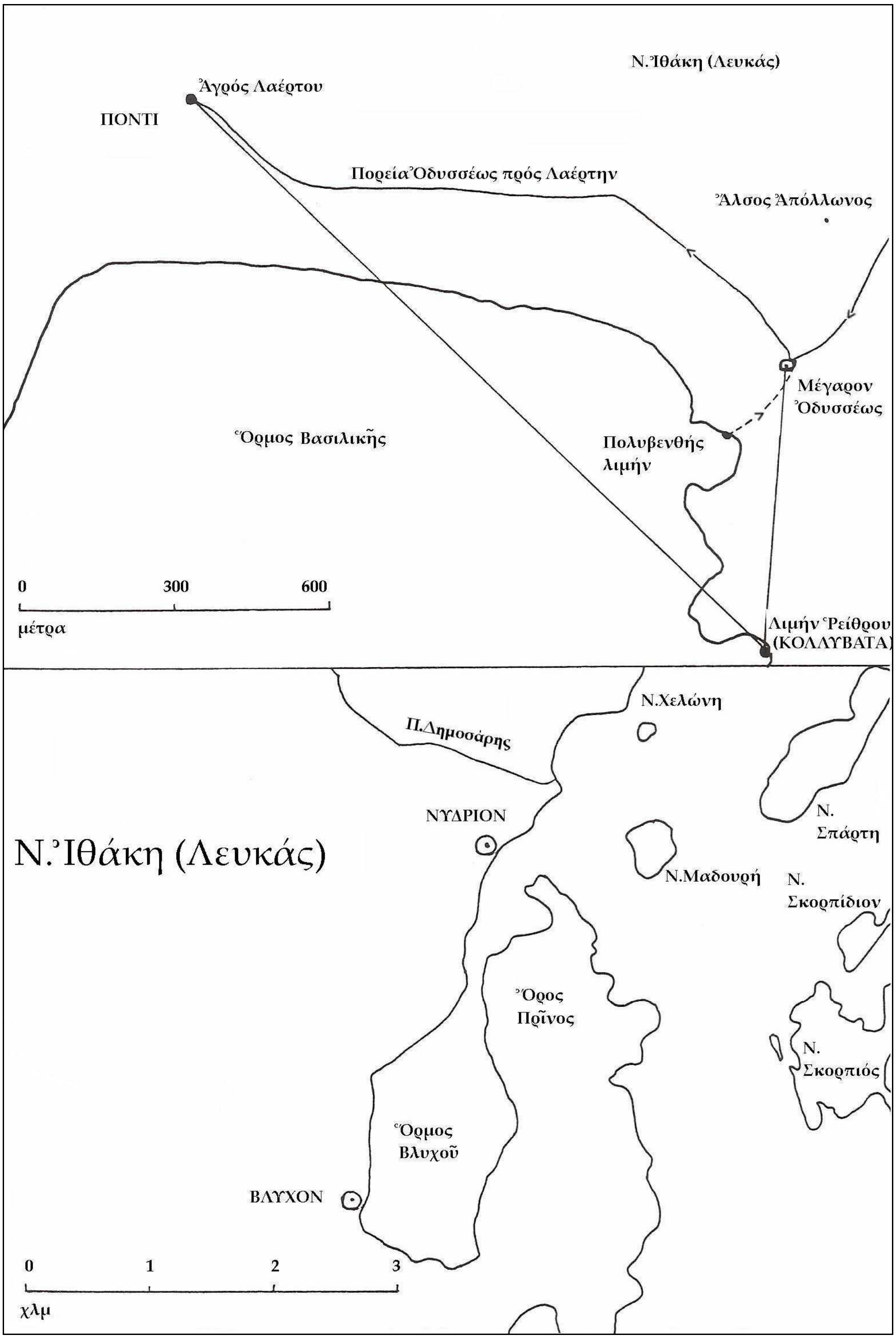
Ν.Ἰθάκη (Λευκάς)
Ἀγρός Λαέρτου
ΠΟΝΤΙ
Πορεία Ὀδυσσέως πρός Λαέρτην
Ἄλσος Ἀπόλλωνος
Μέγαρον Ὀδυσσέως
Ὅρμος Βασιλικῆς
Πολυβενθής λιμήν
0 300 600
μέτρα
Λιμήν Ῥείθρου (ΚΟΛΛΥΒΑΤΑ)
Ν.Χελώνη
Π.Δημοσάρης
ΝΥΔΡΙΟΝ
Ν.Ἰθάκη (Λευκάς)
Ν. Σπάρτη
Ν.Μαδουρή
Ν. Σκορπίδιον
Ὄρος Πρῖνος
Ν. Σκορπιός
Ὅρμος Βλυχοῦ
ΒΛΥΧΟΝ
0 1 2 3
χλμ

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** ἔδειξε τὴν **οὐλήν** εἰς τὸν πατέρα του, πού κἄποτε τοῦ ἔκαμε ὁ λευκοδόντης **κάπρος**, εἰς τὸν **Παρνασόν**, ἐπισκεφθείς τὸν πατέρα τῆς μητρὸς του τὸν **Αὐτόλυκον**, τότε ὁ **Λαέρτης** ἐπείσθη. Ἔπειτα ὁ **Ὀδυσσεὺς** ἔλεγε πρός τὸν πατέρα του, πώς: ὅταν ἦμουν νεαρὸς κἄποτε, ἐσύ πατέρα, βαδίζων εἰς τὸν κῆπον, ὠνομάτισες καὶ εἶπες ὅτι θά μοῦ δώσεις δεκατρεῖς ἀχλαδέας καὶ δέκα μηλέας, σαράντα συκέας καὶ πενῆντα ῥίζας ἀμπέλου. Οὕτως εἶπεν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ **ἐλύθησαν τὰ γόνατα** καὶ τὸ **φιλοκάρδι** τοῦ **ἥρωως Λαέρτου**. Πέριξ τοῦ Ὀδυσσέως ἔβαλε τὰς χεῖρας ὁ Λαέρτης καὶ λιποθύμησεν ὁ πολύπαθος θεϊκὸς **Ὀδυσσεὺς**, ὅταν ἀνέπνευσε καὶ ἡ καρδία του συνῆλθεν **εὐχαρίστησε** τὸν **Δία**.

Πατὴρ καὶ υἱός ἐβάδιζον ἔπειτα πρός τὰ **καλὰ δώματα** τοῦ **οἴκου Λαέρτου**, ὅστις εὑρίσκετο πλησίον τῆς δενδροστοιχίας, παρά τὴν εἴσοδον τοῦ ἀγροῦ πρός νότον, ἐπί τῆς ὁδοῦ, ἥτις φέρει εἰς τὴν νῦν πόλιν **Βασιλικὴν**. Ἐκεῖ ἐκεῖνοι εὗρον τοὺς: **Τηλέμαχον**, βουκόλον **Φιλοίτιον** καὶ χοιροβοσκόν **Εὔμαιον**, ἐπειδή ἐκεῖ πρῶτα ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ **ἄστεος** τῶν **Ἰθακησίων** (Βασιλικῆς), ἔμειναν οἱ τρεῖς, ὁ Ὀδυσσεὺς ὅμως παρά τῆς δενδροστοιχίας ἀνερχόμενος, ἀφίχθη κατά πρῶτον εἰς τὸν πατέρα του **Λαέρτην** πρός τὰ ἐνδότερα τοῦ **ἀγροῦ**, ὅπου ἐκεῖ εὑρίσκετο τὸ ὑπερυψωμένο ἰσάδι μέ τὸ ἀμπέλι.

ὀδ. ω 357 - 364
« "*θάρσει, μή τοι ταῦτα μετά φρεσὶ σῇσι μελόντων.*
ἀλλ᾽ ἴομεν προτί οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προὔπεμψ᾽, ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα."
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρός δώματα καλὰ.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ᾽ αἴθοπα οἶνον. »

(" Θάρρεψε, ὄχι τέτοια μελούμενα εἰς τὰς φρένας σου.
Ἀλλά πᾶμε πρός τὸν οἶκον, ὅστις πλησίον κεῖται τῆς δενδροστοιχίας·
ἐκεῖ δὲ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὸν βουκόλον καὶ τὸν χοιροβοσκόν
προέπεμψα, ἵνα ἑτοιμάσουν δεῖπνον τάχιστα βεβαίως."
Ἔπειτα καθώς εἶπον ἐβάδισαν πρός τὰ καλὰ δώματα.
Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἤδη ἀκριβῶς ἔφθασαν εἰς τούς καλοκατοικημένους δόμους,
εὗρον τὸν Τηλέμαχον καὶ τὸν βουκόλον καὶ τὸν χοιροβοσκόν
τέμνοντες πολλὰ κρέατα κερνῶντάς καὶ ἐρυθρὸν οἶνον.)

Ὅμως τὰ **νέα** ἐγένοντο ταχέως **γνωστὰ**, εἰς τὸν **Δῆμον** τῶν **Ἰθακησίων**, διά τὴν **μνηστηροφονίαν**. Καὶ ἡ φήμη ταχέως ἔφθανε παντοῦ, διαγγέλλουσα τῶν μνηστήρων τὸν στυγερὸν θάνατον. Ὅσοι ἐμάνθανον τὰ νέα κατέφθανον ἀπ᾽ ὅλα τὰ μέρη, μέ ὀδυρμούς καὶ μέ στεναγμούς, εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ὀδυσσέως. Τοὺς νεκροὺς ἔπειτα ἔφερον ἔξω καὶ ἔθαπτον ἕκαστος. Τοὺς ἄλλους, ἐξ ἄλλων πόλεων, ἔπεμπον μέ ναυτικοὺς, ἐπί νηῶν τιθέντες. Καὶ οἱ συγγενεῖς ἐκινοῦντο ἀθρόοι εἰς τὴν ἀγοράν, καταλυπημένοι εἰς τὴν καρδίαν των. Ἀφ᾽ οὗ δὲ ἐγένετο ὁμήγυρις, ὠρθώθη ὁ **Εὐπείθης**, ὁ πατήρ τοῦ **Ἀντινόου** καὶ μέ δάκρυα εἶπε:

ὀδ. ω 426 - 437
« " *ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ᾽ Ἀχαιούς·*
τοὺς μὲν σύν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπό δ᾽ ὤλεσε λαούς,
τοὺς δ᾽ ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ᾽ ἀρίστους.
ἀλλ᾽ ἄγετε, πρίν τοῦτον ἤ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι
ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν· ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ᾽ αἰεί·
λώβη γάρ τάδε γ᾽ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μή παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ᾽. οὐκ ἄν ἐμοί γε μετά φρεσίν ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλά τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ᾽ ἴομεν, μή φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι. " »

(" Ὦ φίλοι, ἀληθῶς μέγα ἔργον ὁ ἀνήρ αὐτὸς ἐμηχανεύθη διά τοὺς Ἀχαιούς·
ἐκείνους μάλιστα μέ τὰς νῆας ἄγων καὶ πολλοὺς καὶ ἐσθλοὺς
ἔχασε μὲν τὰς γλαφυρὰς νῆας, ἀπώλεσε δὲ τὸν στρατόν,
καὶ ἐλθὼν ἐφόνευσε τοὺς ἐξόχως ἀρίστους τῶν Κεφαλλήνων.
Ἀλλ᾽ ἐμπρός, πρίν ταχέως ν᾽ ἀφιχθῇ τοῦτος ἢ εἰς τὴν Πύλον
ἢ καὶ εἰς τὴν θεϊκὴν Ἤλιδα, ὅπου ἐπικρατοῦν οἱ Ἐπειοί,
νά πορευώμεθα· ἀληθῶς ἔπειτα καὶ κατηφεῖς θά εἴμεθα διαρκῶς·
διότι καὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν ἀτιμία δύνανται καὶ οἱ μελλοντικοὶ νά μάθουν,
ἀφ᾽ οὗ πλέον καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν ἀδελφῶν τοὺς φονεῖς δὲν
θά τιμωρήσομεν. Ἐμένα μάλιστα δὲν θά ἐγένετο εἰς τὰς φρένας ἀρεστὸν
νά ζῶ, ἀλλά τάχιστα θανὼν μέ τοὺς ἀφανισμένους θά πάω.
Ἀλλά νά πορευώμεθα, μή ἐκεῖνοι περαιωθέντες φθάσουν." »

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** καὶ ἡ **παρέα του**, ὅπως γνωρίζωμεν, **κατέβησαν ὡπλισμένοι** ἐκ τοῦ **μεγάρου** τοῦ ἄστεος Ἰθακησίων. Ἡ πορεία των ἦτο βορειοδυτική, πρός τὸν **συνοικισμόν Πόντι**, ὅστις ἀπέχει ἐκ τῆς πόλεως **Βασιλικῆς** περί τὰ **1300 μ**. ἢ **15' λεπτά** τῆς ὥρας **πεζοπορία**.

Ἕτεροι ἐρευνηταί ἐπιλέγουν **ἑτέραν ὁδόν πορείας** τοῦ Ὀδυσσέως πρός τὸν **ἀγρόν** τοῦ **πατρὸς Λαέρτου**, τὴν ὀνομάζουν: **πορεία διαφυγῆς**! Ὁ λόγος εἶνε ἐπειδή ἐκεῖνοι θέτουν τὸ μέγαρον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸν ὅρμον **Βλυχοῦ**, νοτίως τῆς πόλεως **Νυδρίον**, ὅπου ἐκεῖ ἀνέσκαπτε ματαίως ὁ **Δέρπφελτ** εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ **20ου αἰῶνος**. Ἄλλοι ταυτίζουν τὸν **ἀγρόν Λαέρτου** μέ τὸ νῦν **ἀγρόκτημα Πασᾶ**, κείμενον εἰς ἀπόστασιν **4 χλμ**. ἀπό τὰ **ἀνύπαρκτα μέγαρα** τοῦ **Βλυχοῦ**. Ἐκεῖ ὑπάρχει πλουσία πηγή ὕδατος καὶ μία ἀνηφορικὴ διάταξι ἀντίστοιχη τῆς ὁμηρικῆς. (Ὅρα περιοδικὸν **Δαυλός**, τεῦχος 135, σελίς 7820).

Ὁ **Ὀδυσσεὺς** δὲν ἦτο δειλὸς, ἵνα διαφύγῃ, ὅπως ἐνόμιζεν ὁ **Εὐπείθης** καὶ οἱ **μετέπειτα διάφοροι ἐρευνηταί**. Ἔφθασε δὲ, εἰς τὴν **Ἰθάκην** (Λευκάδα), διά νά ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον καὶ τὴν τιμωρίαν εἰς τοὺς **χαραμοφάγους μνηστῆρας** καὶ ν' ἀποθάνῃ μαχεούμενος, ἄν χρειασθῇ.

Κατά τοὺς ἐρευνητάς, ἡ μόνη **ὁδός διαφυγῆς** διά τὸν **Ὀδυσσέα**, ἦτο ἡ ὁδός **πρός** τὴν **ἀκτήν** τῆς **Ἀκαρνανίας**! ἐπειδή αἱ περιοχαί εἶνε ἐγγύς. Οἱ ἐρευνηταί **ἀγνοοῦν** ἐπιτηδές τὰ **λεχθέντα**, ἀλλά καὶ τὰς **εἰκασίας** τοῦ **Εὐπείθεος**, πώς ὁ **Ὀδυσσεὺς** θά ἔφθανεν εἰς τὴν **Ἦλιδα** ἢ εἰς τὴν **Πύλον** καὶ ὄχι εἰς τὴν **ἀκτήν** τῆς **Ἀκαρνανίας**.

Ὁ **Εὐπείθης** εἶχε κατά νοῦ τὸν **ἀπόπλουν** τοῦ **Τηλεμάχου**, ὅστις πρό ὀλίγου κατέπλευσε μέ τὴν νῆα του [**ὀδ. ω 430 - 431**] ἀπό τὴν **Πύλον** τοῦ **Νέστορος**: **ἀλλ' ἄγετε, πρίν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι ἢ καὶ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί**. Οἱ ἐρευνηταί προβάλουν τὸ **ἐπιχείρημα** ὅτι ὁ **Ὀδυσσεὺς** δὲν εἶχε εἰς διάθεσίν του: **ἀρματωμένο ἀνά πᾶσα στιγμή πλοῖο**!!.

<u>**Δούκας Κώστας**. Ὁμήρου Ὀδύσσεια. **Σχόλια 3** καὶ **5**, σελίς 730.</u>

*« .... Ὁ **Ὀδυσσεύς** καὶ οἱ μετάσχοντες στὴν **μνηστηροφονία** ἀκολουθοῦν τὴν **ὁδό διαφυγῆς** πρός τὴν **ἀκαρνανικὴ ἀκτή**, ὅπου εὑρίσκονται οἱ **πόλεις** τῶν **Κεφαλλήνων**, λαός ὑποτεταγμένος στὸν Λαέρτη, πολλοὶ ἀπό τοὺς ὁποίους πῆραν μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο.*

*Ἐάν χρειαζόταν ὁ **Ὀδυσσεὺς** θά χρησιμοποιοῦσε τὴν **πατροπαράδοτη αὐτὴν ὁδό διαφυγῆς**, ἀφοῦ **δὲν διαθέτει πλοῖο**, καθώς **ἀπειλεῖται** ἀπό τοὺς **ὠργισμένους συγγενεῖς** τῶν **νεκρῶν μνηστήρων** μέ ἐπί κεφαλῆς τὸν **Εὐπείθη**.*

Δὲν πρέπει νά ἀπορῆ ὁ ἀναγνώστης ἐπειδή ὁ ***Ὀδυσσεὺς δὲν διαθέτει****, ὡς βασιλεύς* ***ἁρματωμένο*** *ἀνά πᾶσα στιγμή* ***πλοῖο*** *γιά περίπτωσι ἐκτάκτου ἀνάγκης. Ὁ μεγάλος αὐτὸς βασιλεύς κεντρικὸ πρόσωπο τῆς Ἰλιάδος ὅσο καὶ τῆς Ὀδυσσείας μετέχει στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο μόνο μέ* ***12 πλοῖα****. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἡ ἰσχύς τοῦ βασιλείου τοῦ Ὀδυσσέως δὲν στηριζόταν στὴν διά τοῦ στόλου συλλογή καὶ μεταφορά ἀγαθῶν ἀλλά στὴ κτηνοτροφικὴ παραγωγή καὶ λιγώτερο στὴ γεωργία.*

Ἐπειδή ἡ ὁμηρικὴ ***Ἰθάκη*** *ἐπικοινωνεῖ μέ τὴν* ***ἀκαρνανικὴ ἀκτή*** *ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπό τὴν ἐνδοχώρα τῆς Στερεᾶς. Ἡ νῆσος τῆς Λευκάδος ποτέ δέν εἶχε ἀξία ναυτική ἐπίδοσι, οἱ Λευκάδιοι δὲν εἶχαν, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς γειτνιάσεως μέ τὴν* ***Ἀκαρνανία****, πλήρη νησιοτικὴ συνείδησι.*

Εἶνε, λοιπόν, δικαιολογημένη ἡ ἀνησυχία τοῦ Λαέρτου, διότι ἐάν εἰδοποιοῦντο οἱ Κεφαλλῆνες ἐπί τῆς ἀκαρνανικῆς ἀκτῆς, ἡ ὀλιγομελής ὁμάδα τοῦ Ὀδυσσέως θά εὑρίσκετο ἐν μέσῳ δύο πυρῶν καὶ ὁ ὄλεθρός τους θά ἦταν βέβαιος. Ὁ στίχος ***ψ, 437*** *καταφανῶς [«* ***φωτογραφίζει*** *»] τὴν σύνδεσι τῆς ὁμηρικῆς* ***Ἰθάκης*** *μέ τὴν* ***ἀκαρνανικὴ ἀκτή****. Ὁ* ***Εὐπείθης*** *ὁμιλεῖ περί* ***διεκπεραιώσεως*** *τοῦ* ***Ὀδυσσέως*** *καὶ τῆς ὁμάδος του στὴν* ***ἀκτή ἠπείροιο****, ἀπό τὴν ὁποία* ***θά μποροῦσε νά πήγαινε*** *εἴτε στὴν* ***Πύλο*** *εἴτε στὴν* ***Ἤλιδα (ω, 430 - 431****). Γνωρίζει ἄλλωστε καὶ ὁ Εὐπείθης ὅτι ὁ* ***Ὀδυσσεὺς δὲν διαθέτει πλοῖο*** *καὶ ἔχει τὴν δυνατότητα νά διαπεραιωθῆ γρήγορα στὴ στεριὰ σύμφωνα μέ τὴν τοπικὴ γεωγραφία πού περιγράφεται σαφῶς διά τοῦ πολυσυζητηθέντος στίχου [«* ***οὔ μὲν γάρ τί σέ πεζόν ὀΐομαι ἐνθάδε ἱκέσθαι*** *»]. »*

Ἅπαντα βεβαίως τὰ **σχόλια** εἶνε **ἄτοπα**, διότι κατά πρῶτον, ὁ **Ὀδυσσεὺς** μέ τὴν **παρέα** του ἄν εἶχε κατά νοῦ τὴν **διαφυγήν** εἰς τὴν ἔναντι **ἀκαρνανικὴν** ἀκτήν, **δὲν θά ἔψηνον κρέατα καὶ μάλιστα πολλὰ, οὔτε θά κερνῶντο οἶνον**!: **ὀδ. ω 364**, « ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ᾽αἴθοπα οἶνον.»

Καὶ κατά δεύτερον λόγον εἰς τὸν **πολυβενθῆ λιμένα Βασιλικῆς** τοῦ **ἄστεος Ἰθακησίων** τὴν **ἡμέραν** τῆς **μνηστηροφονίας** ἦτο βέβαιον ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκετο μεγάλος ἀριθμός νηῶν καὶ ναυτῶν οἵτινες μετέφερον τοὺς νεκροὺς μνηστῆρας πρός τὰς νήσους: **Ζάκυνθον**, **Δουλίχιον** (ΚεφαλΛηνίαν) καὶ **Σάμην** (Θιάκην). Διότι οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν **108 μνηστήρων** ἦσαν ἐκτός **Ἰθάκης** (Λευκάδος). Τοῦτο **ἀποδεικνύηται** ἐκ τῶν ἑπομένων ἀπαρατήρητων στίχων.

ὀδ. ω 417 - 419
« *ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,*
τοὺς δ᾽ ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῆς ἐπί νηυσὶ τιθέντες· »

(καὶ ἐκ τῶν οἴκων ἔφερον τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ἔθαπτον ἕκαστοι,
καὶ ἐκείνους ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων εἰς τὸν οἶκον ἕκαστον
ἔπεμπον νά κομίζουν οἱ ἁλιεῖς ἐπί ταχειῶν νηῶν τιθέντες·)

Ὡς ἐκ τούτου λοιπόν, (**ἀνά πᾶσαν στιγμήν**), ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης**, ὡς βασιλεύς, βεβαίως καὶ **θά εἶχεν** ἐάν ἤθελε (**ἁρματωμένο πλοῖο**) καὶ ἐκεῖνοι θά **διέφευγον** εἴτε πρός τὴν **Πύλον** εἴτε πρός τὴν **Ἤλιδα**: **ὀδ. ω 430 - 431**. Ἔπειτα ὁ **Τηλέμαχος** εἶχε τοὺς **φίλους του**. Διότι ἐκεῖνος, νέος παῖς τότε, ἄνευ ἐξουσίας καὶ ἐπιτηρούμενος ἀπό τοὺς μνηστῆρας, ἀνεχώρησε διά τὴν Πύλον νῆα σύρων καὶ ἐκλέγων ἀνά τὸν Δῆμον τοὺς ἀρίστους ναυτικοὺς.

ὀδ. δ 663 - 666
« " *Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη*
Τηλεμάχῳ ὁδός ἥδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
εἰ τοσσῶνδ᾽ ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως,
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ᾽ ἀνά δῆμον ἀρίστους. " »

(" Ὢ πόποι, ὄντως μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
τοῦ Τηλεμάχου τὸ ταξίδι αὐτὸ· πού ἐλέγομεν ὅμως δὲν θά τελεσθῇ.
Εὐθύς μετά παρά τὴν θέλησιν τόσων ὁ νέος παῖς ἀνεχώρησεν οὕτως,
τὴν νῆα σύρων, καὶ ἐκλέγων ἀνά τὸν δῆμον τοὺς ἀρίστους. ")

Ἐκινήθησαν εὐθύς λοιπόν ἐχθρικῶς πρός τὸν Ὀδυσσέα μαζί μέ τοὺς ἄλλους Ἰθακησίους ὁ **Εὐπείθης** καὶ τὴν ὁδόν ἐπορεύοντο πρός τὸν **ἀγρόν** τοῦ Λαέρτου.

ὀδ. ω 489 - 504
« *Οἱ δ᾽ ἐπεί οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,*
τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς·
"ἐξελθὼν τις ἴδοι μή δὴ σχεδόν ὦσι κιόντες."
ὣς ἔφα᾽· ἐκ δ᾽ υἱός Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδόν ἰών, τοὺς δὲ σχεδόν εἴσιδε πάντας.
αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"οἵδε δὴ ἐγγύς ἔας᾽· ἀλλ᾽ ὁπλιζώμεθα θᾶσσον."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν δύοντο,
τέσσαρες ἀμφ᾽ Ὀδυσῆ᾽, ἓξ δ᾽ υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ᾽ ἄρα Λαέρτης Δολίος τ᾽ ἐς τεύχε᾽ ἔδυνον,

καὶ πολιοὶ περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτάρ ἐπεί ῥ᾽ ἕσσαντο περί χροϊ νώροπα χαλκόν,
ὤϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ᾽ ἤϊον, ἄρχε δ᾽ Ὀδυσσεὺς.
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, »

(Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ᾽ οὗ μέ φαγητόν εὐφραντικὸν ἔξω τὸ ῥῖψαν,
ἔπειτα πρός τούτους ἐντολάς ἔδωκεν ὁ πολύπαθος θεϊκὸς Ὀδυσσεὺς·
"ἐξελθὼν τις νά ἴδῃ μήπως πλησίον εἶνε ἐρχόμενοι."
Οὕτως εἶπε· καὶ ὁ υἱός τοῦ Δολίου ἐξῆλθε, καθώς ἐπρόσταξεν,
ἐστάθη δὲ ἀκριβῶς εἰς τὴν ὁδόν ἐρχόμενος, ἐκείνους δὲ πάντας σχεδόν εἶδε.
Καὶ ἀμέσως εἰς τὸν Ὀδυσσέα λόγους συντόμους προσεῖπεν·
"ἰδού ἤδη πλησίον εἶνε· ἀλλά νά ὁπλισθῶμεν τὸ θᾶττον."
Οὕτως εἶπε, καὶ ἐκεῖνοι ὠρθώθησαν καὶ τὰ ὅπλα ἐντύθησαν,
οἱ τέσσαρες πέριξ ἀπό τὸν Ὀδυσσέα, καὶ οἱ ἕξ υἱοί τοῦ Δολίου·
ἐντός βεβαίως καὶ ὁ Λαέρτης καὶ ὁ Δολίος τὰ ὅπλα ἐντύθησαν,
ἄν καὶ ἀσπρισμένοι εὑρισκόμενοι, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Ἔπειτ᾽ εὐθύς ὡς ἐντύθησαν πέριξ τοῦ σώματος λαμπρὸν χαλκόν,
ἄνοιξαν λοιπόν τὰς θύρας, καὶ ἐκτός ἐβάδιζον, καὶ ὡδήγει ὁ Ὀδυσσεὺς.
Ὅμως μ᾽ ἐκείνους ἐκ τοῦ πλησίον ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἦλθεν ἡ Ἀθήνη,
εἰς τὸν Μέντορα ὁμοιάζουσα τόσον εἰς τὸ δέμας προσέτι καὶ εἰς τὴν αὐδήν.
Ἐκείνην μάλιστα ἰδὼν ἐχάρη ὁ πολύπαθος θεϊκὸς Ὀδυσσεὺς,)

Ὁ υἱός τοῦ **Δολίου** ἐξερχόμενος τοῦ **οἴκου** τοῦ **Λαέρτου** εἶδε τὸν **Εὐπείθην** καὶ τοὺς ἄλλους **συγγενεῖς** τῶν **μνηστήρων** νά καταφθάνουν βαδίζοντες τὴν ἴσην ὁδόν. Ἀμέσως ἐκεῖνοι **ἔλαβον τὰ ὅπλα** καὶ τὰς θύρας ἄνοιξαν. Ὕστερ᾽ ἀπ᾽ ὀλίγον **ἐγένετο συμπλοκή** καὶ **νεκρὸς ἔπεσεν** ὁ **Εὐπείθης**, ἀπό τὸ ἔγχος τοῦ **Λαέρτου**, τὸ ὁποῖον διεπέρασεν τὴν χαλκίνην περικεφαλαίαν.

Καὶ ἐκτύπουν μέ ξίφη καὶ μέ ἀμφίκοπα ἔγχη καὶ θά ἐφόνευον τοὺς πάντας καὶ ἀγυρίστους θά τοὺς ἔκαμον, ἐάν ἡ **Θεά Ἀθήνη**, ἡ κόρη τοῦ **αἰγιδοφόρου Διὸς**, δὲν ἔσυρε φωνήν μεγάλην καὶ δὲν συνεκράτει ἅπαντα τὸν λαόν.

ὀδ. ω 531 - 532
« " *ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,*
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα. " »

(" Παύσατε τὸν πόλεμον, Ἰθακήσιοι, τὸν τρομερὸν,
βεβαίως διά ν᾽ ἀπέλθετε ἄνευ αἱματοχυσίας τάχιστα μάλιστα. ")

Οὕτως εἶπεν ἡ **Θεά Ἀθήνη** καὶ οἱ **Ἰθακήσιοι** κατατρομαγμένοι **πέταξαν** τὰ **ὅπλα** καὶ ἐτράπησαν ἅπαντες πρός τὸ ἄστυ τῶν Ἰθακησίων. Τρομερὰ ἐβόησεν ὁ πολύπαθος **θεϊκὸς Ὀδυσσεὺς**, ὡς ἀετός ἐχύμηξεν ἀλλ᾽ ὅμως ὁ **Θεός ἔῤῥιψε** καπνώδη **κεραυνόν** πού ἔπεσε πρό τῆς **γλαυκώπιδος Ἀθηναίης**, χωρίς οὐδείς νά πάθη τι, καὶ εἶπεν ἐκείνη πρός τὸν **Ὀδυσσέα**:

ὀδ. ω 542 - 544
« " *διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,*
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πτολέμοιο,
μή πώς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς. " »

(" διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
στάσου, καὶ παῦε τὸ νεῖκος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου,
μήπως σοῦ χολωθεῖ ὁ Κρονίδης εὐρύοπα Ζεὺς. ")

Ὁ **Θεός** τῆς **Ἑλλάδος,** ὁ **πελασγικὸς Ζεὺς** καὶ πάλιν ἔδωκε τὴν λύσιν οὕτως ὥστε νά μή ξεσπάση ἐμφύλιος πόλεμος, ὅστις πάντοτε φέρει τραγικὰ εἰς ὅλους καὶ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα. Ὕστερον ἡ **Παλλάς Ἀθηναίη** ἡ κόρη τοῦ **αἰγιδοφόρου Διὸς**, μέ τὸν **Μέντορα ὁμοιάζουσα** τόσον εἰς τὸ δέμας προσέτι καὶ εἰς τὴν αὐδήν, **ἔθηκε** μεταξύ τῶν ἀντιμαχωμένων **ἔνορκον συνθήκην**.

Ἐάν αὐτὸ δὲν ἐγίγνετο εἶνε σχεδόν βέβαιον πώς ὁ **Ὀδυσσεὺς** (**Ὅμηρος**) δὲν θά εὕρισκε τὴν εὐκαιρίαν νά ταξιδεύσῃ καὶ νά **συλλέξῃ μαρτυρίας** καὶ **λόγους** τῶν **ὁμαρτησάντων συμπολεμιστῶν**, προκειμένου ἐκεῖνος νά **καταγράψῃ** μέ τὸν **θεϊκὸν ἑλληνικὸν λόγον** τὸ **ἔπος Ἰλιάς**. Διότι σύμφωνα μέ τὸν **κώδικα**:

Ο ΔΗΣΕΥΣ **Μ** ΑΡΤΥΡΙΑΣ **Η** ΔΕ **Ρ** ΗΣΕΙΣ **Ο** ΜΑΡΤΗΣΑΝΤΩΝ **Σ** ΥΝΕΛΕΞΕΝ.

Ὅμως ὁ **Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης**, καθ᾽ ὅτι ὁ **ἴδιος πρωταγωνιστής**, ἄν καὶ δὲν εἶχε τὴν ἀνάγκην **μαρτυριῶν** καὶ **λόγων**, διά τὴν **καταγραφήν** τοῦ **ἔπους Ὀδύσσεια**, δὲν θά ἐδύνατο οὔτε καὶ τοῦτο νά συγγράψῃ, ἐάν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἰθακησίων **εἰρήνη**.

Κατά συνέπειαν τὰ δύω αὐτὰ **μέγιστα** καὶ **ἄρτια ἔργα** θά ἦσαν βεβαίως **ἀνύπαρκτα** καὶ ὁ **Κόσμος** θά ἦτο **βεβυθισμένος** εἰς **πνευματικὸν σκότος** τῆς **ἀμαθείας** καὶ τῆς **βαρβαρότητος**, ἴσως καὶ **χωρίς ἐπιστροφήν** μάλιστα.

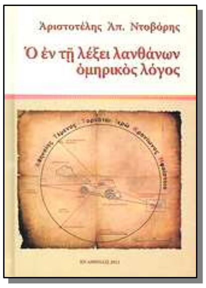

Ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον τοῦ **Ἀριστοτέλους Ἀπ. Ντοβόρη**.

« Ὁ ἐν τῇ λέξει λανθάνων ὁμηρικὸς λόγος. »

Ἡ ἐπιστήμη τῆς **γλωσσολογίας ἀδυνατεῖ** νά ἑρμηνεύσῃ **ὀνόματα** τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἅτινα στεροῦνται ἐτύμου, κατατάσσει αὐτὰ εἰς τὴν **ιαπετικὴν** ἢ τὴν **ἰνδοευρωπαϊκὴν ὁμάδα γλωσσῶν**. Ἕτερα ὀνόματα, μή ἔχοντα σχέσιν μέ τὴν ἀνωτέρω ὁμάδα, τὰ χαρακτηρίζει ὡς **μικρασιατικὰ, μεσογειακὰ, προελληνικὰ**, τῶν **Αἰγαίων**, **ξενικὰ**, **δάνεια**, **σημιτικὰ**, **ἀδήλου** ἢ **σκοτεινοῦ ἐτύμου**. **Ἄνευ ἐτύμου ὀνόματα** εἶνε **κώδικες** φέροντες **ΜΝΗΜΗΝ** διότι ἐντός **λανθάνει** [κεκρυμμένος, ἀθέατος] ὁ **Ἕλλην Λόγος** καὶ δὴ ὁ **ὁμηρικὸς**. Ἀκόμη παρουσιάζεται ὁ **Νόστος Ὀδυσσέως** μέ νέα ἀποκαλυπτικὰ δεδομένα, καθ᾽ ὅτι τὰ μέρη ἀπ᾽ ὅπου πέρασε ὁ **Ὀδυσσεὺς** κεῖνται εἰς τὰς θέσεις των διακριτὰ ἀπό **google Earth**!

Εἰς τὸ βιβλίον **ἀποκωδικοποιοῦνται** [παγκοσμίως διά πρώτην φοράν] **222 ὀνόματα**.

Ἄβιοι, Ἄγκυρα, Ἀθηναίη, Αἰαίη, Αἰγαῖον, Αἴγυπτος, Αἰθήρ, Ἀλβανία, Ἀλιζῶνες, Ἀλχημεία, Ἄμφισσα, Ἀργώ, Ἄρτα, Ἀσκληπιός, Ἀττική, Αὐλών, Βαρδάρης, Βλάχοι, Βῶλος, Βουλγαρία, Βυζάντιον, Γάδειρα, Γρεβενά, Δελφοί, Δευκαλίων, Δουλίχιον, Δράμα, Δραχμή, Δωδώνη, Δωριεῖς, Ἑλλάς, Ἕλληνες, Θρήκη, Θεσσαλία, Θρινακίη, Ἰθάκη, Ἰθώμη, Ἵππος, Ἰωάννινα, Καβάλα, Καλαμπάκα, Καρπενήσιον, Καρχηδών, Κατερίνη, Κένταυροι, Κέρκυρα, Κίθαρις, Κιλκίς, Κοζάνη, Κομοτινή, Κρήτη, Κρόνος, Κύκλωπες, Κύπρος, Λαμία, Λαιστρυγονίη, Λακεδαίμων, Λακωνία, Λευκάς, Λιβύη, Μακεδονία, Μακεδών, Μίεζα, Μυκῆναι, Μυτιλήνη, Μῶλυ, Νηίθ, Νήϊον, Οἰχαλίη, Ὅμηρος, Ὀρτυγίη, Ὄσσα, Παλλὰς, Πανδουρίς, Πελασγοί, Πέλλα, Πελλάνα, Περσία, Πνύξ, Πομάκοι, Πόντι, Πρέβεζα, Πυραμίς, Ῥᾶ, Σάλωνα, Σελλοί, Σέρραι, Σικανίη, Σιδών, Σίουα, Σκύλλη, Σλαῦοι, Συρίη, Σχερίη, Τουρκία, Τοῦρκος, Τρίκκαλα, Τρίκκη, Τριτογένεια, Τυρρηνία, Τυρρηνοί, Φαίηκες, Φαραώ, Φῆρες, Φλώρινα, Φοίνικες, Φθίη, Φόρμιγξ, Χαλδαία, Χάλυβες, Χάος, Χάρυβδις, Χετταῖοι, Χρυσὸς, Ὠγυγίη κ.ἄ.

Aesculapius, Afghanistan, Bardarska, Canaria, Carthago, Ceres, Diana, Equus, Etrusci, Etruscia, Gades, Gibraltar, Graeci, Graecia, Greece, Greek, Grex, Hellas, Homerus, Iraq, Istanbul, Italia, Italie, Italus, Italy, Japan, Jerusalem, Juno, Jupiter, Latin, Lixus, Loukkos, Malta, Mars, Mater, Mercurius, Minerva, Neptunus, Pater, Pisces, Pleiades, Pluto, Poem, Poet, Poetic, Poland, Polaris, Pole, Police, Pollux, Polska, Pontifex, Pontiff, Portugal, Propel, Propellant, Propellent, Propeller, Propelling, Roma, Rome, Saturnus, Siwah, Turk, Turkey, Ulixes, Ulysses, Venus, Vitulus, Vulcanus κ.ἄ.

Σελίδες: 808, **ἐξώφυλλον**: σκληρὸν, **διαστάσεις σώματος**: 17 X 24, **γραφή**: πολυτονικὴ, **τιμή**: 55 Ε.
Προμήθεια βιβλίου: ἀπ᾽ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα κατόπιν παραγγελίας ἀπό τὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν:
Ἀθ. Χριστάκης Ἱπποκράτους 12 τηλ.: **210 3639336**. **Ἀχιλ. Σῖμος** Μαυροκορδάτου 9 τηλ.: **210 3830491**.
aristotelis.n@gmail.com www.aristonpress.wordpress.com